

TELECOMMUNICATIE EN POST IN NEDERLAND

Een institutioneel onderzoek op het beleidsterrein
telecommunicatie en post, 1945-1990

PIVOT-rapport nr. 4

Dit rapport is een gezamenlijke uitgave van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat
&

Rijksarchiefdienst/PIVOT

Ministerie van WVC

's-Gravenhage, 1993

Tekst: J. Bogaarts en L.Hovy
Vormgeving: Oldenburg Zoetermeer
Illustraties: W.D. Küller
Druk: Zodiak-C.A.G.

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Telecommunicatie

Telecommunicatie en post in Nederland: een institutioneel onderzoek op het beleids-
terrein telecommunicatie en post, 1945-1990/ [samenst.: J. Bogaarts ...et al; ill. W.D.
Küller]. -Den Haag: Rijksarchiefdienst/PIVOT, Ministerie van WVC. - Ill.(PIVOT-
rapporten, ISSN 0928-0448; 4)

Met index, lit. opg.

ISBN: 90-74442-05-6

Trefw.: post; Nederland / telecommunicatie ; Nederland

©Rijksarchiefdienst/PIVOT. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of
openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Rijksarchiefdienst/PIVOT

PIVOT

Voor u ligt het rapport waarin de uitkomsten van een onderzoek, gehouden in het kader van het Project Invoering Verkorting Overbrengingstermijn (PIVOT), zijn weergegeven. PIVOT is een project-organisatie, die in mei 1991 door de Algemene Rijksarchivaris, namens de minister van wvc belast met het beheer van de overgedragen archieven van de rijksorganen, in het leven is geroepen. De aanleiding daarvoor is de (voorgenomen) verkorting van de overbrengingstermijn in de nieuwe archiefwet van vijftig naar twintig jaar. Vanuit het oogpunt van de democratisering van het openbaar bestuur moet deze termijnverkorting positief worden beoordeeld, want eerder overgedragen archieven worden ook eerder openbaar en toegankelijk voor het publiek. Voor de Rijksarchiefdiensten betekent de verkorting echter dat, wanneer er geen maatregelen worden genomen, zij overstroomd zouden worden met archiefmateriaal. De neerslag van dertig jaar overheids-handelen zou immers bij de invoering van de nieuwe wet ineens moeten worden overgebracht naar de depots van de archiefdiensten. Voor de centrale rijksorganen wordt de omvang van deze stroom geschat op ongeveer 500 strekkende kilometer archief over de periode 1943-1973, en over de periode 1973-1990 op nog eens eenzelfde hoeveelheid. Omdat een dergelijke hoeveelheid archiefmateriaal niet beheersbaar en hanteerbaar is, en de opslag ervan te kostbaar, zal in het kader van PIVOT de Rijksarchiefdienst samen met de verschillende Hoge Colleges van Staat en de ministeries maatregelen treffen om deze vloed te kanaliseren. Bij het uitvoeren van deze inhaaloperatie moeten tevens reeds bestaande problemen bij de archiefzorg van de rijksoverheid in versneld tempo worden opgelost. Al onder de oude wet zijn grote achterstanden geconstateerd in het selecteren van naoorlogs archiefmateriaal en overbrengen van archief van vóór 1940 naar de Rijksarchiefdienst. In inspectierapporten van deze dienst was daar al op gewezen, maar door het rapport 'Archiefbeheer en -behoud bij het Rijk' van de Algemene Rekenkamer uit 1988 is dit probleem pas in zijn volle omvang tot politiek Den Haag doorgedrongen.

PIVOT is mogelijk geworden door de inzet van extra financiële middelen die de minister van wvc heeft toegezegd: fl. 17 miljoen over een periode van tien jaar, de geschatte looptijd van het project. Daarnaast zullen de ministeries en de Hoge Colleges van Staat, zelf immers verantwoordelijk voor selectie en overdracht van hun archieven, elk eigen middelen inzetten om de operatie mogelijk te maken. Afspraken daarover worden vastgelegd in convenanten, die de verschillende secretarissen-generaal of vertegenwoordigers van de Hoge Colleges van Staat met de Algemene Rijksarchivaris al hebben gesloten of nog zullen sluiten.

Selectie en bewerking van archieven

Om de hierboven beschreven papiervloed op een verantwoorde manier te kunnen beperken heeft PIVOT een nieuw selectie-instrument ontworpen. Wat moet worden vernietigd, en wat moet 'voor de eeuwigheid' door de Rijksarchiefdienst worden bewaard? De tot nu toe gehanteerde selectiemethoden zijn voor een operatie van deze omvang niet toereikend, in de eerste plaats omdat zij te arbeidsintensief en dus te kostbaar zijn en in de tweede plaats omdat de basis van de tot

nu toe gevoerde selectie niet altijd duidelijk geformuleerd was.

Bij de selectie tot nu toe werden als criteria gebruikt: de inhoudelijke of informatieve waarde van documenten en de plaats, die zij innemen in een geheel van een dossier, een archief of verzameling archieven. PIVOT hanteert als uitgangspunt, dat de informatieve waarde van een document (zowel op papier als op andere informatiedragers) nauwelijks objectief te bepalen is, want de informatiewaarde varieert per persoon, afhankelijk van de gehanteerde vraagstelling. De selectie moet uitgevoerd worden vanuit het gezichtspunt van het overheidsorgaan of de organen, die deze documenten in het kader van hun taak en het daaruit voortvloeiende handelen hebben ontvangen of geproduceerd. Niet de informatiewaarde van documenten vormt het uitgangspunt, maar de waardebeoordeling van taken van overheidsorganisaties. Het doel van de selectie moet ons inziens zijn: het mogelijk maken van de reconstructie van dit overheidshandelen op hoofdlijnen. Wanneer het geselecteerde archiefmateriaal die hoofdlijnen weerspiegelt, is de selectie naar onze mening geslaagd.

Anders gezegd, PIVOT draait de vroeger gehanteerde methode 'archief (al dan niet geselecteerd) wordt gesignaleerd en aangeboden voor overname', dus gericht op acquisitie, om: we gaan nu op basis van wet- en regelgeving en andere bestuurlijk-organisatorische bronnen na welke handelingen overheidsorganen verrichten, dus wat voor neerslag zou er **moeten** zijn, en brengen deze in kaart om de selectie over het gehele taakveld te kunnen uitvoeren.

PIVOT acht het dus niet langer wenselijk de archiefstukken zelf te selecteren. Geselecteerd moeten worden de handelingen van de overheid zelf, met andere woorden, niet het archiefstuk, maar de context en grondslag van het archiefstuk wordt gewaardeerd.

Uiteindelijk zal PIVOT de overdracht van het geselecteerde materiaal naar de depots van de Rijksarchiefdienst begeleiden. De rijksorganen zijn zelf verantwoordelijk voor de fysieke selectie en bewerking, die de archieven en andere gegevensverzamelingen moeten ondergaan om ze geschikt te maken voor overdracht. Zonodig zal PIVOT daarbij een adviserende rol spelen, bijvoorbeeld door het opstellen van een bewerkingsplan. Richtsnoer voor de bewerking na het institutioneel onderzoek en de institutionele selectie vormen de door de Permanente Commissie Documentaire Informatieverzorging (PCDIN) in september 1991 aangegeven 'Normen voor goede en geordende staat'.

Institutioneel onderzoek

Om het voor de selectie noodzakelijke inzicht te krijgen in het handelen van de overheidsorganen is PIVOT in eerste instantie institutionele onderzoeken gestart bij de verschillende ministeries. De onderzoekers worden ingezet door PIVOT zelf en door de verschillende ministeries. Zij zullen tezamen ongeveer 150 onderzoeksgebieden of beleidsterreinen voor hun rekening nemen, die globaal samenvallen met de huidige directoraten-generaal, of wanneer deze te groot zijn, delen daarvan. De onderzoeksperiode verschilt per beleidsterrein, maar bestrijkt in het algemeen de jaren 1940-1990.

Als uitgangspunt bij de onderzoeken wordt een door ons in samenwerking met medewerkers van enkele departementen ontworpen model gebruikt, het Logisch

Model Institutioneel Onderzoek (LMIO). In het LMIO worden de te gebruiken begrippen en de te volgen onderzoeksmethode beschreven. Een aantal belangrijke begrippen zijn 'actor' en 'handeling'. Actoren zijn instellingen, binnen of buiten de rijksoverheid, die handelingen verrichten op een bepaald beleidsterrein. Op het beleidsterrein 'waterkeringen' is de minister van Verkeer en Waterstaat, en namens haar de Rijkswaterstaat, actor. Andere actoren zijn provincies, waterschappen en de Raad van de Waterstaat. Behalve overheidsorganisaties kunnen ook particuliere organisaties, bedrijven zelfs, aangemerkt worden als actor op het desbetreffende beleidsterrein. Voorbeelden zijn pressiegroepen (denk aan de acties tegen de afsluiting van de Oosterschelde) en aannemers die betrokken zijn bij de aanleg van waterkeringen.

Omdat de PIVOT-onderzoeken zich alleen uitstrekken tot handelingen van de rijksoverheidsorganen, worden de handelingen van de actoren daarbuiten niet nader onderzocht. Wel is het voor de beeldvorming van het geheel belangrijk ook deze actoren te signaleren, omdat zij een rol kunnen spelen in het werkproces van de rijksoverheidsorganen. Zo zijn op dit moment verschillende belangenorganisaties actief om het beleid van de minister betreffende de voorgenomen rivierdijkverzwaringen te beïnvloeden.

Handelingen zijn de eenheden, waarin de werkzaamheden van overheidsorganen, verricht in het kader van de hun toegemeten taak, in de PIVOT-rapporten worden beschreven. Voorbeelden van handelingen op het beleidsterrein 'Staatstoezicht op de Volksgezondheid' zijn 'toezicht houden op de handhaving van de wettelijke voorschriften op het gebied van de volksgezondheid' en 'uitbrengen van adviezen op het gebied van de volksgezondheid aan de minister van wvc'. 'Op het beleidsterrein 'Toezicht op de medische beroepen en opleidingen' zijn voorbeelden van handelingen 'het ontwerpen van AMVB's', 'het opstellen van ministeriële regelingen' en 'beschikken op verzoeken om erkenning van opleidingen'.

Als bronnen voor de beschrijving van deze handelingen gebruiken de onderzoekers de in de onderzoeksperiode vigerende wet- en regelgeving; interne instructies, administratieve handleidingen, organisatie-rapporten, instellingsbeschikkingen van departementsafdelingen, commissies en andere organisatie-onderdelen. Tenslotte bestuderen zij literatuur betreffende het beleidsterrein en interviewen zij (voormalige) ambtenaren en andere deskundigen die werkzaam zijn of waren binnen het beleidsterrein. De beschreven handelingen worden gekarakteriseerd naar status en plaats in het geheel van handelingen en in het beleidsvormingsproces. Is een handeling beleidsvoorbereidend, vaststellend, evaluerend of uitvoerend? Deze karakterisering is een belangrijk hulpmiddel bij de latere selectie, maar kan en mag niet als een absoluut criterium voor bewaren dan wel vernietigen van de neerslag van die handeling worden gebruikt. Zo zal de karakterisering 'beleidsuitvoerend' van een handeling niet altijd automatisch leiden tot het adagium 'vernietigen'. Per ministerie en per beleidsterrein zal, in overleg met de betreffende instelling(en), aan de hand van de PIVOT-rapporten moeten worden bezien, welke archieven en andere gegevensverzamelingen moeten worden geselecteerd voor 'de eeuwigheid'. Dit rapport vormt daarmee tevens het handvat voor de acties na de selectie, de bewerking door de overheidsorganen van het geselecteerde bestand en de uiteindelijke overdracht aan de Rijksarchiefdienst.

Inspectie Nieuwe Stijl

Wanneer de inhaaloperatie eenmaal voltooid is, zijn we er nog niet. In de toekomst moet worden voorkomen, dat nieuwe achterstanden ontstaan bij selectie en overdracht van archieven en andere informatieverzamelingen. Daarbij kunnen de PIVOT-onderzoeksresultaten een belangrijke rol spelen. Wanneer eenmaal inzicht is verkregen in de processen binnen de overheidsorganisatie en bepaald is, welke neerslag van welke handelingen voorgoed bewaard moet blijven en welke niet, zal men daar voortaan al bij de vorming en het beheer van archieven rekening mee kunnen houden. Met de binnen PIVOT opgedane ervaring zullen wij dus adviezen kunnen geven over de toekomstige inrichting van de informatievoorziening bij de betreffende overheidsinstellingen. Dit betekent een wat andere invulling van de aloude inspectietaak, die aan de Algemene Rijksarchivaris is opgedragen krachtens de Archiefwet, artikel 19 ('De Algemene Rijksarchivaris oefent toezicht uit op de zorg voor de archiefbescheiden van de rijksorganen'). De Inspectie Nieuwe Stijl (INS), die momenteel door ons wordt opgezet, zal zich naast het al bestaande toezicht op de (materiële) kwaliteit van het archiefbeheer bij rijksoverheidsorganen, meer gaan richten op het adviseren ten aanzien van de organisatie van het gegevensbeheer. Zo kan in samenwerking met de betreffende organen worden voorkomen, dat zich in de toekomst nieuwe, onbeheersbare stuwmeren van archief en andere gegevensverzamelingen zullen vormen.

Volumevermindering archieven en vergroting opslagcapaciteit

Ook op deze terreinen onderzoekt PIVOT de mogelijkheden. Volumevermindering kan voor bepaalde archieven worden bereikt door middel van substitutie: het overzetten van de informatie op een andere drager, bijvoorbeeld microfilm, microfiches, in de toekomst wellicht beeldplaat. Uitbreiding van de opslagcapaciteit van bestaande depots kan worden bereikt door de installatie van verrijdbare stellingen (compactus).

Gewapend met de opgedane ervaring zal PIVOT ook over deze kwesties de rijksorganen kunnen adviseren, die daarmee dan bij het moderne gegevensbeheer weer hun voordeel kunnen doen.

Inhoudsopgave

I	Inleiding	I
I.1	Taakopdracht	I
I.2	Verantwoording	I
2	Het beleidsterrein post en telecommunicatie	3
2.1	Historisch overzicht tot 1945	3
2.2	Afbakening van het beleidsterrein	3
2.3	Staatsbemoeienis met post en telecommunicatie	4
2.4	Terugtrekken van de Staat?	5
2.5	De Hoofddirectie Telecommunicatie en Post (HDTP)	6
3	Het internationale beleid	9
3.1	Inleiding	9
3.1.1	Afbakening van het beleidsterrein	9
3.1.2	De internationale regelgeving	9
3.1.3	De internationale standaardisatie	9
3.1.4	Het internationaal frequentie- en satelliet(baan)beheer	10
3.1.5	De betekenis van het internationale veld	10
3.1.6	De verdere opbouw van dit hoofdstuk	12
3.2	ITU (International Telecommunication Union)	12
3.2.1	De permanente organisatie	12
3.2.2	De internationale overlegstructuur	14
3.2.3	De plaats van de HDTP in het ITU-overleg	16
3.2.4	Handelingen	18
3.3	UPU (Union Postale Universelle)	23
3.3.1	Taak en doelstellingen	23
3.3.2	Handelingen	26
3.4	EG (Europese Gemeenschappen)	27
3.4.1	Doelstellingen	27
3.4.2	Overleg in het kader van de Raad	28
3.4.3	Overleg in het kader van de Commissie	29
3.4.4	Handelingen	31
3.5	NAVO (Noord Atlantische Verdragsorganisatie)	33
3.5.1	De organisatie	33
3.5.2	Handelingen	36
3.6	CEPT (Conférence Européenne des Administrations des Postes et des Télécommunications)	40
3.6.1	De organisatie	40
3.6.2	Handelingen	42
3.7	ETSI (European Telecommunications Standards Institute)	49
3.7.1	De organisatie	49
3.7.2	Handelingen	51
3.8	IEC en CENELEC	52
3.8.1	De organisatie	52
3.8.2	Handelingen	52
3.9	Internationale satellietorganisaties	52
3.9.1	EUTELSAT	52

3.9.2	INMARSAT	53
3.9.3	INTELSAT	53
3.9.4	Handelingen	55
3.10	OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling)	55
3.10.1	Taak en doelstellingen	55
3.10.2	Handelingen	58
4	Het nationale beleid	59
4.1	Het algemene wettelijke kader	59
4.2	De regeling van de concessies	60
4.2.1	Handelingen	60
4.3	Het vergunningen- en goedkeuringsstelsel	66
4.3.1	Inleiding	66
4.3.2	Het stellen van de algemene kaders	66
4.3.3	Het toelaten van zend- en ontvangstapparatuur	67
4.3.4	Het verlenen van zendmachtigingen	71
4.3.5	Draadomroepinrichtingen	72
4.3.6	Randapparatuur voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur	72
4.3.7	De keuring en certificatie van elektrische apparatuur in verband met storingsgevaar	74
4.4	Het handhavingssstelsel	76
4.5	Crisisbeheersing	78
4.6	Postbestelling door anderen dan de concessiehouder	79
4.7	Taken met betrekking tot de NOZEMA	80
4.8	De planning van het frequentiegebruik	81
5	Advies- en overlegorganen	83
5.1	Verantwoording	83
5.2	Commissie-Swarttouw	84
5.3	Commissie-Steenbergen	85
5.4	Commissie Integratie Lokale Telecommunicatie-Infrastructuren (Commissie-Zegveld)	86
5.5	Voorlopige Raad van Advies inzake Post en Telecommunicatie (VRAPT)	88
5.6	Nationale Telecommunicatie Raad (NTR-1)	90
5.6.1	Werkgroep Lange Termijn Plan Telecommunicatie (WG LTP)	91
5.6.2	Nationale Radio Frequentie Commissie (NRFC)	92
5.6.3	Commissie voor de Controle van Radio-uitzendingen in Oorlogstijd (CCRO)	93
5.6.4	Werkgroep Electro Magnetische Puls Protectie (EMPP)	93
5.6.5	Nationale Telecommunicatie Commissie, of: Telegrafie en Telefontie Commissie (NTCC)	93
5.7	Nationale Telecommunicatie Raad (NTR-2)	96
5.8	Nationale Telecommunicatie Coördinatie Commissie (NTCC)	98
5.9	Nationaal Telecommunicatiebureau (NTCB)	100
5.10	Werkgroep Bestuurlijke Voorzieningen Telecommunicatie	102
5.11	WTV art. 60, pw art. 23 Overlegverband WTV art. 60, pw art.23	103

5.12	Overlegverband Hoofden Verbindingsdienst Departementen en Provincies	104
5.13	Nationale Frequentie Commissie (NFC)	105
5.14	Radiostoringscommissie (RSC)	107
5.15	Postraad	109
5.16	PTT-raad	110
	Bijlage: examencommissies	111
	Examencommissie voor Amateurradiozendexamens	112
	Examencommissie voor Maritieme Radiocommunicatie	114
	Noten	117
	Index	119
	Lijst van afkortingen	125
	Geraadpleegde regelgeving en literatuur	129
	Regelgeving	
	Literatuur	
	PIVOT-publicaties	132

○

○

○

○

○

○

○

○

○

1 Inleiding

1.1 Taakopdracht

De op 20 maart 1992 vastgestelde taakopdracht hield in:

- het omschrijven van het beleidsterrein telecommunicatie en post sinds 1945;
- de inventarisatie van de in het beleidsterrein opererende actoren, met nadruk op de onder de Archiefwet 1962 vallende organisaties;
- de beschrijving van functies, taken en handelingen van de onder de Archiefwet vallende actoren, met uitzondering van het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegraaf en Telefoon (PTT).

In de periode van 15 maart tot 15 juni voerden J. Bogaarts en L. Hovy, ieder voor een halve dagtaak het onderzoek uit.

1.2 Verantwoording

Het institutionele onderzoek naar de hoofddirecties van het Staatsbedrijf der PTT in de periode 1955-1988 is in 1991 afgerond. Op basis hiervan zal in de komende jaren de bewerking van de desbetreffende archieven plaats vinden. Voor de bewerking van de aan de Rijksarchiefdienst (RAD) over te dragen gedeelten van het codearchief 1928-1955 is een andere regeling getroffen.

Omdat hierdoor een belangrijk deel van het institutionele onderzoek op het terrein van de telecommunicatie en post verricht was, kon het hier gepresenteerde onderzoek beperkt gehouden worden. Het bestrijkt echter een breder veld, omdat alle relevante actoren op dit terrein, uitgezonderd de PTT, behandeld worden. Zo is een groot deel van het onderzoek gewijd aan de internationale organisaties en de betrokkenheid van de nationale organisaties hierbij.

Als uitgangspunt hebben wij het onderzoeksterrein gelijkgesteld aan het beleidsterrein telecommunicatie en post, voor zover dit onder de verantwoordelijkheid van de minister van Verkeer en Waterstaat (v&w) valt. Dit komt overeen met een van de grondslagen van de Wet op de Telecommunicatievoorzieningen (WTV), waarbij de zorg voor de meer inhoudelijke kant van de telecommunicatie - zoals de programmering door omroepinstellingen en de toewijzing van zendtijd - aan de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) is opgedragen. Deze materie is in de Mediawet 1988 (voorheen: de Omroepwet 1967 en de Wet op de omroepbijdragen 1968) geregeld. De telecommunicatievoorzieningen en -diensten die onder de verantwoordelijkheid van de minister van WVC en voorgangers vallen, laten wij dus verder buiten beschouwing.

Bij het onderzoek hebben wij ons twee beperkingen opgelegd. Uit vooral praktische overwegingen hebben wij in de eerste plaats de recente regelgeving op het gebied van de telecommunicatie - de WTV en uitvoeringsregelingen tot april 1990 - gebruikt. Dit hoeft geen bezwaar te zijn, omdat de oudere regelgeving (de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 en de Aanwijzingswet PTT 1954 met daarop gebaseerde uitvoeringsbesluiten) vooral bevoegdheden delegerde aan het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefoon (PTT). Tot 1989 voerde de PTT als staatsbedrijf én overheidsorgaan een belangrijk deel van de huidige beleidstaken van de

minister van v&w uit. Zoals reeds aangegeven, viel deze organisatie buiten onze taakopdracht. Voor zover de oudere regelgeving betrekking had op andere actoren, zoals de PTT-raad en de Nationale Telecommunicatieraad, hebben we deze wel bij het onderzoek betrokken.

De tweede beperking betreft de inventarisatie van de advies- en overlegorganen. Hoofdstuk 5 bevat slechts de signaleringen van die commissies en raden waarvan het voorzitterschap en/of het secretariaat bij het Staatsbedrijf der PTT en later de hoofddirectie Telecommunicatie en Post (HDTP) berustte.

Behalve op regelgeving en literatuur is het onderzoek gebaseerd op archiefmateriaal dat wij van Post- en Archiefzaken van de HDTP ontvingen¹. Aanvullend materiaal kregen wij - voor een deel op diskette - van verschillende afdelingen van de directie Beleidszaken (DBZ) en de directie Operationele Zaken (DOZ). Daarnaast verstrekten de directie Voorlichting, Documentatie en Bibliotheek en PTT Nederland/BIDATA documentatie.

Na afronding van de onderzoeksfase leverden vijf medewerkers van de HDTP, met wie al eerder contact was geweest, in juli commentaar op het concept-rapport. Dit waren:

- mr. M.J. Braeken, medewerker Beleidscoördinatie Internationale Zaken (BI) van DBZ;
- ir. J.F. Broere, hoofd hoofdafdeling Frequentiemanagement, Technische Ontwikkeling en Machtigingen van DOZ;
- ing. B.Y. Hilberts, medewerker Beleidscoördinatie Technische Zaken (BT) van DBZ;
- mw. mr. M.J.A.E. Horvers, medewerker Beleidscoördinatie Juridisch-bestuurlijke Zaken (BJ) van DBZ;
- E.R. de Lange, medewerker Beleidscoördinatie Crisisbeheersing (BC) van DBZ.

In een persoonlijk onderhoud bespraken wij vervolgens ieders commentaar. Niet alleen hen, maar ook alle anderen die ons met informatie, kritiek en suggesties ter zijde stonden, zijn wij zeer erkentelijk.

Na verwerking van de opmerkingen werd het rapport afgerond op 14 augustus 1992.

2 Het beleidsterrein post en telecommunicatie

2.1 Historisch overzicht tot 1945²

De overheidsbemoediging met telecommunicatie en post kent een lange geschiedenis. De oorsprong van het huidige bestel is heel duidelijk het nationaal verklaren, in 1799, van het tot dan toe decentraal georganiseerde postwezen. De begintijd van het staatspostwezen stond echter niet in het teken van het beheer en de bevordering van een goede post-infrastructuur; het was veeleer een verkapt vorm van belastingheffing. Pas met de Postwet van 1850 treedt de verzorgingsplicht van de staat op de voorgrond.

De uit 1852 daterende rijkstelegraaf stond aanvankelijk geheel los van het postwezen. Pas in 1886 worden de beide diensten samengevoegd. Deze vallen dan onder het departement van Waterstaat, Handel en Nijverheid. In 1881 wordt door de Nederlandsche Bell Telefoon Maatschappij (NBTM) het eerste Nederlandse telefoonnet in Amsterdam in gebruik genomen. In het laatste kwart van de negentiende eeuw worden er in diverse steden lokale telefoonnetten ingericht, die vanaf 1888 met elkaar worden verbonden tot interlokale netten.

In 1897 naast de rijksoverheid alle interlokale verbindingen. Zij stelt zich op het standpunt dat de verzorging van interlokaal telefoonverkeer een dermate belangrijke taak is, dat zij in overheidshanden dient te komen. De zorg voor de lokale netten wordt een gemeentelijke aangelegenheid en kan door de gemeenten eventueel uitbesteed worden aan particuliere bedrijven. Naar aanleiding van een naastingsclausule in de Telegraaf- en Telefoonwet van 1904 zien we tussen 1905 en 1940 alle lokale telefoonnetten in handen van gemeenten of rijk geraken.

In 1940 is de volgende situatie ontstaan: het Staatsbedrijf der PTT verzorgt alle post-, telefoon- en telegraafdiensten in Nederland met uitsluiting van de telefoondiensten in de drie grote steden Amsterdam, Den Haag en Rotterdam, die in gemeentelijke handen zijn. De gemeentelijke telefoondiensten zijn overigens zeer winstgevend en daardoor voor de PTT erg aantrekkelijk. Na de inval door de Duitsers in 1940 worden de gemeentelijke diensten bij de PTT gevoegd. Deze fusie wordt na de oorlog niet meer ongedaan gemaakt. De PTT-infrastructuur wordt door de Duitsers in de oorlog grotendeels lamgelegd, zodat na de oorlog een grote wederopbouwactie van start moet gaan.

2.2 Afbakening van het beleidsterrein

De wtv geeft in art. 1 de volgende definitie van het begrip telecommunicatie: *iedere overdracht, uitzending of ontvangst van gegevens van welke aard dan ook door middel van kabels, langs radio-elektrische weg of door middel van optische of andere elektro-magnetische systemen.* Deze definitie is afgeleid van het Internationaal Telecommunicatieverdrag (1982). Onder deze definitie vallen onder andere de volgende voorzieningen:

- telefonie;
- telegrafie;
- computer-netwerken;

- televisie- en radio-omroep;
- kabeltelevisie en -radio;
- amateurzenders;
- babyfoons;
- de ontvangst van satelliet signalen;
- vliegverkeersleiding;
- alarminstallaties;
- teletekst.

Telecommunicatie is een onderdeel van het informatievoorzieningsproces. Zij vormt de schakel tussen enerzijds het voortbrengen, bewerken en opslaan van informatie en anderzijds het gebruiken, raadplegen en verwerken van die informatie. Telecommunicatie is het proces van omzetten, transporteren en weergeven van gegevens langs electromagnetische weg. Het omzetten en weergeven verloopt via randapparatuur (telefoon, telex, terminal); het transporteren van gegevens vindt plaats via infrastructuur (kabels, straalverbindingen, satellieten) en schakelcentrales. Zo omschreven ligt het accent van telecommunicatie op de technische kant van wat in de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 nog verreberichtgeving heet. De inhoud van tekst, data, beeld of spraak die langs deze weg verstuurd wordt, valt wel beschouwd niet onder telecommunicatie.

Zo omschreven is telecommunicatie, vanaf de invoering van de telegraaf en de telefoon, altijd een onderwerp van bemoeienis en tevens inkomstenbron van de Staat geweest. Eerst verantwoordelijke bewindspersoon was (en is) de minister van Verkeer en Waterstaat. Voor de meer inhoudelijke kant van de telecommunicatie, daar waar de programmering door de publieke en commerciële omroepen in het geding is, en de toewijzing van zendtijd, is de minister van WVC verantwoordelijk.

2.3 Staatsbemoeienis met post en telecommunicatie

Om tot een inzicht te komen in de redenen die de overheid heeft om zich met al deze zaken te bemoeien, is het nodig de wisselwerking tussen de telecommunicatie en de maatschappij te bepalen.

Allereerst is er het beslag dat telecommunicatievoorzieningen leggen op fysieke omgeving. Er dienen bij voorbeeld kabels in de grond te worden gelegd en de elektro-magnetische frequenties die gebruikt worden bij draadloze verbindingen nemen ruimte in beslag binnen de ether. Andersom zien we dat invloeden van buiten inbreuk kunnen maken op de telecommunicatie: kabels kunnen stuk getrokken worden bij werkzaamheden; industriële of andere installaties kunnen onbedoeld (of juist wel bedoeld) storingen in de ether veroorzaken (denk bij voorbeeld aan slecht afgestelde bromfietsen). Het mag duidelijk zijn dat een soepele gang van zaken binnen de telecommunicatie slechts plaats kan vinden bij een goede regulering. De belangrijkste wisselwerking levert echter de sociaal-economische functie van de telecommunicatie: bij het wegvallen van de telecommunicatieverbindingen zouden het gehele economische leven en grote delen van het sociale leven stil komen te vallen. Vanuit dit oogpunt valt het te begrijpen waarom de overheid een hoge mate van bemoeienis met de telecommunicatie wenselijk acht.

Dezelfde sociaal-economische factoren zijn ook van belang bij de postverzorging. Het volledig vrijlaten van de postverzorging zou kunnen leiden tot een (hoofdzakelijk uit sociaal oogpunt) vershraling van de dienstverlening door de werking van het 'de krenten uit de pap'-mechanisme: ondernemingen die zuiver commercieel werken, zullen niet-rendabele activiteiten zoals de postbestelling op afgelegen boerderijen snel uit hun pakket verwijderen. Verder dient de overheid rekening te houden met het grondwettelijke briefgeheim. Ook met betrekking tot het postwezen acht de overheid daarom een zekere mate van bemoeienis wenselijk. Ontegenzeggelijk is echter de drang naar liberalisering van op het gebied. Zo wordt in het onlangs (1992) verschenen Groenboek Post van de EG aangedrongen op liberalisatie van de Europese post-markt.

Voor zowel telecommunicatie als post geldt dat Nederland deel uit maakt van een internationale gemeenschap. Door het internationale karakter van beide diensten moeten er afspraken gemaakt worden over signaaldoorgave, tarieven, briefgeheim etc. Op het internationale vlak spelen wat betreft post en telecommunicatie traditioneel de centrale overheden een zeer grote rol. Zo zijn er diverse organisaties en overlegstructuren binnen en buiten VN- of EG-verband waarin de Nederlandse staat actief is.

Ook de technologische ontwikkelingen hebben een grote invloed, vooral op de telecommunicatie. Te denken valt aan telefoonkabels die over de zeebodem gelegd worden, aan satellietverbindingen, straalverbindingen, glasvezeltechnieken en de opkomst van grote computersystemen die onder andere de bouw van digitale telefooncentrales mogelijk hebben gemaakt. De moderne technologieën vergen echter een grote internationale inspanning. Om de telecommunicatie soepel te laten verlopen is het noodzakelijk om een uitgebreid stelsel van normen op te zetten. Deze normen worden ontwikkeld binnen een aantal internationale organen zoals de International Organisation for Standardization (ISO), de International Telecommunication Union (ITU), een organisatie in VN-verband en het European Telecommunications Standards Institute (ETSI).

2.4 Terugtrekken van de Staat?

Tot 1989 achtte de rijksoverheid het haar taak om de post- en telecommunicatievoorzieningen als nutsfunctie door het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor de Nederlandse samenleving te laten verzorgen. Het was aan anderen verboden om op dit gebied diensten te verlenen. De diensten die de PTT aanvankelijk aanbood, waren ruwweg gesproken:

- het bestellen van aangeboden poststukken;
- het leveren van verbindingen ten behoeve van het verzenden van spraaksignalen. Dit moet men zeer letterlijk nemen, de PTT bood telefoons aan waardoor men gesprekken kon voeren, het was niet toegestaan om andere apparatuur dan de PTT-toestellen aan te sluiten op het telefoonnet;
- het verzenden van telegrammen;
- het verzenden van telexberichten.

De telefoonverbindingen van de PTT kunnen echter in principe voor veel meer soorten communicatie dan de traditionele telefoongesprekken worden gebruikt. Het is dan echter wel nodig om behalve telefoontoestellen andere apparatuur op

het telefoonnet toe te laten. Gaandeweg verschuift het aanbieden van de dienst 'overzenden van spraaksignalen' dan ook naar een andere dienst: het aanbieden van communicatieverbindingen waarbij de gebruiker in hoge mate zelf kan bepalen, door de keuze van randapparatuur die hij op het net aansluit en het gebruik daarvan, welk soort communicatie er plaats gaat vinden. Dit overgangsproces heeft plaats vanaf de jaren zestig. Voorbeelden van dit soort diensten zijn:

- het overzenden van facsimilé-berichten (faxen);
- het verzorgen van datacommunicatie over telefoonlijnen door middel van modems.

Het Staatsbedrijf der PTT blijft echter het monopolie houden voor de verkoop en de levering van apparaten die op het telefoonnet mogen worden aangesloten (de zogenaamde randapparatuur). Op deze wijze bepaalt zij vrijwel volledig de wijze waarop van de voorzieningen gebruik kan worden gemaakt.

In het kader van de terugtrekkende overheid stelt de ministerraad in de eerste helft van de jaren tachtig achtereenvolgens twee commissies in: de Commissie-Swartouw (1981-1982) en de Commissie-Steenbergen (1984-1985). De voorstellen van deze commissies resulteren in de omvorming van het Staatsbedrijf PTT in de NV PTT Nederland per 1 januari 1989. De NV behoudt voorlopig het monopolie voor de 'aanleg, uitbreiding, exploitatie en instandhouding van de telecommunicatie-infrastructuur voor het elektronisch transport van informatie (...) en voor de uitvoering van de taken zoals deze thans in de Postwet staan vermeld.' De NV verliest daarentegen het monopolie op de levering en aansluiting van de op de telecommunicatie-infrastructuur aan te sluiten randapparatuur. Vanaf 1 januari 1989 moet de PTT voor wat betreft de verkoop van deze apparaten concurreren met de normale detailhandel. De enige restrictie die aan de handel wordt opgelegd, is dat de apparatuur goedgekeurd is.

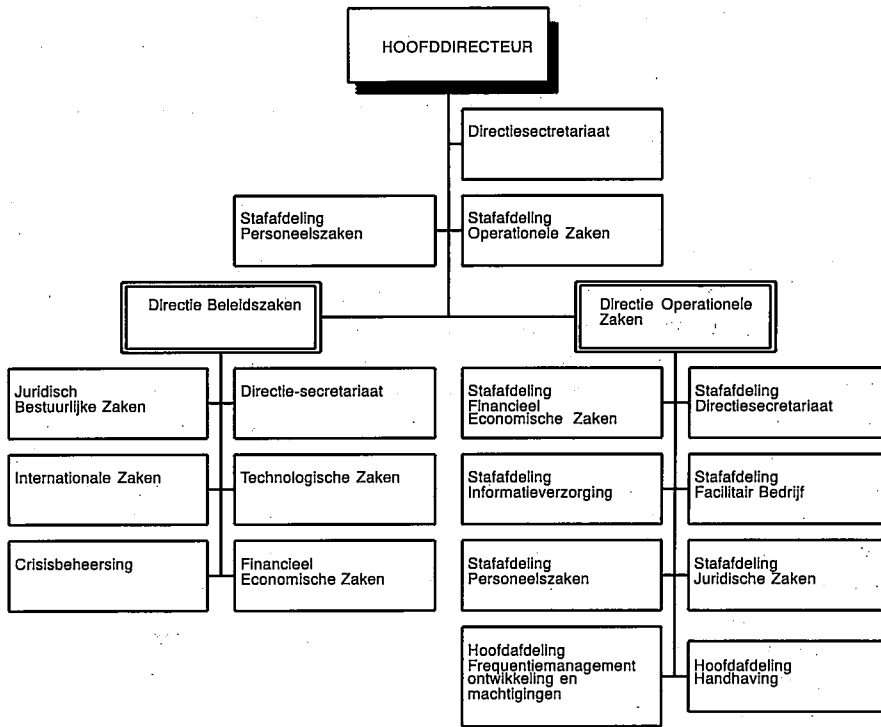
2.5 De Hoofddirectie Telecommunicatie en Post (HDTP)

Bij de instelling van de NV PTT werden de publiekrechtelijke taken van het Staatsbedrijf der PTT overgebracht naar het Ministerie van v&w. De bij besluit van 7 juni 1988, nr. BSG 88/30211, ingestelde hoofddirectie Telecommunicatie en Post (HDTP) werd belast met de ambtelijke voorbereiding en uitvoering van de aan de minister van v&w opgedragen taken op het gebied van telecommunicatie en post. Het organogram van Hoofddirectie is in uitgekristalliseerde vorm in afb. 1 gegeven. Dit is een momentopname uit 1992. De tweedeling Beleidszaken-Operationele Zaken is vanaf het begin van de HDTP een van de organisatorische uitgangspunten geweest.

De Directie Beleidszaken is belast met:

- de voorbereiding en vorming van het nationale en internationale telecommunicatie- en postbeleid;
- het toezicht op de uitvoering van de aan Koninklijke PTT Nederland NV verleende concessies voor post- en telecommunicatie infrastructuur en opgedragen diensten;
- de uitoefening van het aandeelhouderschap van Koninklijke PTT Nederland NV.

afbeelding 1

De Directie Operationele Zaken is belast met:

- de ontwikkeling van technische normen en de afgifte van typegoedkeuringen van telecommunicatie randapparatuur en zendinrichtingen;
- de organisatie van het radioverkeer, de afgifte van machtigingen voor draadomroepsystemen en de afgifte van zendmachtigingen en diploma's;
- het opsporingsbeleid inzake illegaal ethergebruik en het toezicht op de naleving van de telecommunicatie- en postwetgeving.

De ministeriële taken op het beleidsterrein vanaf 1989 blijken uit de doelstellingen en taken van de HDTP zoals die in het beleidsplan 1993-1997 omschreven zijn: *doelstelling van de HDTP is bevorderen dat de telecommunicatie- en postvoorzieningen op de maatschappelijke en economische behoeften zijn afgestemd en dat die sector zich goed kan ontplooien.*

Als hoofdtaken worden gezien:

- het op nationale en internationale schaal vormen van post- en telecommunicatiebeleid van de overheid;
- het opstellen van regelgeving (met als kenmerkende accenten de internationale regelgeving en verankering van de EG-regelgeving);
- het vertegenwoordigen van de Staat in internationale organisaties op post- en telecommunicatiegebied;

- toezicht houden op de wijze waarop de PTT de concessietaken uitvoert;
- het frequentiebeheer;
- het handhaven van de regelgeving;
- het laten functioneren van de telecommunicatie- en postvoorzieningen in buitengewone omstandigheden;
- het vervullen van het aandeelhoudersschap bij de Koninklijke PTT Nederland NV³.

Deze taken gaan uit van een situatie waarin er een eenheid van infrastructuur is, waarbij PTT Nederland NV als de enige concessiehouder voor de aanleg, instandhouding en exploitatie van de telecommunicatie- en post-infrastructuur functioneert. De wettelijke kaders hiervoor zijn de Wet telecommunicatievoorzieningen (WTV) en de Postwet. De ontwikkelingen op dit moment wijzen erop, dat deze toestand niet lang gehandhaafd zal kunnen blijven⁴. Als belangrijke oorzaak wordt genoemd het feit dat de WTV en de Postwet gebaseerd waren op een nationale markt, terwijl de huidige ontwikkelingen een samensmelting van de nationale markten tot een grote wereldmarkt te zien geven. Ook de liberalisering van de markten vanuit Brussel en de technische ontwikkelingen drukken hun stempel op het beleidsterrein. In de nabije toekomst zullen er dan ook aanzienlijke verschuivingen te zien zijn.

3.1 Inleiding

3.1.1 Afbakening van het beleidsterrein

Het eerste onderscheid dat men binnen het beleidsterrein kan maken is telecommunicatie-post. Het internationale veld aangaande de post wordt beheerst (voor zover voor Nederland relevant) door een beperkt aantal organisaties, de Wereld Post Organisatie (UPU), de Conférence Européenne des Administrations des Postes et des Télécommunications (CEPT) en de EG. In de paragrafen over deze organen wordt het een en ander uit de doeken gedaan.

Het internationale telecommunicatie-veld kan in drie parten verdeeld worden:

- 1 internationale regelgeving;
- 2 internationale standaardisatie;
- 3 internationaal frequentie- en satelliet(baan)beheer.

Om het overleg op deze drie terreinen te realiseren is er een groot aantal organisaties opgericht, door overheden maar ook door partikuliere initiatieven. De organisaties bewegen zich over het algemeen op meerdere terreinen, met uitzondering van enkele specifieke standaardisatie-instituten. In de hierna volgende paragrafen zal ingegaan worden op de diverse organisaties die voor de Nederlandse samenleving van belang zijn. In deze paragraaf worden de bovenvermelde drie terreinen nader omschreven.

3.1.2 De internationale regelgeving

Nederland heeft te maken met internationale regelgeving. Er bestaan boven-nationale organen die voorschriften kunnen opstellen waaraan de Nederlandse regelgeving dient te voldoen. De belangrijkste voorbeelden zijn de Verenigde Naties en de EG. De EG produceert richtlijnen op het gebied van de telecommunicatie die Nederland dient te implementeren in de nationale wetgeving. Een belangrijk voorbeeld op dit moment is de dienstenrichtlijn met betrekking tot de basis data-transportdienst over huurlijnen. Deze richtlijn is in juni 1990 aangenomen en bepaalt onder andere dat op het gebied van data-transportdiensten na 1993 competitiedwang voorgeschreven is. Concreet betekent dit dat het monopolie van PTT Nederland, zoals dat in de WTV art. 3 geregeld is, doorbroken dient te worden. Op dit moment ligt een tiental EG telecommunicatie-richtlijnen op tafel en is er een tiental in de maak. Ook in VN-verband wordt er regelgeving geproduceerd. Een voorbeeld zijn de Radio Regulations, die binnen de ITU worden vastgesteld.

3.1.3 De internationale standaardisatie

Voor een glad verlopende technologische ontwikkeling is standaardisatie van belang. Als in een willekeurig mechanisch apparaat een moertje vervangen moet

worden, hoeft de monteur slechts uit een klein aantal bakken met moeren te kiezen. Internationale standaardisatie heeft er voor gezorgd dat er slechts een beperkt en goed omschreven repertoire aan moeren bestaat. Ook op het gebied van de telecommunicatie bestaan er standaarden. De standaarden worden ontwikkeld binnen (doorgaans internationale) standaardisatie-instituten zoals de ISO. Belangrijke participanten binnen deze organisaties zijn de industrieën die de standaarden gaan gebruiken. De standaarden die vastgesteld zijn hebben niet de algemene geldigheid van een wettelijke regelgeving (tenzij ze b.v. door nationale wetgeving verplicht worden voorgeschreven), maar hebben het karakter van een al dan niet bindende afspraak. Vaak is de besluitvorming binnen de standaardisatie-instituten dan ook op basis van consensus. Vanwege de wereldwijde overheidsbemoeienis met telecommunicatie zijn de overheden binnen de standaardisatie op dit gebied vrij actief. Voorbeelden van telecommunicatie-standaarden zijn het internationale signaleringssysteem SS7 ten behoeve van de telefonie (hiermee is internationaal automatisch bellen mogelijk) en het OSI model voor datacommunicatie. Het OSI model moet er uiteindelijk voor zorgen dat bijvoorbeeld een bank in Amsterdam naar een filiaal in Tokyo een bestand van 10.000 rekeningmutaties foutloos kan verzenden zelfs als een satellietverbinding die ergens in het traject ingeschakeld wordt, niet in staat is om 100 tekens op een rij foutloos over te zenden. Het economisch belang van standaarden mag bijvoorbeeld blijken uit de de geweldige financiële belangen die gemoeid zijn met de keuze van bijvoorbeeld systemen die bij video-apparatuur toegepast worden. Een bedrijf als Philips heeft aan den lijve ondervonden dat een technisch goed video-systeem geen garantie voor een goede positie op de markt is. Het systeem dat de standaard wordt zal het leeuwendeel van de markt veroveren. Een belangrijke issue op dit moment is de HDTV, High Definition Television. Er zijn verschillende opties en uiteraard zijn de producenten van de apparatuur zeer geïnteresseerd in de uiteindelijke keuze (standaard).

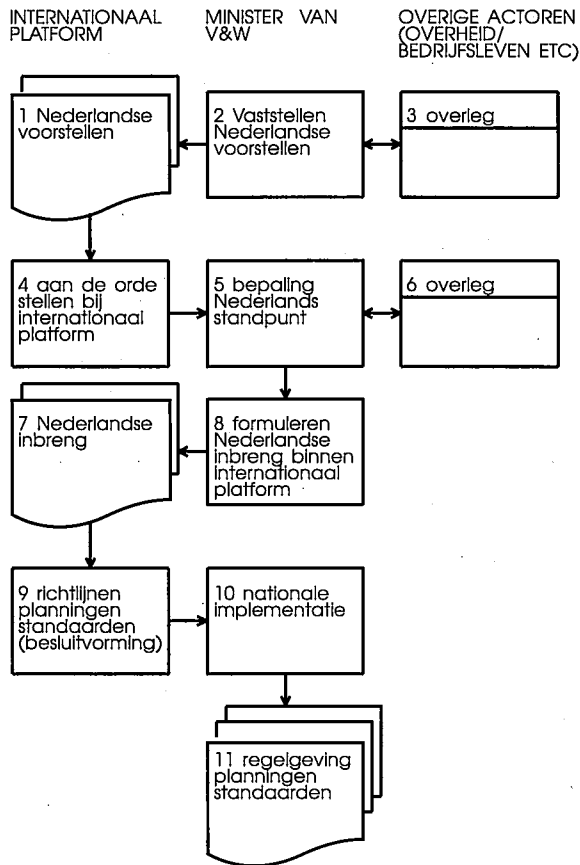
3.1.4 Het internationaal frequentie- en satelliet(baan)beheer

Op het gebied van de internationale telecommunicatie-infrastructuur is er een aantal schaarse middelen. De beschikbare frequenties zijn beperkt, en er is slechts een beperkt aantal plaatsen voor satellieten op de zogenaamde geo-stationaire baan⁶. Uiteraard is ook de beschikbare capaciteit van de individuele satellieten beperkt. De planning in hoofdlijnen van het frequentiegebruik en het gebruik van de geo-stationaire baan heeft plaats binnen de ITU. Het satellietbeheer gebeurt doorgaans via internationale satellietorganisaties als INTELSAT, INMARSAT en EUTELSAT.

3.1.5 De betekenis van het internationale veld

Voor de plaats die het internationale overleg inneemt binnen het beleidsterrein telecommunicatie en post is het van belang om de beleidscyclus te bezien (zie afb. 2). Binnen het internationale platform wordt een kwestie aan de orde gesteld. Binnen de EG gebeurt dit bijvoorbeeld door de Europese Commissie. Het kan echter ook voorkomen dat er vanuit de Nederlandse situatie behoefte bestaat

afbeelding 2

internationaal een standpunt in te nemen of zelfs een kwestie aan de orde te stellen. Indien er een gepast internationaal platform bestaat waar de Nederlandse overheid (de HDTP in dit geval) deel in heeft, dan kan de overheid besluiten om aan de Nederlandse behoefte uiting te geven. Dit resulteert in een internationale behandeling binnen het platform. Over de besluitvorming binnen het internationale platform wordt door de Nederlandse overheid wederom op nationaal niveau overleg gepleegd met de diverse betrokkenen zoals PTT, andere ministers, het bedrijfsleven etc. De internationale besluiten hebben hun neerslag op nationaal niveau, doordat de Nederlandse overheid richtlijnen in haar regelgeving moet implementeren, nationale planning in een internationaal kader moet gaan inpassen, toe moet gaan zien op de naleving van internationale verordeningen, gehouden is standaard toe te passen etc. Het internationale veld is dus te beschouwen als sturend voor de Nederlandse overheid. Anderzijds heeft de Nederlandse overheid door deelname aan de internationale platforms invloed op de besluitvorming.

3.1.6 De verdere opbouw van dit hoofdstuk

In dit hoofdstuk worden de internationale platforms in ogenschouw genomen. De platforms worden gevormd door overlegstructuren die binnen het kader van enige grote internationale organisaties opgezet zijn. Per organisatie worden de overlegstructuren in kaart gebracht en wordt de plaats die de Nederlandse actoren binnen deze overlegstructuren innemen, beschreven. Van de actoren die onder de Archiefwet 1962 vallen, worden de handelingen beschreven.

3.2 ITU (International Telecommunication Union)

De Internationale Telecommunicatie Unie (ITU) is de Gespecialiseerde Organisatie van de Verenigde Naties op het terrein van de telecommunicatie. De ITU is opgericht in 1865, de bureau's zijn gevestigd in Genève. Per juli 1992 zijn 172 staten bij deze organisatie aangesloten. Nederland is al sinds de oprichting in 1865 betrokken bij het werk van de Internationale Telecommunicatie Unie. De HDTP vervult de rol van Telecommunicatie-administratie voor het Koninkrijk, de PTT de rol van RPOA (Recognized Private Operating Agency).

De doelstellingen van de ITU zijn vastgelegd in artikel 4 van het Internationale Telecommunicatie Verdrag.

Zij richten zich, globaal geformuleerd, op:

- regulering, het realiseren van technische procedures voor de coördinatie, notificatie en vastlegging van de toewijzingen van frequenties en satellietbanen, het voorkomen en opheffen van schadelijke interferenties tussen radiostations van verschillende landen, het zorgen voor een efficiënter gebruik van de beschikbare zendfrequenties en van de ruimte op de geostationaire baan en het opstellen van procedures ten behoeve van internationale telecommunicatieverbindingen en -diensten;
- standaardisatie, het tot stand brengen, in de vorm van aanbevelingen, van standaarden op het gebied van telecommunicatie;
- ontwikkeling, het bevorderen van de ontwikkeling van technische faciliteiten en de verbetering van de mondiale telecommunicatie-infrastructuur, in het bijzonder in de derde wereld.

Met het oog hierop organiseert ITU o.m. internationale conferenties en bijeenkomsten, verleent zij technische samenwerking (vooral aan derde-wereld landen) en verspreidt zij informatie.

De organisatie van de ITU valt in twee delen uiteen: de permanente organisatie en de internationale overlegstructuur.

3.2.1 De permanente organisatie (zie afb. 3)

De permanente organisatie van de ITU is een ambtelijk apparaat dat als zodanig voor de Nederlandse situatie niet van direct belang is. Er zijn immers geen verbindingen in de vorm van vertegenwoordigers etc. De relatie met de 'regionale' overheden loopt geheel via de internationale overlegstructuur. De beschrijving van de permanente organisatie dient hier alleen tot beter begrip van de overlegstructuren, waar Nederland wel veel mee van doen heeft.

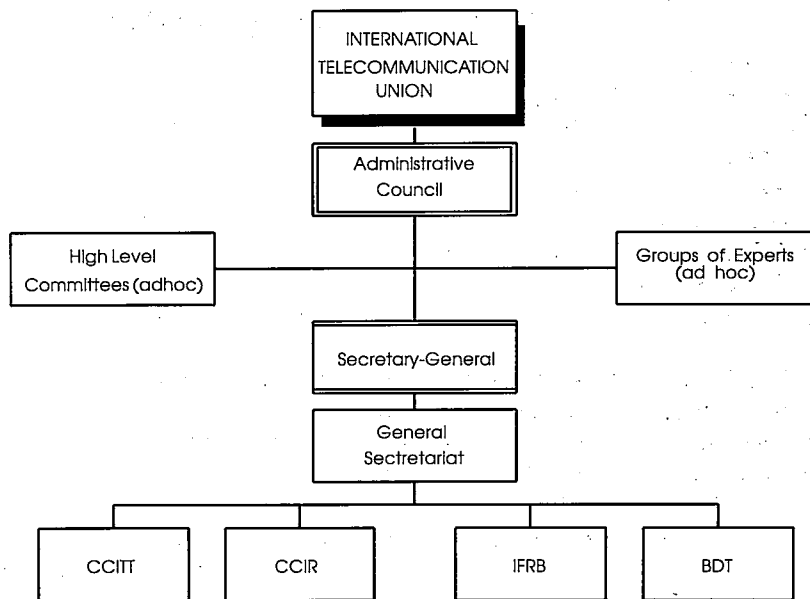
De Administrative Council, die één maal per jaar bijeenkomt, fungeert als 'dagelijks bestuur'. Nederland heeft tot dusverre nooit zitting genomen in dit orgaan, maar wil zich bij de eerstvolgende gelegenheid wel kandidaat stellen.

Het General Secretariat treedt, onder de Secretary-General, naar buiten toe op als juridisch vertegenwoordiger van de ITU en is tevens verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken.

Het BDT (Telecommunications Development Bureau) is verantwoordelijk voor de assistentie bij de uitbreiding en verbetering van telecommunicatienetwerken en -diensten in de ontwikkelingslanden.

Het CCIR (International Radio Consultative Committee) en het CCITT (International Telegraph and Telephone Consultative Committee) behandelen de technische aangelegenheden op het gebied van radio, telefonie, telegrafie etc. Door de CCIR en de CCITT worden de overlegstructuren CCIR Plenary, CCITT Plenary en de World Plan Committees opgezet.

afbeelding 3

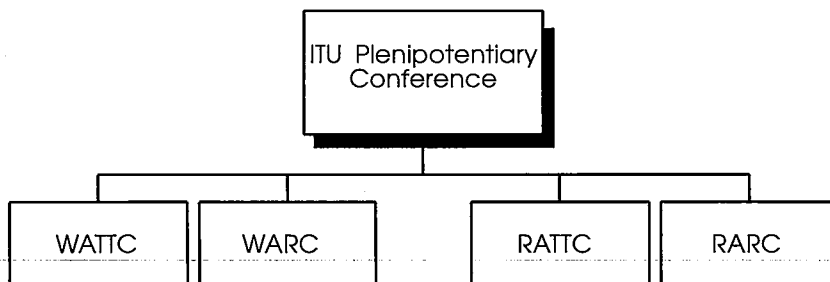
De IFRB (International Frequency Registration Board) heeft als belangrijke taken:

- het geven van advies aan de leden van de ITU, in het bijzonder over frequentie-management en het gebruik van het radiospectrum en de geostationaire satellietbanen;
- het participeren, op verzoek, in het verplichte overleg tussen de diverse lidstaten over het gebruik van frequenties vóór de notificatie ter registratie in de Master Frequency Register plaats vindt;
- het vastleggen van de aan de diverse landen toegewezen ruimte op de geostationaire baan;
- het leveren van technische assistentie bij het voorbereiden van radioconferenties.

3.2.2 De internationale overlegstructuur

Binnen de internationale overlegstructuur die door de ITU is opgezet wordt het feitelijke mondiale beleid bepaald. Nederland is als lid van de ITU in deze overlegstructuur aanwezig. In het vervolg wordt een schets gegeven van de organisatie. Er zijn twee groepen te onderkennen, de Plenipotentiary Conference en de Administrative Conferences enerzijds (zie afb. 4 voor een overzicht) en anderzijds de Plenaries van de International Consultative Committees (CCI's) en de zich daaronder bevindende organen (zie afb. 5 voor een overzicht).

afbeelding 4

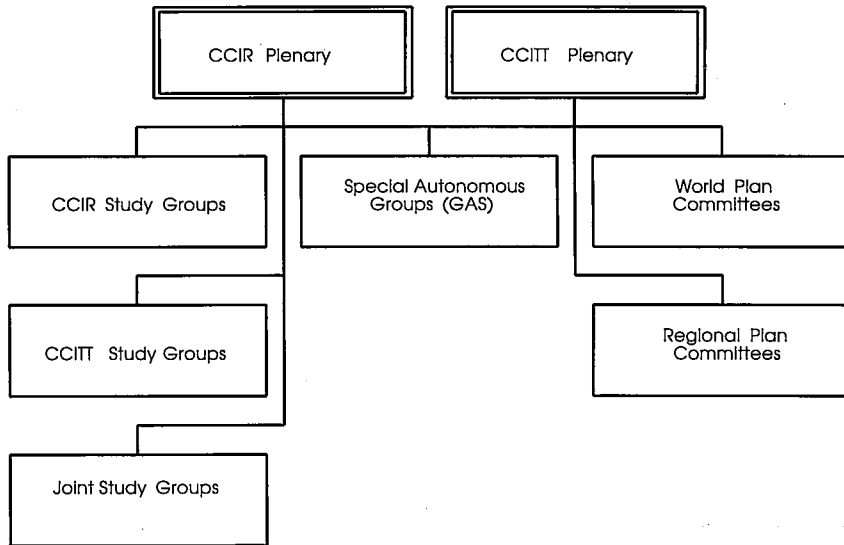

De Plenipotentiary Conference, die eens in de vijf tot zeven jaar bijeenkomt, is het hoogste bestuursorgaan van de ITU. De Plenipotentiary komt bijeen

- om de Constitutie (de 'grondwet' van de ITU) en de Conventie⁷ aan de eisen van de tijd aan te passen;
- om de resultaten van Wereld Administratieve Conferenties te accorderen;
- om terug te blikken naar de achterliggende periode en om het mondiaal telecommunicatie beleid van de unie voor de komende periode vast te stellen;
- om rapportages te beoordelen en goed te keuren;
- om het budget voor de komende jaren vast te stellen; om verkiezingen te houden in verband met de vervulling van de functies van SG en plv. SG, van de directeuren van de CCI's en de leden van de Administrative Council en de IFRB, en in de toekomst van het BDT. Aan de Conferentie wordt deelgenomen door de delegaties van de aangesloten lidstaten.

De Administrative Conferences die mondiaal (WARC, World Administrative Radio Conference, en WATTC, World Administrative Telegraph and Telephone Conference) of regionaal (RARC, Regional Administrative Radio Conference, en RATTc, Regional Administrative Telegraph and Telephone Conference) van omvang zijn behandelen regelgeving etc. met betrekking tot specifieke telecommunicatieaangelegenheden. De World Administrative Conferences komen tot regelgevende bindende resultaten, het zijn regelgevende conferenties. Zij kunnen met name ook wijzigingen aanbrengen in de internationale regelgeving op het beleidsterrein, de Radio Regulations en de Telecommunication Regulations.

afbeelding 5

De Regional Administrative Conferences nemen immer beslissingen die in lijn staan met de bestaande Regulations. De Administrative Council (een permanent orgaan van de ITU) treft de voorbereidingen voor de Administrative Conferences. Zij stelt plaats, duur en agenda vast.

De hoogste organen van de CCIR en de CCITT zijn de Plenary Assemblies. Deze komen telkens aan het eind van een vier-jarige studieperiode bijeen. Elke twee jaar vindt er een Plenary Assembly plaats, de ene keer van de CCIR en de andere keer van de CCITT. Op deze Plenary Assemblies worden de resultaten vastgelegd van de afgelopen studieperiode. Ook wordt daar met het oog op een goede coördinatie van het werk in de komende studieperiode een lijst van studievragen (Questions) vastgesteld. Bestudering daarvan wordt opgedragen aan de verschillende Study Groups. Deze worden bekend gemaakt in een Administrative Circular, die een aantal maanden na sluiting van de Plenary Assembly verschijnt. De Study Groups zijn samengesteld uit experts van verschillende landen. Zij hebben elk een nauwkeurig omschreven kader van problemen als takenpakket. Voor de CCIR geldt dat de bestudering van de studievragen wordt verricht door de onder de verantwoordelijkheid van de Study Groups opererende Working Parties en Task Groups. (De door middel van een beslissing ingestelde Task Groups bestuderen de studievragen die haast behoeven, de Working Parties de overige).

Working Parties (WP's) en Task Groups (TG's) stellen o.m. concept Recommendations op welke onderworpen zijn aan de goedkeuring van de betrokken Study Group. Ook buiten de Plenaire bijeenkomst om kan door de voorzitter in overleg met de vice-voorzitter en de Directeur van de CCIR een WP of TG in het leven worden geroepen.

De WP's en TG's werken tussen de vergaderingen van de CCIR's en bij voorkeur d.m.v. correspondentie.

In zijn algemeenheid geldt dat op de Study Group-vergaderingen de conclusies

worden bestudeerd, die n.a.v. de opgedragen studies door de verschillende landen zijn getrokken. De resultaten van deze bestudering worden vastgelegd in ontwerp-aanbevelingen (draft recommendations) en ontwerp-reports (draft reports). De ontwerpen worden op de eerstkomende Plenary Assembly ter goedkeuring voorged. Door de Plenary Assembly goedgekeurde Recommendations worden in de vorm van Basisspecificaties (systeemstandaarden) gepubliceerd.

Publicatie van alle teksten vindt plaats in boekwerken die corresponderen met de onderscheiden Studiegroep-activiteiten en die successievelijk binnen een periode van een tot twee jaar na de Plenary Assembly verschijnen. Resolutie No. 2 van de CCITT voorziet in een versnelde goedkeuringsprocedure; Resolution No. 97 van de CCIR doet dat ook. CCIR- en CCITT-aanbevelingen zijn van groot belang voor wetenschappers, technici, netwerk-operators, ontwerpers en fabrikanten van telecommunicatie-apparatuur, omdat zij de basis vormen voor wereldwijde standaarden.

Alle lidstaten van de ITU, maar ook RPOA's, waaronder PTT Nederland, en wetenschappelijke/technische en industriële instellingen en organisaties kunnen participeren in het werk van CCIR/CCITT. De laatste twee categorieën hebben slechts een adviserende stem.

Het CCITT kent naast de bovengenoemde Study Groups nog een aantal Groups en Committees die in meer directe zin betrekking hebben op enerzijds de exploitatie kant van de telecommunicatie en anderzijds de strategische beleidsvorming, te weten:

- Plan Committee (op wereldniveau en voor verschillende regio's);
- Regional Tariff Groups (voor verschillende regio's);
- Special Autonomous Groups (deze zijn opgezet t.b.v. de ontwikkelingslanden om specifieke ontwikkelingsvraagstukken te bestuderen).

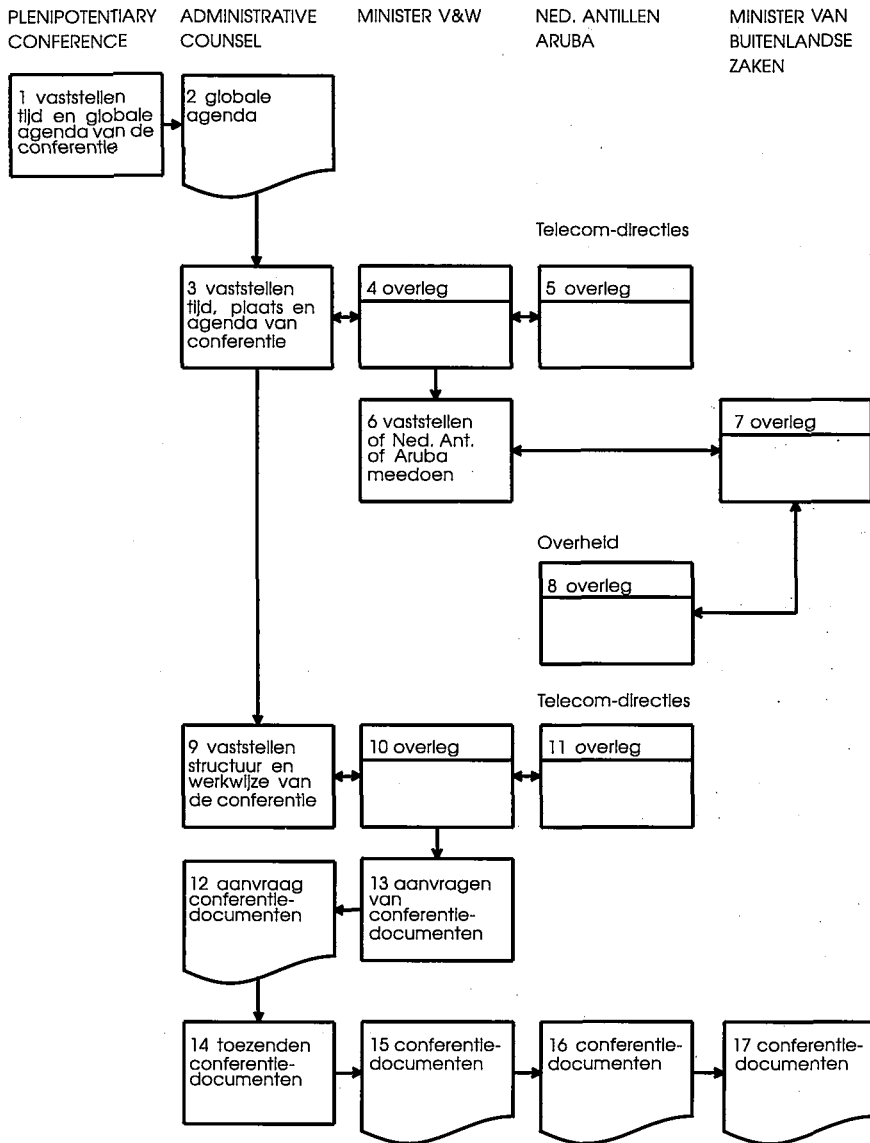
Tenslotte zijn er de Joint Study Groups. Deze behandelen al dan niet op ad hoc basis problemen welke in het raak- of overlappingsgebied liggen van twee of meer Study Groups van het CCITT, het CCIR of van beide.

3.2.3 De plaats van de HDTP in het ITU-overleg

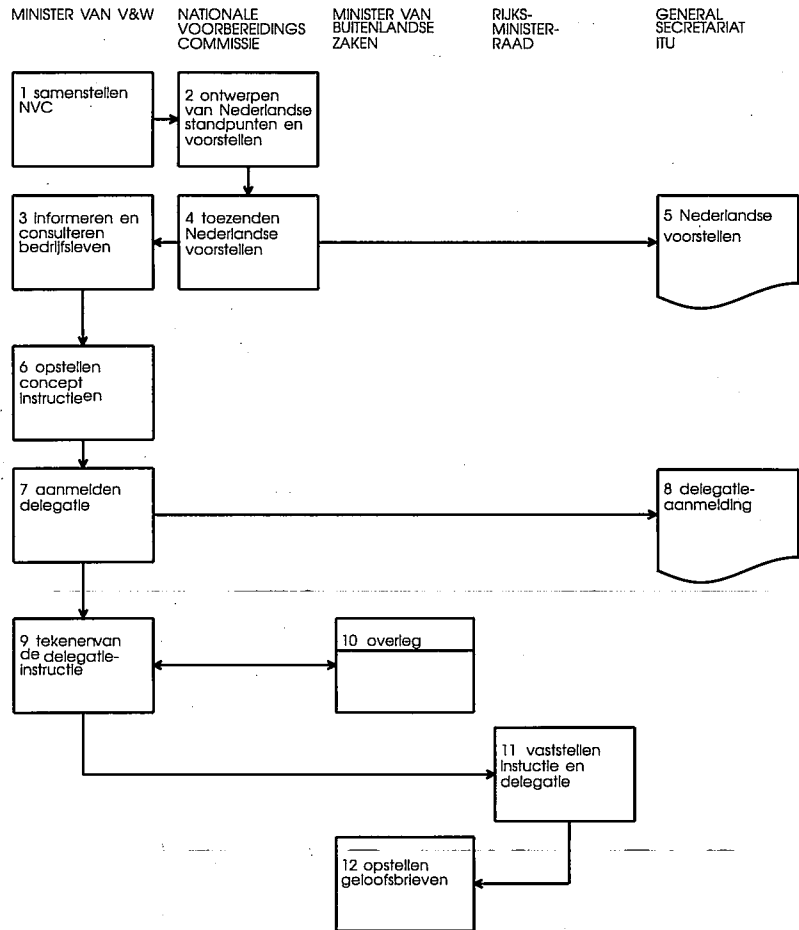
Naast de HDTP is er nog een aantal Nederlandse organisaties die bemoeienis hebben met het ITU-overleg. Wat betreft de overheid zijn dat de andere departementen voor zover hun beleidsterrein raakt aan het onderwerp van de conferentie, met name Buitenlandse Zaken, wvc, Defensie en PTT Nederland als RPOA.

De voorbereiding voor de Plenipotentiary Conferences, de WARC's, de WATTC's, de RATTTC's en de RARC's is in handen van de HDTP. Bij de Plenipotentiaries en de World Administrative Conferences wordt er door de HDTP een Nationale Voorbereidings Commissie (NVC) of Groep (NVG) in het leven geroepen waarin de directe belanghebbenden vertegenwoordigd zijn (een NVG is een minder formeel opgezette instelling dan een NVC). Bij de Regional Administrative Conferences wordt geen NVC ingesteld.

afbeelding 6

afbeelding 7

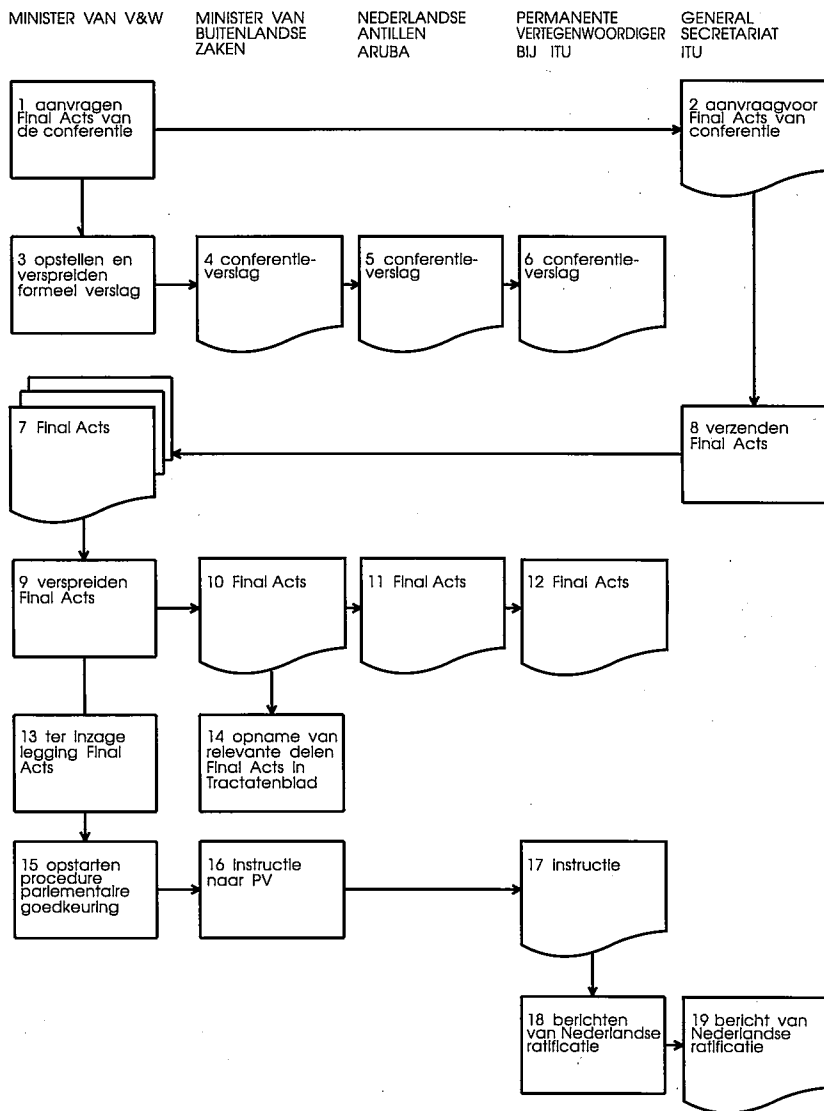

Als National Administration vervult de HDTP bij de Study Groups waar Nederland aan deelneemt een coördinerende functie. De HDTP wijst per Study Group een Nationale Coördinator aan die de Nederlandse delegatie leidt. Behalve de Nederlandse overheid is er ook een aantal bedrijven dat deelneemt aan de Study Groups, met name de PTT en Philips.

3.2.4 Handelingen

Handelingen met betrekking tot de Plenipotentiary Conferences, WARC's, RARC's en WATTC's. (zie afb. 6,7 en 8).

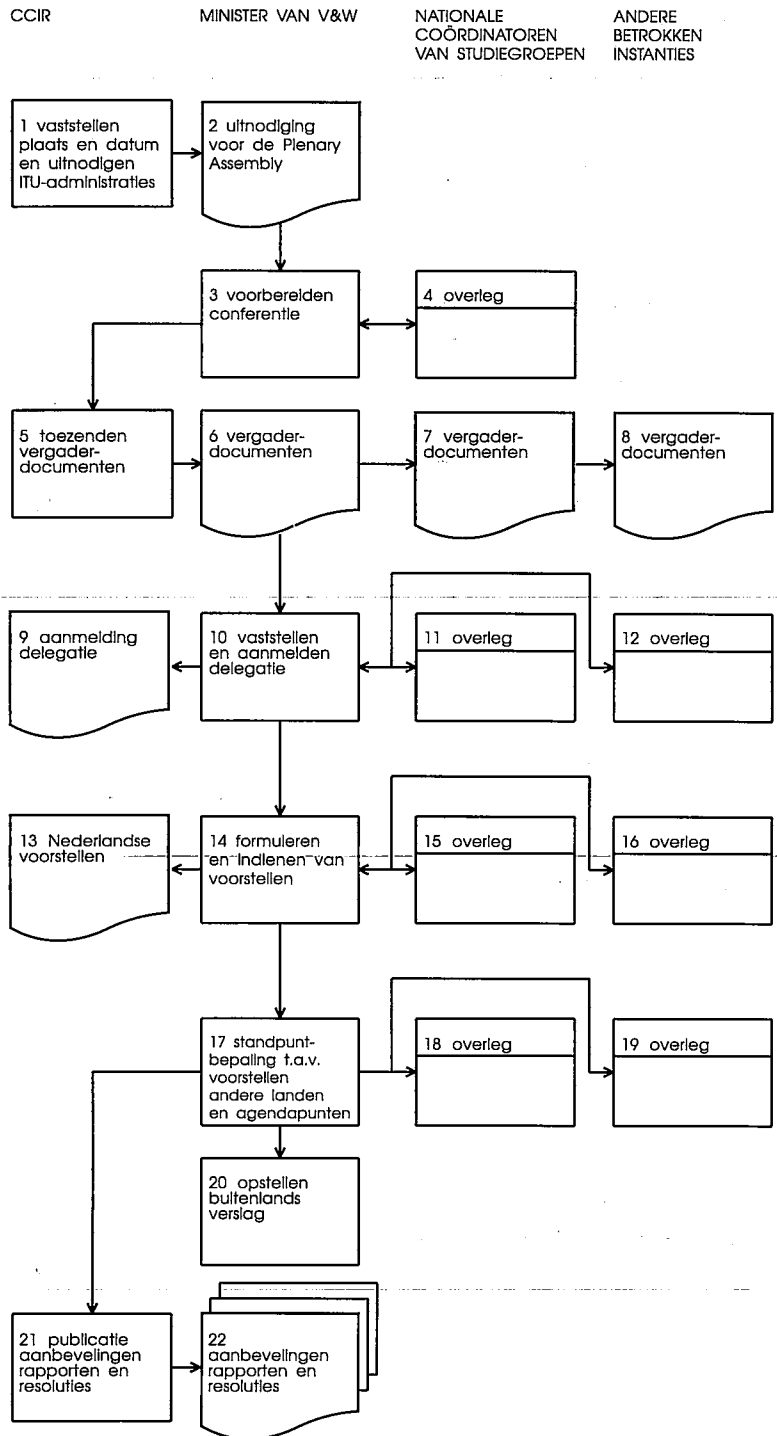
afbeelding 8

De minister van V&W

- 1 Het plegen van overleg met de Administrative Council (of met de Secretary General) van de ITU en met de telecom-directies van de Nederlandse Antillen en Aruba over de tijd, plaats en agenda van, en de deelname aan de conferentie. De aanvraag van de conferentie-documenten.
- 2 Het samenstellen van de Nationale Voorbereidings Commissie (NVC) of Groep (NVG).
- 3 Het informeren en consulteren van het bedrijfsleven, eventueel in een openbare hoorzitting.

afbeelding 9

- 4 Het opstellen van de concept-instructie en -delegatiesamenstelling en het tekenen van de delegatie-instructie in overleg met de minister van Buitenlandse Zaken.
- 5 Het aanmelden van de delegatie.
- 6 Het aanvragen, verspreiden en ter inzage leggen van de Final Acts van de conferentie.
- 7 Het opstarten van de procedure voor de parlementaire goedkeuring van de besluiten van de conferentie.

De minister van Buitenlandse Zaken

- 8 Het plegen van overleg met de minister van v&w en met de overheden van de Nederlandse Antillen en van Aruba over hun eventuele deelname aan de conferentie.
- 9 Het opstellen van de geloofsbrieven van de Nederlandse delegatie.
- 10 Het opnemen van de relevante delen van de Final Acts van de conferentie in het Tractatenblad.
- 11 Het instrueren van de Permanente Vertegenwoordiger bij de ITU aangaande de Nederlandse ratificatie van de overeenkomsten van de conferentie.

De Nationale Voorbereidings Commissie (NVC)

- 12 Het ontwerpen van Nederlandse voorstellen en van Nederlandse standpunten.
- 13 Het toezenden aan het General Secretariat van de ITU van de Nederlandse voorstellen.

De Rijksministerraad

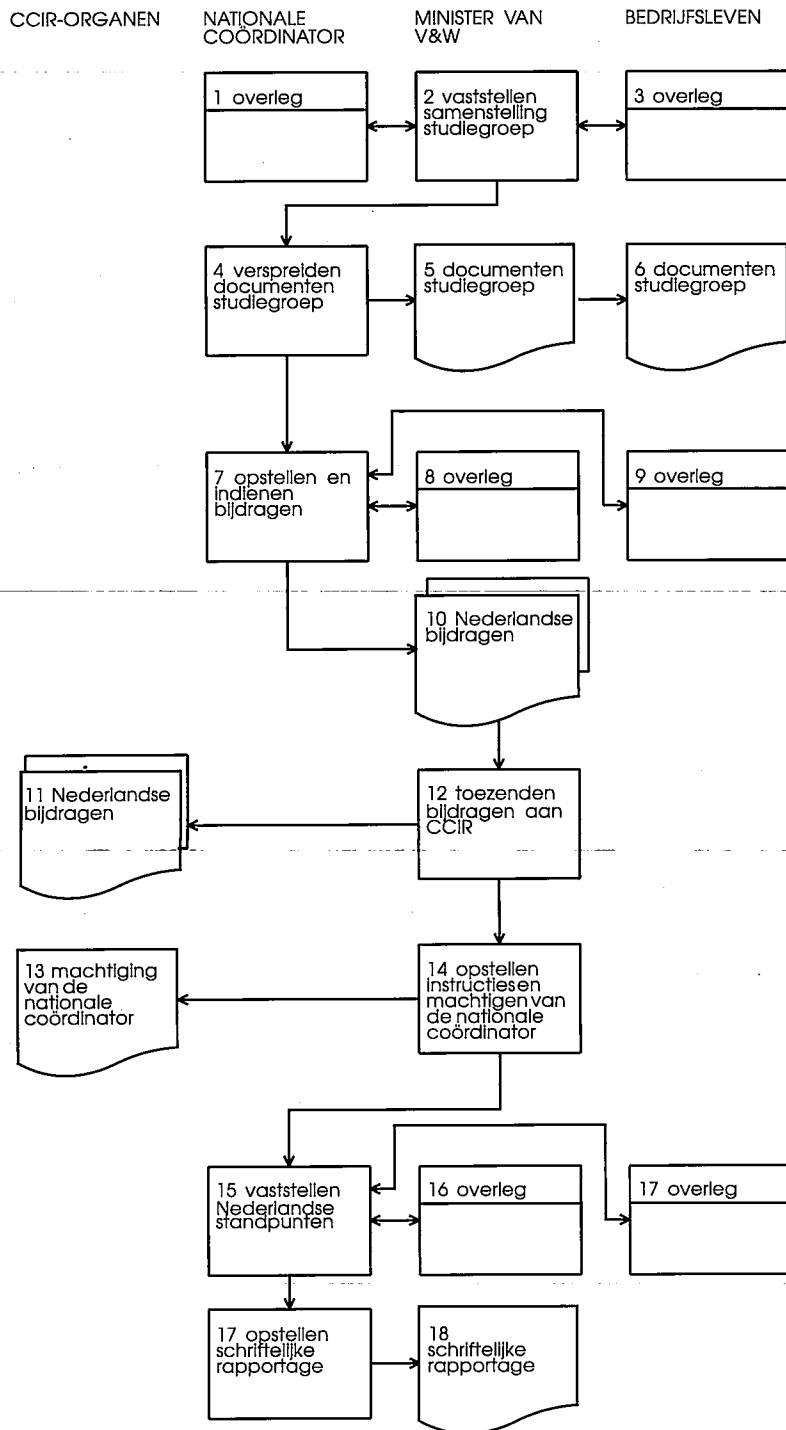
- 14 Het vaststellen van de delegatie en van de instructie van de delegatie.

Handelingen in het kader van de Plenary Assemblies van de CCIR (International Radio Consultative Committee) (zie afb. 9).

De minister van V&W

- 15 Het organiseren van voorbesprekingen met nationale coördinatoren van de CCIR-studiegroepen.
- 16 Het vaststellen en aanmelden van de delegatie.
- 17 Het plegen van overleg met de nationale coördinatoren van de CCIR-studiegroepen over de door Nederland in te nemen standpunten en voorstellen en het vaststellen van deze voorstellen.
- 18 Het opstellen van een buitenlands dienstreisverslag.
- 19 Het verwerken van de aanbevelingen en resoluties in het Nederlands beleid.

afbeelding 10

Handelingen met betrekking tot het deelnemen aan de plenaire vergaderingen van de CCIR-studiegroepen (zie afb. 10).

De minister van V&W

- 20 Het vaststellen van de samenstelling van de studiegroep in overleg met de nationale coördinator en het bedrijfsleven.
- 21 Het plegen van overleg onder leiding van de nationale coördinator over de in te dienen bijdragen.
- 22 Het toezenden van de Nederlandse bijdragen aan de directeur van het CCIR.
- 23 Het opstellen van instructies voor de delegatie en het afgeven van een machtiging voor de nationale coördinator om een formele stem te kunnen uitbrengen en het aanmelden van deze machtiging bij de directeur van het CCIR.

De nationale coördinator

De nationale coördinator kan van de HDTP of van een andere instantie (PTT-Nederland bijvoorbeeld) afkomstig zijn. De status van de nationale coördinator met betrekking tot de Archiefwet is dus niet eenduidig.

- 24 Het verspreiden van de documenten voor de studiegroep.
- 25 Het in overleg met de minister van v&w en het bedrijfsleven opstellen en indienen van bijdragen en het vaststellen van het Nederlandse standpunt.
- 26 Het opstellen van een schriftelijke rapportage over de zitting van de studiegroep.

3.3 UPU (Union Postale Universelle)⁸

3.3.1 Taak en doelstellingen

De UPU, op dit moment zetelend in Bern, is sedert 1949 de gespecialiseerde organisatie van de Verenigde Naties op het gebied van de internationale postzendingen. De UPU werd opgericht op 15 september 1874 door 22 landen, waaronder Nederland, op initiatief van de Duitser Heinrich von Stephan. Het huidige Verdrag dateert van 14-12-1989. Het lidmaatschap staat uitsluitend open voor staten. Voor VN-leden geschiedt toetreding d.m.v. een eenzijdige verklaring en het van toepassing worden van de verplichte Akten. Voor niet-VN-leden geschiedt toetreding na goedkeuring door tweederde meerderheid van de aangesloten landen.

De doelstellingen van de UPU richten zich, globaal geformuleerd, op:

- de vorming van één postaal gebied voor de uitwisseling van briefpostzendingen;
- de vrijheid van transit;
- het verbeteren van de postdienst en het bevorderen van de internationale samenwerking;
- de deelneming aan vormen van technische hulpverlening.

Zij zijn vastgelegd in artikel 1 van de Constitutie. De Constitutie wordt tijdens het Congres aanvaard door de Gevolmachtigden van de regeringen van de aangesloten landen. In het algemeen zijn dat soevereine staten.

De UPU is uit de volgende organen opgebouwd (zie afb. 11):

- a. Congrès;
- b. Conseil Exécutif (CE);
- c. Conseil Consultatif des Etudes Postales (CCEP);
- d. Bureau International (IB).

ad a. Congrès

Dit is het hoogste orgaan van de UPU, tevens wetgevende macht.

Het komt in beginsel eens in de vijf jaar bijeen, o.m.:

- om de Akten vast te stellen;
- om het beleid voor de komende vijf jaar vast te stellen;
- om verkiezingen te houden i.v.m. de invulling van de zetels van de CE en de CCEP en de vervulling van de functies van SG, plv. SG en DG van het IB.

ad b. Conseil Exécutif (CE)

Dit orgaan fungeert als het dagelijks bestuur van de UPU. Dit houdt in, dat het:

- de voortgang van de werkzaamheden van de UPU in de periode tussen de Congres-bijeenkomsten verzekert;
- belangrijke studies m.b.t. onderwerpen die wijziging van de Akten tot gevolg kunnen hebben, verricht;
- het UPU-budget vaststelt (jaarlijks).

Het CE bestaat uit 40 leden, gekozen op regionale basis en gedurende maximaal twee aaneensluitende perioden.

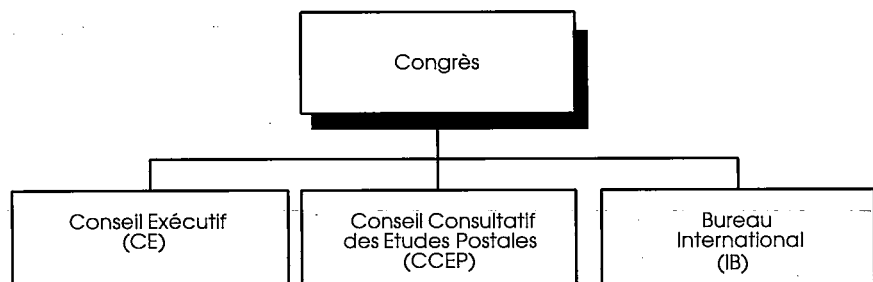
ad c. Conseil Consultatif des Etudes Postales (CCEP)

Dit orgaan bestudeert vraagstukken m.b.t. technische exploitatie, technische hulp en economische onderwerpen. Het CCEP bestaat uit 35 leden, vrij gekozen na kandidatuurstelling. Nederland is lid van dit orgaan.

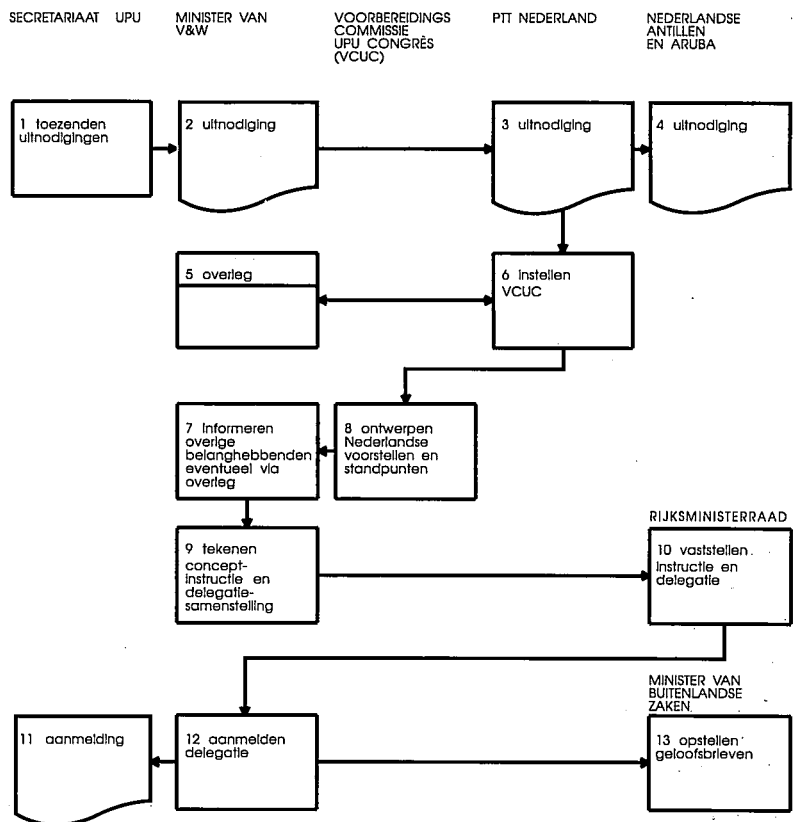
ad d. Bureau International (IB)

Het IB staat onder leiding van een DG. Het is een permanent verbindings- en informatie-orgaan, dat de secretariaatsactiviteiten verricht en ondersteuning biedt bij consultaties en studies.

afbeelding 11

afbeelding 12

De rollen van PTT Nederland en de HDTP

Het UPU regelt o.m. de wijze van uitvoering van het vervoer van internationale postzendingen. PTT Nederland NV is wettelijk verplicht tot het vervoer van internationale postzendingen en daarmee tot naleving van betrokken internationale postvervoerregels. De Postadministraties stellen de Uitvoeringsreglementen vast, die de noodzakelijke toepassingsmaatregelen bevatten i.v.m. uitvoering van de Conventie en Arrangementen. PTT Post is als concessiehouder, op basis van Art. 3, lid 2 van de Postwet, gerechtigd om in het kader van UPU op te treden als Nederlandse Postadministratie. Aangezien de regeringen van de aangesloten landen ondertekenaars zijn van het Verdrag berust de uiteindelijke verantwoordelijkheid i.v.m. de nakoming bij de minister van Verkeer en Waterstaat. PTT verricht haar rol als Postadministratie in UPU-verband dan ook onder de supervisie van HDTP. Omdat de taak van HDTP op het vlak van de algemene beleidsontwikkeling ligt, speelt HDTP met name t.a.v. Congrès, de CE en de CCEP een actieve rol bij de voorbereiding van de bijeenkomsten, de opstelling van de ontwerp-instructie en de samenstelling van de delegatie.

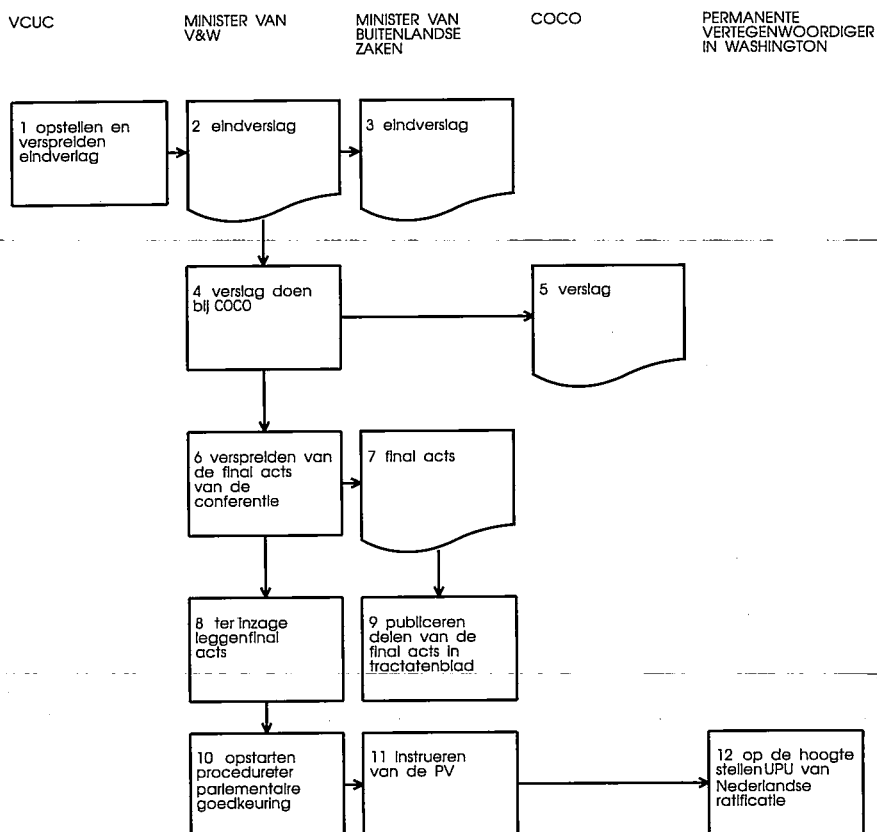
3.3.2 Handelingen

Handelingen met betrekking tot het deelnemen aan de wereldpostcongressen van het UPU (zie afb. 12 en 13).

De minister van V&W

- 27 Het plegen van overleg met PTT Nederland over de instelling en bemanning van de Voorbereidings Commissie UPU Congrès (VCUC).
- 28 Het leveren van een voorzitter voor de VCUC.
- 29 Het informeren van belangstellenden (het bedrijfsleven) over de Nederlandse standpunten en voorstellen.
- 30 Het opstellen en tekenen van een concept-instructie voor de congresdelegatie en het maken van een concept-delegatiesamenstelling.
- 31 Het aanmelden van de delegatie bij het UPU secretariaat.
- 32 Het doen van een mondeling verslag binnen de COCO (de Coördinatie Commissie).
- 33 Het aanvragen, verspreiden en ter inzage leggen van de final acts van het congres.

afbeelding 13

- 34 Het opstarten van de procedure ter parlementaire goedkeuring bij internationale verdragen etc.

De minister van Buitenlandse Zaken

- 35 Het opstellen van de geloofsbrieven voor de Nederlandse delegatie.
36 Het publiceren van de relevante delen van de final acts van de conferentie in het Tractatenblad.
37 Het instrueren van de Permanente Vertegenwoordiger te Washington met betrekking tot het op de hoogte stellen van het UPU over de Nederlandse ratificatie van de verdragen.

De Rijksministerraad

- 38 Het vaststellen van de instructie en de samenstelling van de Nederlandse delegatie.

De Voorbereidings Commissie UPU Congrès

- 39 Het ontwerpen van de Nederlandse voorstellen en standpunten.
40 Het opstellen en verspreiden van het eindverslag van de Nederlandse deelname aan de conferentie.

3.4 EG (Europese Gemeenschappen)

3.4.1 Doelstellingen

De EG (de Europese Gemeenschappen) is de verzamelnaam voor de EEG (verdrag in 1957 ondertekend), de EGKS (verdrag in 1951 ondertekend) en Euratom (verdrag in 1957 ondertekend). Het doel van de EG is binnen het verband van aangesloten staten te werken aan:

- een gestage en stabiele groei;
- verbetering van de levensstandaard;
- nauwere betrekkingen tussen de deelnemende landen.

Elk van de drie verdragen voorziet in vier instellingen:

- 1 de Raad;
- 2 de Commissie;
- 3 het Europees Parlement;
- 4 het Hof van Justitie.

De instellingen voor de drie verdragen zijn samengevoegd, in die zin dat één Raad (zetelend in Brussel), één Parlement (zetelend in Straatsburg), één Commissie (zetelend in Brussel) en één Hof (zetelend in Luxemburg) ten behoeve van elk van de verdragen functioneert.

Een voornaam middel van de EG om haar doelen te bereiken is het opheffen van handelsbelemmeringen om zo te komen tot één Europese markt. Als instrumenten daarvoor gelden o.a. Verordeningen (die binnen alle lidstaten bindend zijn) en Richtlijnen (die binnen zekere termijn onverkort door de Lidstaten in hun nationale wetgeving moeten worden geïmplementeerd). Daarnaast produceren de EG

Aanbevelingen, die niet bindend zijn, als ook Resoluties die veelal een politiek bindende werking hebben.

Het overleg binnen de EG vindt plaats binnen een tweetal circuits:

- overleg in het kader van de Raad en
- overleg in het kader van de Commissie.

3.4.2 Overleg in het kader van de Raad

Telecommunicatie- en Postraad

Indien er besluiten van algemeen politieke aard genomen moeten worden, zullen over het algemeen de ministers van Buitenlandse Zaken de Raad vormen; in andere gevallen de ministers die bevoegd zijn voor de onderwerpen die op de agenda staan. Voor de Telecommunicatie Raad (dit is de raad die verantwoordelijk is voor telecommunicatie en post) is dat de Minister van Verkeer & Waterstaat. De Telecommunicatie Raad wordt, behoudens ingelaste extra en informele raden, twee keer per jaar gehouden. De besluitvorming doorloopt het volgende traject:

Raadswerkgroep Economische Vraagstukken Telecommunicatie

Commissievoorstellen voor telecommunicatie worden in de Raadswerkgroep Economische Vraagstukken Telecommunicatie zoveel mogelijk besluitrijp gemaakt. De HDTP is bij deze werkgroep betrokken.

Ambtelijke voorportaal te Brussel Comité des Représentants Permanents (COREPER)

Over het algemeen behandelt COREPER de dossiers ca. 2 weken vóór de Raad, of op ad hoc basis wanneer de discussies 'vast' zitten of praktisch besluitrijp zijn. Ten behoeve van de Nederlandse (plv.-) Permanente Vertegenwoordiger (PV) in COREPER is een schriftelijke instructie vanuit Den Haag nodig. Een en ander wordt besproken in de COREPER-instructievergadering. De COREPER-instructievergadering vindt altijd plaats op dinsdagochtend, voorafgaand aan relevant COREPER-overleg, in Den Haag bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Een vertegenwoordiger van Directie Integratie Europa, Ministerie van Buitenlandse Zaken zit deze vergadering voor.

Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen (CEIA OF COCO)

Ten behoeve van het vaststellen van het Nederlandse standpunt in de Raad door de Nederlandse vertegenwoordigers in de Raad (meestal de Minister, soms (plv.) PV) vindt de vergadering van de Coördinatie Commissie plaats en wel meestal één week vóór de Raadszitting (dinsdagochtend) op het Ministerie van Buitenlandse Zaken. COCO-vergaderingen worden formeel voorgezeten door staatssecretaris BuiZa, die verantwoordelijk is voor EG aangelegenheden, of een hoge ambtenaar. Tijdens deze vergadering wordt 'het' Nederlandse standpunt ten aanzien van de Raad in zg. conclusies voorbereid.

Ministerraad

Op de vrijdag ná de coco wordt dit Nederlands standpunt door de Ministerraad formeel goedgekeurd.

Ministers

De besluiten van de Raad worden grotendeels genomen met een gekwalificeerde meerderheid. Het voorzitterschap wordt door de leden van de Raad bij toerbeurt uitgeoefend voor de tijd van zes maanden.

3.4.3 Overleg in het kader van de Commissie

De Europese Commissie (EC)

Deze bestaat uit 17 leden, door de regeringen van de Lidstaten in onderling overleg benoemd voor een periode van vier jaar. Zij moet de Gemeenschap in algemene zin dienen. Zij neemt het initiatief voor Europese wetgeving. Zij brengt gemeenschappelijke activiteiten op gang door voorstellen te doen aan de Raad van ministers. Zij is tevens het uitvoerend orgaan van de Gemeenschappen. De Commissieleden zijn, evenals de uit hun midden benoemde voorzitter, herbenoembaar.

De Commissieleden worden geacht onafhankelijk van de nationale overheden op te treden. Ze vergaderen bijna elke week en nemen beslissingen bij meerderheid. De Commissie moet aan het Parlement verantwoording afleggen. Dat gebeurt via de vele vragen die de parlementariërs aan de Commissie voorleggen, via de debatten in de parlementaire commissies, tijdens de openbare vergaderingen en met name ook via de begrotingsbehandelingen.

De Commissie heeft vanwege het feit dat zij als enig orgaan voorstellen kan doen, (die weliswaar door de Raad moeten worden aanvaard) de taak het gemeenschappelijk beleid op vele gebieden te stimuleren en uit te breiden.

Ten aanzien van telecommunicatie is een Groenboek tot stand gebracht. De EC werkt momenteel aan de uitwerking, in de vorm van richtlijnen, van het Groenboek. Hierbij zijn de twee hoofdkenmerken liberalisatie en harmonisatie. Voorts stimuleert de EC het ontwikkelen van paneuropese normen en vaardigt zij (concept-)Richtlijnen uit die bindend zijn voor de Lidstaten en waarin de toepassing van normalisatie, certificatie, liberalisatie en harmonisatie wordt voorgeschreven. De EC fungeert als centraal controlepunt waar nieuwe nationale normen en voorschriften moeten worden aangemeld (notificatie) en van waaruit de overige Lidstaten worden geïnformeerd.

De EC ziet er ook op toe dat geen concurrentie-valsing wordt bedreven door organisaties met speciale of exclusieve rechten.

De Commissie heeft onder meer 23 Directoraten-Generaal. Deze zijn vergelijkbaar met nationale ministeries. De omvang van deze eenheden is zeer verschillend. Ze worden geleid door een DG.

Voor telecommunicatiediensten zijn de volgende DG's relevant:

DG I Buitenlandse betrekkingen.

DG I houdt zich bezig met betrekkingen tussen de EG en derde landen

- of organisaties van landen zoals b.v. aangelegenheden betreffende GATT en OESO handelsvraagstukken op het gebied van dienstverlening.
- DG III Interne Markt en Industrie.**
DG III houdt zich onder meer bezig met technische harmonisatie, normalisatie, certificatie, erkenning van diploma's, overheidsopdrachten.
- DG IV Concurrentie.**
DG IV houdt zich o.m. bezig met mededingingsregelingen, misbruik van machtsposities en andere concurrentievervalsing. Het DG doet dit overigens horizontaal, d.w.z. niet specifiek op telecommunicatie gericht.
- DG XIII Telecommunicatie en Post, Informatie-industrieën en Innovatie.**
DG XIII houdt zich o.m. bezig met telecommunicatie en post w.o. de grond- en ruimte-infrastructuur en de data-communicatie.

Ambtelijke voorportalen van de Europese Commissie

SOGT (Senior Official Group on Telecommunications)

Dit is een ambtelijk voorportaal van de EC, waarin senior ambtenaren van de Lidstaten beleidsmatig voorstellen van de Commissie op telecommunicatiegebied voorbespreken, alvorens de Commissie-voorstellen via de Raadswerkgroep Economische Vraagstukken Telecommunicatie naar de Raad worden doorgestuurd. Tot voor kort was er een SOGT-vooroverleg o.l.v. EZ, onafhankelijk van de agenda van de SOGT, dat een keer per zes weken vergadert. Hierin participeerden ook vertegenwoordigers van het Nederlands bedrijfsleven. Behandeld werden actuele thema's die in SOGT aan de orde zijn (geweest). Op dit moment (1992) is er het zogenaamde Periodiek Telecommunicatie Overleg (PTO) dat in dezelfde samenstelling bijeenkomt.

GAP (Groupe d' Analyses et Prévisions)

GAP is een werkgroep onder SOGT, die bestaat uit technische experts bij uitstek en die rapporteert aan SOGT i.v.m. voorbereiding richtlijnen.

Aan GAP-vergaderingen wordt deelgenomen door vertegenwoordigers van Administraties en PTT's.

DG XIII heeft het secretariaat. Het voorzitterschap is in handen van een der vertegenwoordigde landen.

SOGITS (Senior Official Group on Information Technology Standardization)

Dit is de pendant van SOGT op informatie-technologisch (computers) gebied. Hier vindt coördinatie plaats tussen de activiteiten die zich internationaal op het gebied van standaardisatie en certificatie afspelen, nl. tussen die van de EG en die van de ITSC (Information Technology Steering Committee. Hierin werken o.m. CENELEC en CEPT samen). Analooq aan SOGT is er een soortgelijk SOGITS-vooroverleg o.l.v. EZ, dat eveneens een keer per zes weken vergadert en waarbij ook vertegenwoordigers van het Nederlands bedrijfsleven aanwezig zijn.

SOGIS (Senior Official Group on Information Security) in oprichting

Dit ambtelijk voorportaal dat in mei 1992 is opgericht, zal zich, naar het zich laat aanzien, bezig gaan houden met alle aspecten van informatiebeveiliging, t.w.:

- communicatie-beveiliging;
- computer-beveiliging;
- data-beveiliging.

De openbare telecommunicatie-infrastructuur vormt hierbij een essentiële voorwaarde voor de uitwisseling van informatie. De nationale invulling/afstemming van het SOGIS-overleg vindt momenteel plaats.

SOGP (Senior Official Group on Posts)

SOGP is een ambtelijk voorportaal van de EC, waarin senior ambtenaren van de lidstaten voorstellen van de EC in verband met de totstandkoming van het Groenboek Post (een stuk waarop het Europese postbeleid zal worden gebaseerd) voorbespreken. Onder het SOGP ressorteert een aantal werkgroepen.

3.4.4 Handelingen

Handelingen met betrekking tot de Nederlandse deelname aan de Telecommunicatie en Post Raad (zie afb. 14).

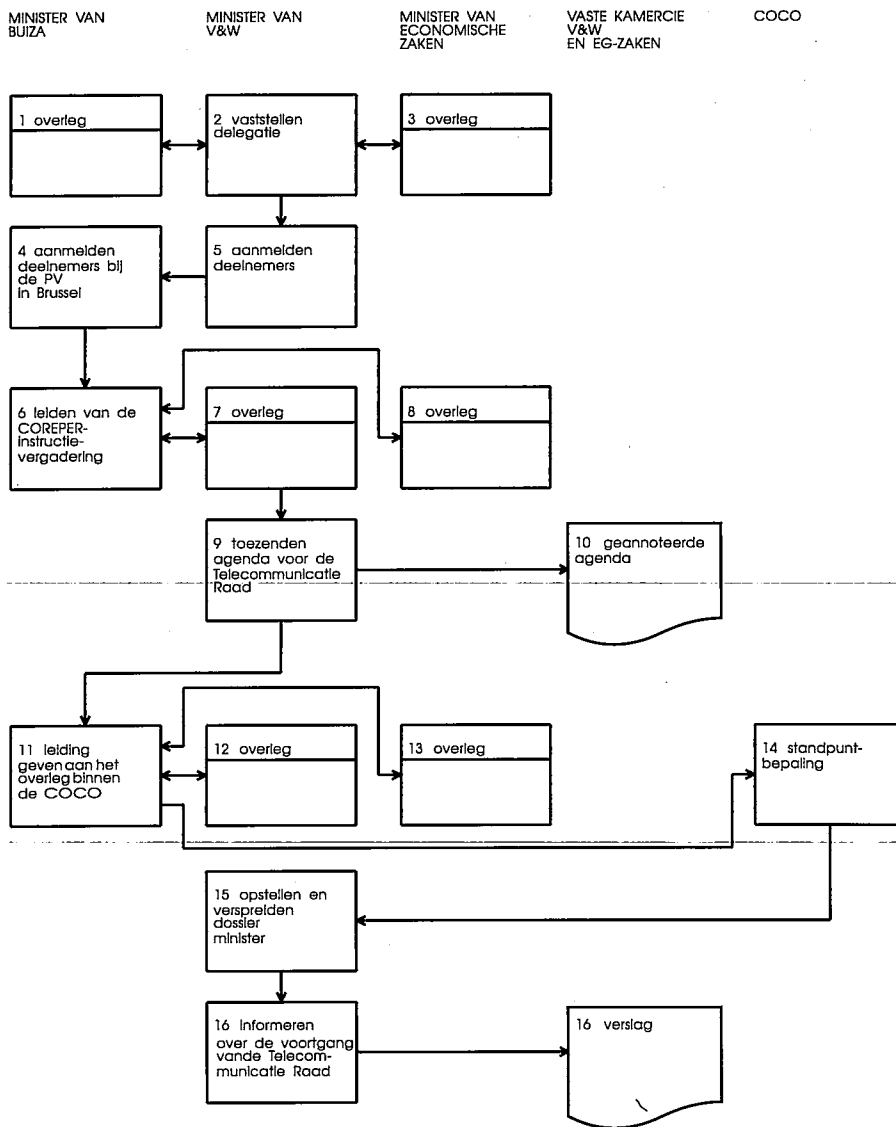
De minister van V&W

- 41 Het vaststellen van de delegatie en de aanmelding van de deelnemers bij de minister van BuiZa.
- 42 Het plegen van overleg met de ministers van BuiZa en van Economische Zaken binnen het kader van de COREPER-instructievergadering.
- 43 Het toezenden van de geannoteerde agenda voor de Telecommunicatie en Post Raad aan de voorzitter van de Vaste Kamercommissie van v&w en EG aangelegenheden.
- 44 Het plegen van vooroverleg binnen de COCO (Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen).
- 45 Het opstellen en verspreiden van het dossier voor de Telecommunicatie en Post Raad.
- 46 Het informeren van de Vaste Kamercommissie van v&w en EG aangelegenheden.

De minister van Buitenlandse Zaken

- 47 Het aanmelden van de Nederlandse deelnemers aan de Telecommunicatie en Post Raad bij de Permanente Vertegenwoordiger te Brussel.
- 48 Het leiden van de COREPER instructievergaderingen.
- 49 Het leiden van het overleg binnen de COCO.

afbeelding 14

De Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen (COCO)

50 Het voorbereiden van het Nederlandse standpunt binnen de Telecommunicatie en Post Raad.

Handelingen met betrekking tot de deelname aan de Raadswerkgroep Economische Vraagstukken (Telecommunicatie), SOGT, GAP, SOGITS en SOGP.

De minister van V&W

51 het plegen van vooroverleg (afstemming m.b.t. agendapunten), eventueel met het bedrijfsleven.

Opmerking: EZ heeft binnen het overleg zoals bedoeld in deze handeling waarschijnlijk een even grote en misschien wel een grotere inbreng als v&w.

52 het opstellen van een verslag over de besprekingen van de Raadswerkgroep.

Handelingen met betrekking tot de toetsing van nationale technische voorschriften aan EG richtlijnen, ingevolge EG richtlijn 83/189/EG, sinds 1984 van kracht.

De minister van V&W

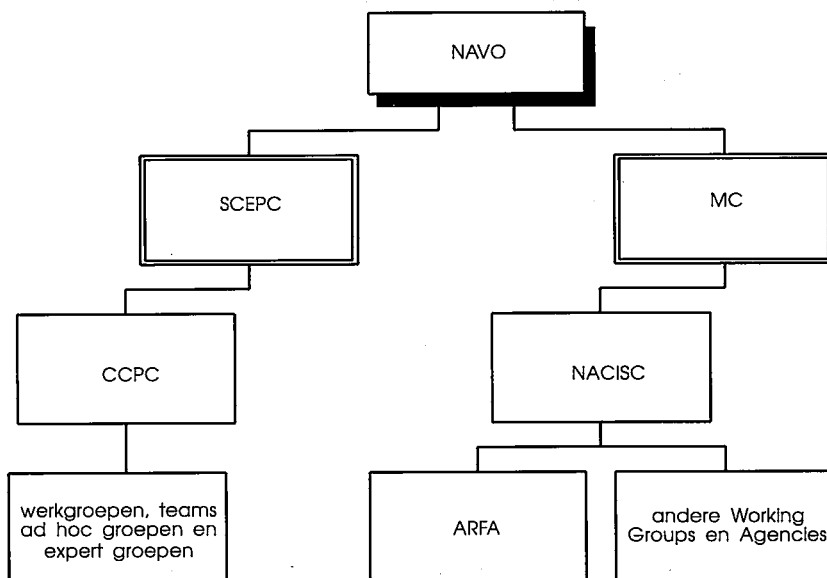
53 Het aanmelden via het ministerie van Economische Zaken van technische voorschriften bij de Europese Commissie.

3.5 NAVO (Noord Atlantische Verdragsorganisatie)

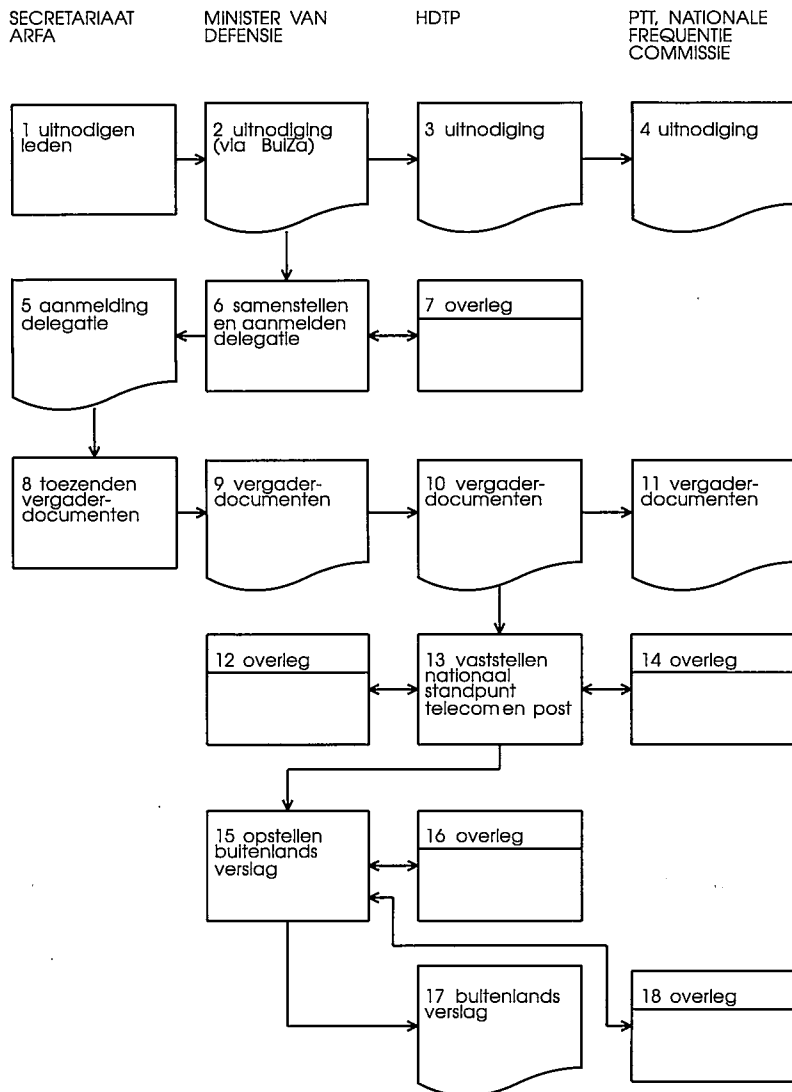
3.5.1 De organisatie

De NAVO (hoofdkwartier in Brussel) is een defensief bondgenootschap dat ten doel heeft de veiligheid van haar leden te garanderen en bij te dragen tot stabiele internationale betrekkingen. De NAVO werd in 1949 opgericht. Vanuit de telecommunicatie- en postsector is de volgende structuurschets van belang (zie afb. 15). Op het beleidsterrein telecommunicatie en post zijn de volgende organisatieonderdelen van de NAVO actief.

afbeelding 15

afbeelding 21

Handelingen met betrekking tot de deelname aan werkverbanden ressorterende onder het NATO Communications and Informations Systems Committee (NACISC) (zie afb. 20).

De minister van V&W

64 Het op incidentele basis plegen van overleg in het kader van de nationale voorbereiding van de werkgroepen onder leiding van de minister van Defensie.

Handelingen met betrekking tot de deelname aan de bijeenkomsten van de Allied Radio Frequency Agency (ARFA) (zie afb. 21).

De minister van V&W

- 65 Het plegen van overleg over de samenstelling van de delegatie onder leiding van de minister van Defensie.
- 66 Het leiding geven aan het nationale vooroverleg inzake aangelegenheden betreffende het beleidsterrein telecommunicatie en post.
- 67 Het mede opstellen van een buitenlands dienstreisverslag.

De Nationale Frequentie Commissie

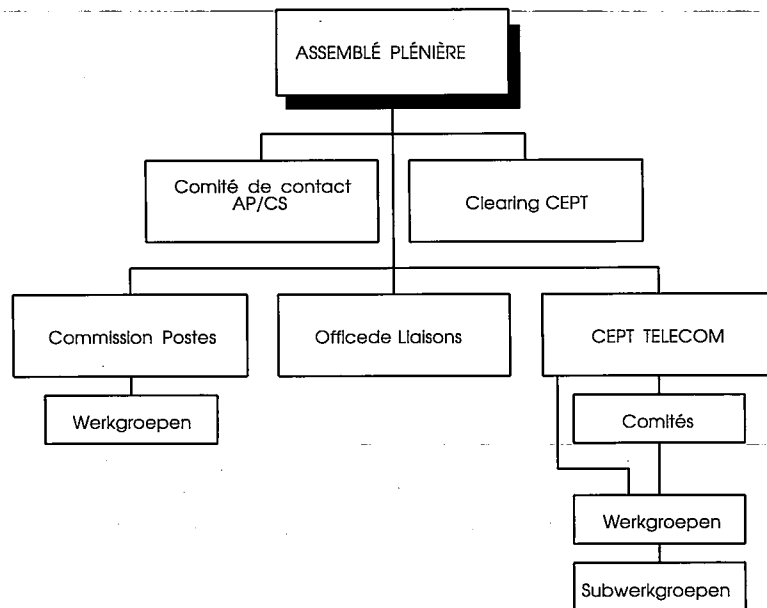
- 68 Het vormen van een nationaal platform ten behoeve van het overleg met betrekking tot de voorbereiding en de verslaglegging van de deelname aan de internationale ARFA bijeenkomst.

3.6 CEPT (Conférence Européenne des Administrations des Postes et des Télécommunications)⁹

3.6.1 De organisatie

De CEPT werd in 1959 opgericht. Lid kunnen worden de Europese Post en Telecommunicatie Administraties die lid zijn van de UPU en de ITU. Lid zijn hoofdzakelijk de West-Europese landen. Het lidmaatschap wordt uitgeoefend door de Administraties die daartoe door de nationale overheden zijn aangewezen, in Ne-

afbeelding 22

derland zijn dit de HDTP voor telecommunicatie en PTT Nederland voor telecommunicatie en post. De doelstellingen van de CEPT zijn, globaal geformuleerd:

- het intensiveren van de betrekkingen tussen de leden-Administraties;
- het harmoniseren en verbeteren van hun administratieve en technische diensten;
- het doen van gemeenschappelijk onderzoek i.v.m. voorstellen te richten aan andere internationale post- en telecommunicatieorganisaties.

De CEPT is opgebouwd als weergegeven in afb. 22.

De Assemblée Plénière (AP). De AP is de voltallige vergadering die eens in de twee of drie jaar bijeenkomt en vormt het hoogste orgaan van de CEPT. In de AP worden vraagstukken behandeld betreffende de structuur en de leiding van de organisatie, in het bijzonder die welke betrekking hebben op zowel post- als telecommunicatiezaken. Een van de belangrijkste activiteiten op dit gebied is het opstellen van aanbevelingen. Beurtelings wordt een der deelnemende landen voor een periode van twee of drie jaar als beheervoerende administratie aangewezen. Naast het voeren van het algemene secretariaat houdt dit in het vervullen van de voorzitterschappen van de AP, de Commission Postes en van de CEPT TELECOM.

Het Comité de Contact AP/CS wisselt gezichtspunten op personeelsgebied uit tussen de CEPT en de internationale vakverenigingen.

De Clearing CEPT is een centraal verrekeningsinstituut dat de betaling regelt van de over en weer verrichte telecommunicatie- en postdiensten.

Het Office de Liaison is een permanent secretariaat van geringe omvang.

CEPT TELECOM is het orgaan dat zich bezighoudt met het beleidsterrein telecommunicatie. CEPT TELECOM kent een plenary en daarnaast een groot aantal comités, werkgroepen en subwerkgroepen waarin door de Nederlandse Administraties, de HDTP en PTT Nederland, wordt geparticipeerd. De werkgroepen en de subwerkgroepen hangen onder de comités.

Een overzicht van de comités van de CEPT TELECOM:

- ECTRA (European Committee for Telecommunications Regulatory Affairs). Bereidt regelgeving op telecommunicatiegebied voor;
- CCTS (Comité de Coordination des Télécommunications par Satellites). Formuleert het midden- en lange-termijn beleid van de netwerkbeheerders voor satelliet-telecommunicatie;
- CAT (Comité des Activités Techniques). Verricht activiteiten op het gebied van technische reglementering m.b.t. infrastructuur en diensten, zonder daarbij in doublures te vervallen met de werkzaamheden van ETSI;
- CLTA (Comité de Liaison des Télécommunications Transatlantiques). Definieert het CEPT-beleid t.a.v. de planning van transatlantische telecommunicatie-verbindingen;
- CAC (Comité d'Action Commerciale). Bereidt beleid t.a.v. tarieven en commerciële activiteiten m.b.t. randapparatuur, wederkerige erkenning typekeur, diensten, etc. voor;
- ERC (European Radiocommunications Committee). (Franse naam nog niet bekend). Bereidt het beleid t.a.v. het gebruik van het radio-frequentiespectrum voor. Dit comité wordt bijgestaan door het ERO (European Radiocommunications Office);

- TRAC (Technical Recommendations Approval Committee). TRAC is een regelgevend comité. Het is ontstaan op grond van een overeenkomst welke door de CEPT-Administraties werd gesloten op 15 november 1985 te Kopenhagen. TRAC verheft bestaande (vrijwillige) Europese telecommunicatie standaarden tot -NET's (Normes Européennes de Télécommunication), die verplicht zijn. Na de oprichting van ACTE (Approvals Committee for Telecommunications Equipment), een regelgevend orgaan van de Europese Commissie (in het kader van de Randapparatuurrichtlijn m.b.t. de wederzijdse erkenning van conformiteit), zal TRAC een advies-orgaan van ACTE worden, met dien verstande dat het vragen van advies verplicht is.

Het doel van de Commission Postes is het op het beleidsterrein post:

- verrichten van werkzaamheden die een gemeenschappelijk doel hebben;
- vereenvoudigen en verbeteren van de dienstverlening;
- verrichten van studies i.v.m. organisatorische en technische vraagstukken;
- gemeenschappelijk benaderen van internationale vraagstukken vanuit UPU;
- uitwisselen van informatie en functionarissen.

De Commission Postes komt ieder jaar bijeen. PTT Nederland is als Nationale Administratie aangewezen (wat betreft de UPU staat dit in de Postwet art. 3, lid 2; de aanwijzing als Administratie wat betreft de CEPT is hier waarschijnlijk op gebaseerd) en heeft in de Commission Postes het voortouw, de HDTP volgt. Onder de Commission Postes is een aantal werkgroepen opgehangen. Voor de Nederlandse overheid is de Groupe de Réflexion PO/GR de enige van direct belang. Deze werkgroep adviseert de Commission Postes met betrekking tot organieke en algemene vraagstukken.

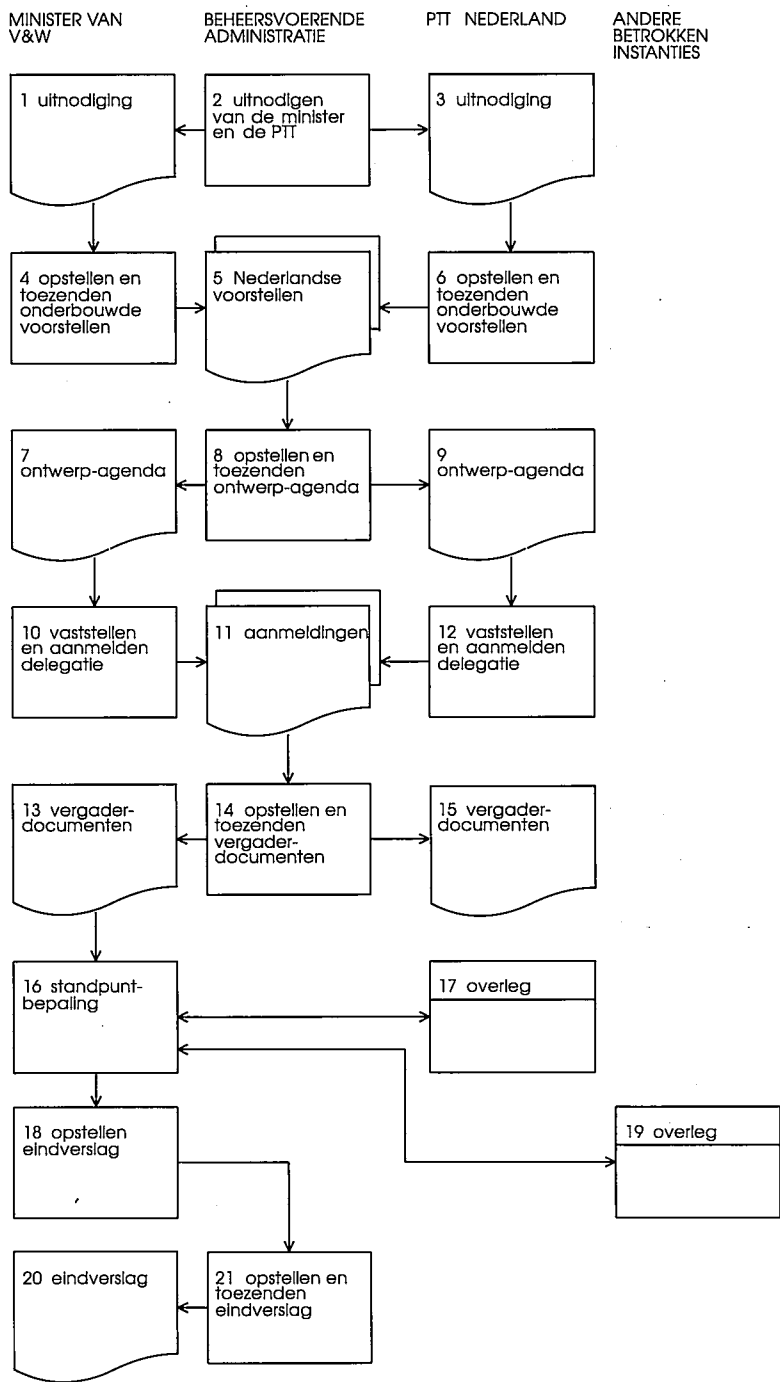
3.6.2 Handelingen

Handelingen met betrekking tot de Nederlandse deelname aan de Assemblées Plénières van de CEPT (zie afb. 23).

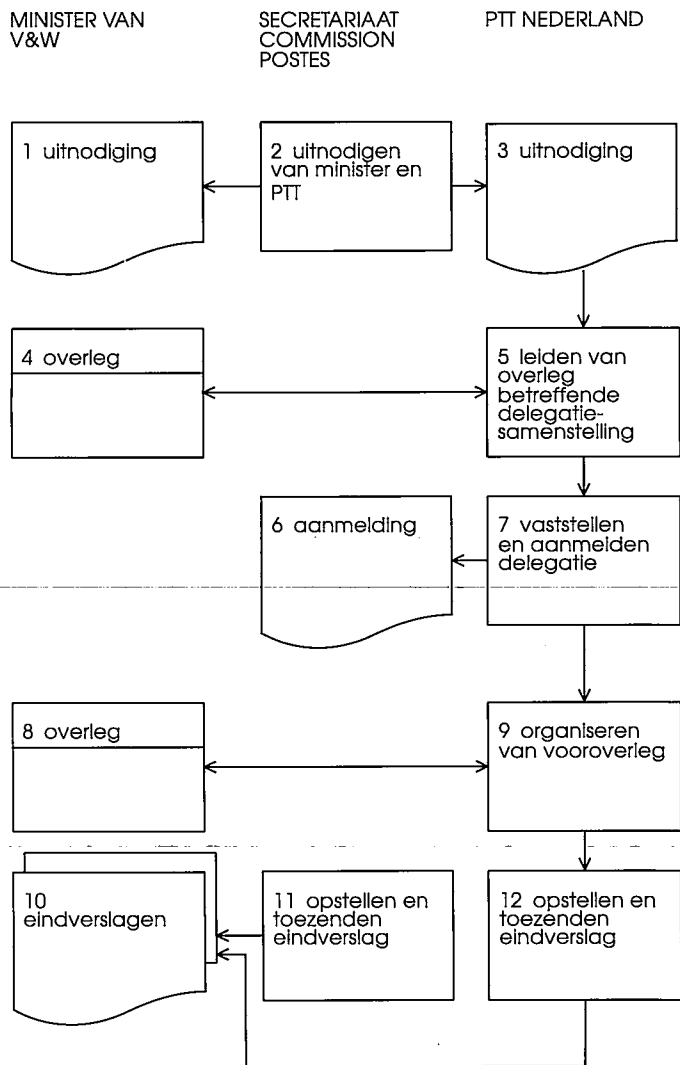
De minister van V&W

- 69 Het opstellen van onderbouwde voorstellen voor de Assemblée en het toezenden daarvan aan de Beheervoerende Administratie.
- 70 Het vaststellen en aanmelden van de HDTP-delegatie.
- 71 Het in overleg met PTT Nederland en eventuele andere betrokkenen vaststellen van het Nederlandse standpunt.
- 72 Het opstellen van een eindverslag.

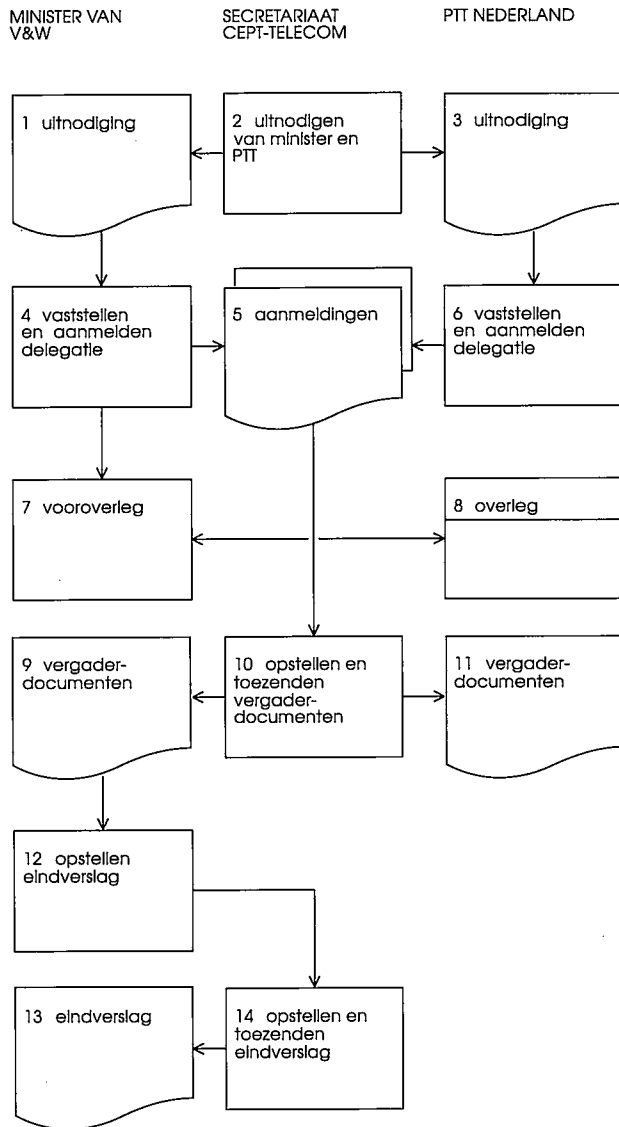
afbeelding 23

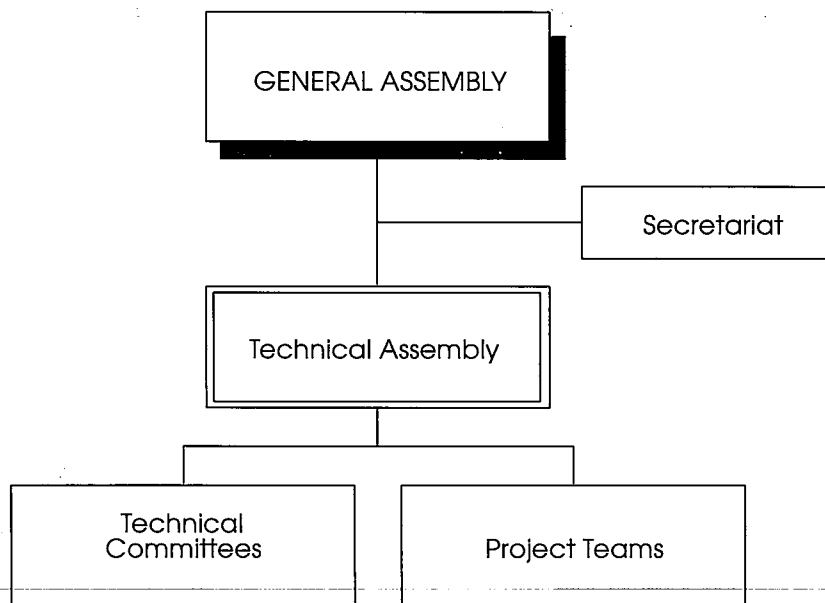
afbeelding 24

afbeelding 25

afbeelding 26

Handelingen met betrekking tot de Nederlandse deelname aan de vergaderingen van de Commission Postes van de CEPT (zie afb. 24).

De minister van V&W

73 Het plegen van vooroverleg onder leiding van PTT Nederland.

Handelingen met betrekking tot de Nederlandse deelname aan de CEPT-TELECOM vergaderingen (zie afb. 25).

De minister van V&W

74 Het vaststellen en aanmelden van de HDTP-delegatie.

75 Het plegen van vooroverleg met PTT Nederland aangaande de Nederlandse standpunten.

76 Het opstellen van een eindverslag.

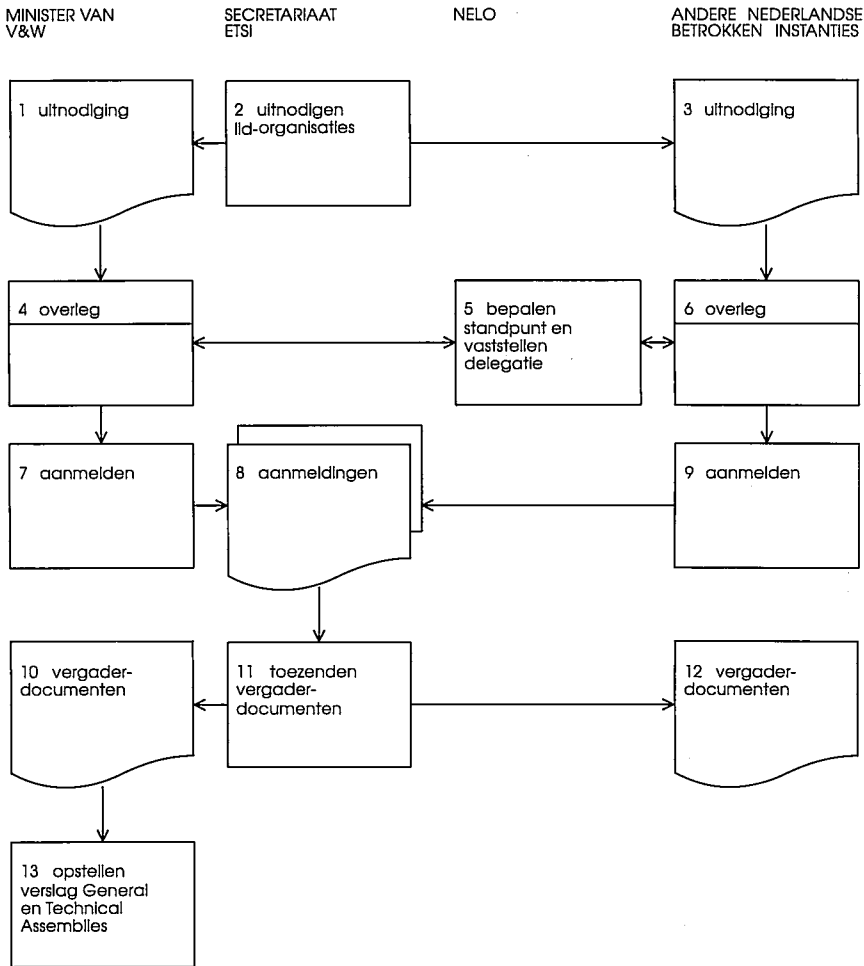
Handelingen met betrekking tot de deelname aan de Groupe de Réflexion van de Commission Postes.

De minister van V&W

77 Het plegen van vooroverleg onder leiding van PTT Nederland over de samenstelling van de delegatie.

78 Het plegen van vooroverleg onder leiding van PTT Nederland over de agenda.

afbeelding 27

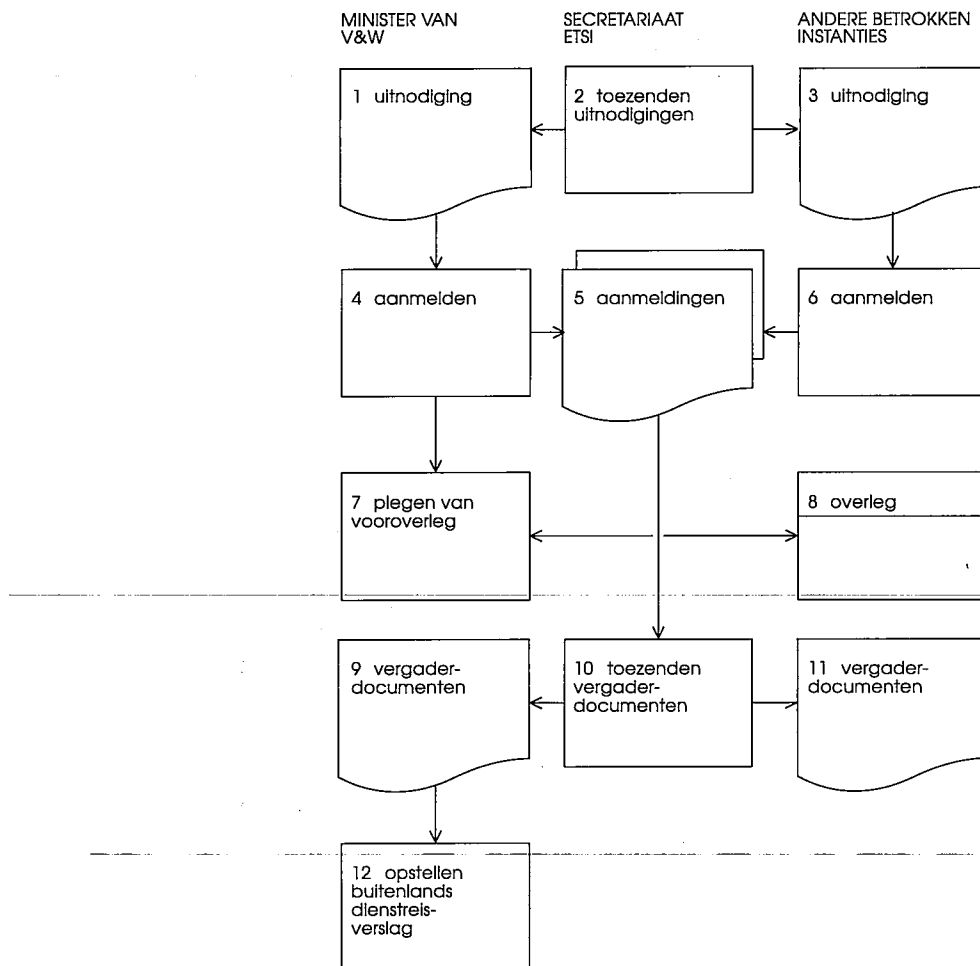

Handelingen met betrekking tot de Nederlandse deelname aan comités, werkgroepen en subwerkgroepen van het CEPT.

De minister van V&W

- 79 Het voeren van het voorzitterschap en secretariaat van het comité, de werkgroep of subwerkgroep, indien Nederland hiertoe aangewezen is.
Opmerking: Nederland is bijvoorbeeld voor de periode 1990-1992 aangewezen om deze functies voor het ECTRA (European Committee for Telecommunications Regulatory Affairs) uit te voeren.
- 80 Het voeren van vooroverleg met PTT Nederland en eventuele andere betrokkenen over zaken die binnen de bedoelde colleges ter tafel zullen komen.
- 81 Het opstellen van het eindverslag.

afbeelding 28

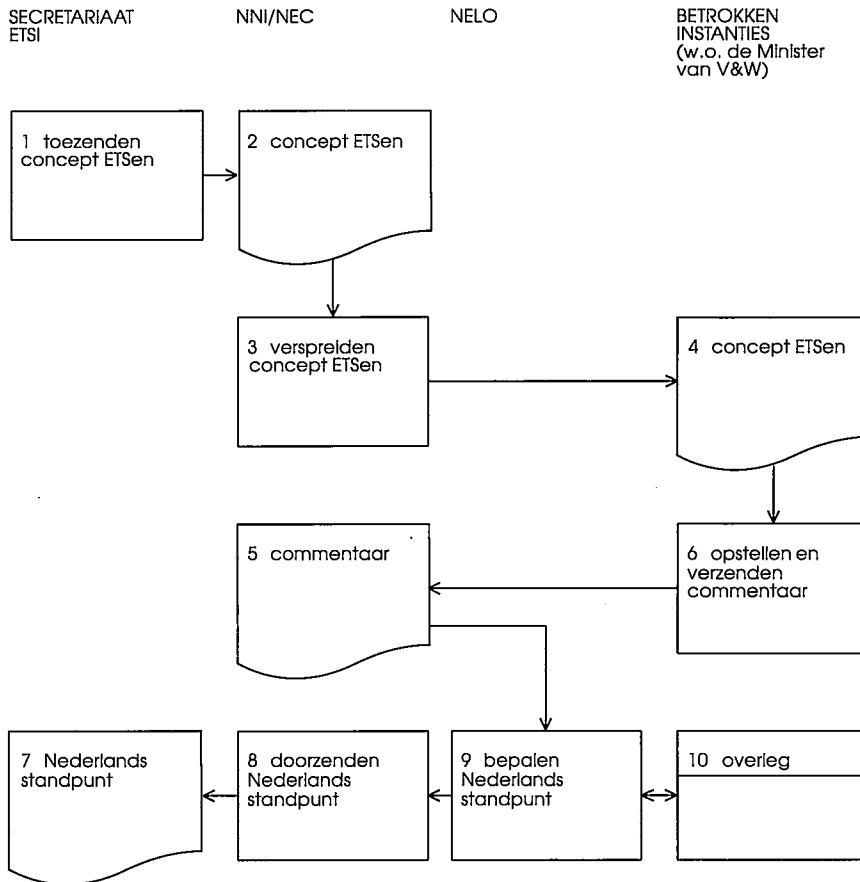

Handelingen met betrekking tot het vervullen van de functie van Beheervoerende Administratie van de CEPT, indien Nederland daartoe is aangewezen.

De minister van V&W

- 82 Het voeren van het algemene secretariaat van de CEPT;
- 83 Het vervullen van de voorzitterschappen van de AP, de Commission Postes en van de CEPT TELECOM.

afbeelding 29

3.7 ETSI (European Telecommunications Standards Institute)¹⁰

3.7.1 De organisatie

In maart 1988 werd met het oog op de snelle ontwikkelingen in de telecommunicatie en met Europa 1992 in het verschiet de ETSI opgericht. Aan de wieg van ETSI stond de Europese Commissie, die in het 'Green Paper on the Development of the Common Market for Telecommunications Services and Equipment'¹¹ een voorstel tot oprichting van de ETSI deed. Aan ETSI liggen drie basisprincipes ten grondslag:

- de doelstelling: het versnellen van de ontwikkeling van Europese standaarden;
- de besluitvorming zal niet zoals in de meeste standaardisatie-instellingen bij consensus plaatsvinden, maar door middel van gewogen stemming;

- het lidmaatschap van ETSI zal toegankelijk zijn voor nationale overheden, PTT's, producenten, gebruikers en onderzoeksinstellingen.

ETSI kent twee belangrijke organen (zie afb. 26):

- de General Assembly en
- de Technical Assembly.

De General Assembly houdt zich hoofdzakelijk bezig met het besturen van het instituut. De General Assembly wordt gevormd door een aantal nationale delegaties. Besluitvorming geschiedt bij gewogen nationale stem. De vaststelling van de standaarden heeft plaats in de Technical Assembly. Ook hier gaat de besluitvorming via gewogen nationale stem. De Technical Assembly heeft onder zich een groot aantal Technical Committees, waarin experts van ETSI-leden zitting hebben, en Project Teams. HDTP vervult bij twee werkgroepen van de Technical Committee Radio Equipment & Systems (RES) het voorzitterschap en het secretariaat: nl. bij RES-3 (DECT/Digital European Cordless Telecommunication System) en bij RES-7 (DSRR/Digital Short Range Radio). De Project Teams bestaan uit een beperkt aantal technische experts. In de Technical Committees worden voorstellen voor standaarden opgesteld, die door de Project Teams worden uitgewerkt tot standaarden die in de Technical Assembly worden vastgesteld. Een zodanig goedgekeurde standaard wordt een ETS-standaard genoemd.

De besluitvorming bij gewogen nationale stem is ontworpen om sneller standaarden vastgesteld te krijgen. Dit dient de slagvaardigheid van ETSI te vergroten. Onder het systeem is 71% van de stemmen voldoende om tot een besluit te komen. Gestemd wordt per nationale delegatie, waarbij de stemmen van de grotere landen zwaarder wegen dan die van de kleinere.

Behalve de Nederlandse overheid is er nog een aantal Nederlandse bedrijven en instellingen lid van de ETSI. Het NELO (Nederlands ETSI-Leden Overleg) is het nationale platform waarop de Technical en General Assemblies van ETSI worden voorbereid. Hier kunnen leden in ETSI-verband ook met andere partijen spreken.

In 1990 had het NELO de volgende leden: HDTP, PTT Telecom BV, Philips International NV, AT&T, NSI, NVBTG (inmiddels uitgetreden), NCR-Systems, Ericson, NETELCOM, ESPA en DATAD NV. HDTP levert de voorzitter en vervult het secretariaat. HDTP heeft binnen de NELO een coördinerende rol en probeert waar nodig bemiddelend op te treden.

Bij de voorbereidingen van de oprichting van ETSI was in Nederland het Nederlands Telecommunicatie Standaardisatie Overleg actief. Dit NTSO was de voorloper van de NELO en hield zich vooral bezig met kwesties die relevant waren voor de totstandkoming van ETSI.

3.7.2 Handelingen

Handelingen met betrekking tot de Nederlandse bemoeienis bij het opzetten van de ETSI.

Het NTSO (Nederlands Telecommunicatie Standaardisatie Overleg)

- 84 Het plegen van overleg in kwesties aangaande de totstandkoming van ETSI toegespitst op de Nederlandse situatie.

Handelingen met betrekking tot de Nederlandse deelname aan de General Assemblies en aan de Technical Assemblies van de ETSI (zie afb. 27).

De minister van V&W

- 85 Het plegen van overleg met de andere Nederlandse betrokkenen (ETSI-leden) over de in te nemen standpunten binnen de NELO.
86 Het aanmelden van de HDTP-delegatie bij de ETSI.
87 Het opstellen van eindverslagen van de Nederlandse deelname aan de General Assemblies en aan de Technical Assemblies.

Het NELO (Nederlands ETSI-Leden Overleg)

- 88 Het bepalen van de Nederlandse standpunten en de delegatiesamenstelling.

Handelingen met betrekking tot de Nederlandse deelname aan de Technical, Sub-technical en Special Committees van de ETSI (zie afb. 28).

De minister van V&W

- 89 Het aanmelden van de deelnemers bij de ETSI.
90 Het plegen van vooroverleg met andere betrokkenen.
91 Het opstellen van een buitenlands dienstreisverslag.

Handelingen met betrekking tot de Public Inquiry van ETSI over concept-standaarden (draft ETSen) (zie afb. 29).

Het NNI/NEC (Nederlands Normalisatie Instituut/Nederlands Electrotechnisch Comité)

- 92 Het verspreiden van de concept-ETSen en het doorzenden aan ETSI van de Nederlandse standpunten.

Het NELO (Nederlands ETSI-Leden Overleg)

- 93 Het bepalen van de Nederlandse standpunten.

3.8 IEC en CENELEC

3.8.1 De organisatie

IEC (International Electrotechnical Commission) en CENELEC (Comité Européenne de Normalisation Electrotechnique) zijn internationale normalisatie-instituten die gericht zijn op de opstelling van internationale normen en op de afstemming van nationale normen. Daarnaast houdt CENELEC zich bezig met een certificatiesysteem om het goederenverkeer tussen de lidstaten te vergemakkelijken.

Het internationaal overleg binnen zowel de IEC als CENELEC heeft plaats via de Nationale Comités (voor Nederland is dit het Nederlandse Electrotechnische Comité, NEC), die de eigenlijke leden van de IEC en CENELEC zijn. Binnen de IEC en CENELEC zijn meer dan honderd comités actief die alle een zeker onderwerp bestrijken. Door de NEC is er in Nederland voor al deze comités een zogenaamd 'schaduw-comité' in het leven geroepen dat de nationale behandeling van de betreffende onderwerpen regelt. De laatste jaren is het platform NEC 12 F, het schaduwcomité van IEC 12 F (meetmethoden voor mobiele radiocommunicatie-apparatuur), zeer actief.

Van speciaal belang voor het beleidsterrein telecommunicatie is het nationaal comité NEC/CISPR, dat zowel voor de IEC als CENELEC het Nederlandse schaduwcomité op het gebied van de elektromagnetische compatibiliteit (EMC) is. De HDTF heeft het voorzitterschap van NEC/CISPR.

3.8.2 Handelingen

De minister van V&W

- 94 Het participeren in het overleg aangaande IEC en CENELEC aangelegenheden binnen de nationale schaduw-comités van het NEC.
- 95 Het maken van een buitenlands dienstreisverslag.

NEC

- 96 Het vormen van een nationaal platform voor IEC en CENELEC aangelegenheden, het uitoefenen van de Nederlandse lidmaatschappen van deze twee organisaties en het voorbereiden van het internationale overleg binnen IEC en CENELEC.

3.9 Internationale satellietorganisaties

3.9.1 EUTELSAT

In 1977 nam de ESA (de European Space Agency) een resolutie aan om ten behoeve van de commerciële exploitatie van haar communicatiesatellieten een aparte organisatie in het leven te roepen: EUTELSAT. Het doel van EUTELSAT is: ... *the design, development, construction, establishment, operation and maintenance*

*of the space segment of the European telecommunications satellite system or systems. In this context EUTELSAT shall have as its prime objective the provision of the space segment required for international public telecommunications services in Europe*¹².

3.9.2 INMARSAT

INMARSAT is in 1976 opgericht en is sinds 1982 operationeel. De oprichting vond plaats op aandringen van de IMCO (Intergovernmental Maritime Consultative Organisation) om ruimte-technologie aan te wenden ten behoeve van de veiligheid op zee. Artikel 3 van de conventie die ten grondslag ligt aan INMARSAT geeft als hoofdtak: *(to) make provisions for the space segment necessary for improving communications, thereby assisting in improving distress and safety of live at sea communications, efficiency and management of ships, maritime public correspondence service and radio determination capabilities*¹³. INMARSAT beschikt over een aantal satellieten om aan de behoefte aan voorzieningen te voldoen. Naast de HDTP zijn ook het Directoraat-Generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken (DGSM) en de Rijksluchtvaartdienst (RLD) inhoudelijk betrokken bij INMARSAT. De HDTP betreft deze instanties, indien de betrokkenheid dat vereist, bij het INMARSAT-overleg.

3.9.3 INTELSAT

INTELSAT (International Telecommunications Satellite Organisation) is een internationale organisatie, opgericht in 1964, die gebaseerd is op twee overeenkomsten:

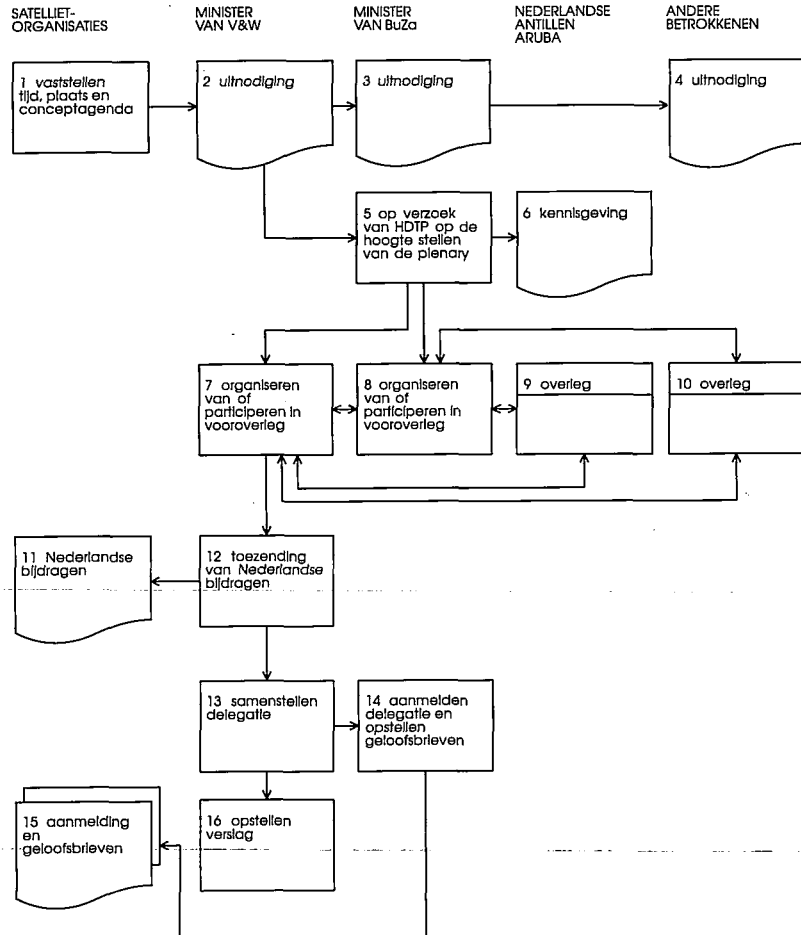
- de INTELSAT Agreement, die ondertekend wordt door de afzonderlijke staten en
- de Operating Agreement, die ondertekend wordt door de afzonderlijke staten of door de telecommunicatie-organisaties die door de nationale overheden zijn aangewezen als telecommunicatieverzorger.

Het hoofddoel van INTELSAT is to continue and carry forward on a definitive basis the design, development, construction, establishment, operation and maintenance of the space segment of global communications satellite system as established under the provisions of the Interim Arrangements¹⁴. Hiertoe beschikt INTELSAT over een aantal satellieten. INTELSAT verzorgt ongeveer tweederde van de totale internationale telecommunicatie-diensten.

De functies van de HDTP en PTT Nederland

Alle drie de satellietorganisaties maken onderscheid tussen de partijen en de signatories. De partijen zijn de staten die partij zijn in het verdrag dat de werking van de betreffende organisatie bepaalt. De signatories zijn de instellingen die door de staten aangewezen worden om zitting te nemen in organen van de satellietorganisaties. Over het algemeen kan gesteld worden dat de partijen zich bemoeien met algemeen-beleidsmatige en formele aangelegenheden, terwijl de signatories het feitelijke beheer uitvoeren.

afbeelding 30

Alle drie de organisaties kennen een Assembly of Parties. De Assembly of Parties is het hoogste orgaan van een satellietorganisatie. De Assembly heeft de macht om het algemene beleid en de planning op langere termijn te bepalen. Voor Nederland speelt de HDTP de rol van party neemt als zodanig deel aan de vergaderingen van de Assemblies of Parties (de Plenary Assemblies).

De operationele aangelegenheden, zoals het beschikbaar stellen van ruimtesectoren, het aankoopbeleid, de begroting, de exploitatie van de satellieten etc., worden geregeld in organen waarin de signatories vertegenwoordigd zijn. voor Nederland is PTT Nederland aangewezen als signatory.

In het overleg in het kader van alle drie deze organisaties zijn de volgende twee onderwerpen van belang:

- a Het toebrengen van schade. Binnen de satellietorganisaties wordt vastgesteld of en in welke mate er door activiteiten op het beleidsterrein technische dan wel economische schade wordt ondervonden;

- b Satelliet-capaciteit. Het huren van satelliet-capaciteit gaat via de signatories. De nationale PTT's die over het algemeen als signatory zijn aangewezen zijn zelf ook gebruikers van die systemen. Dit zou aanleiding kunnen geven tot belangenverstrengeling. Op dit moment wordt besproken hoe de gebruikers op een directere manier toegang tot de organisaties kunnen krijgen.

3.9.4 Handelingen

De minister van V&W

- 97 Het aanwijzen van een signatory die Nederland in de daartoe in aanmerking komende organen van de satellietorganisaties zal vertegenwoordigen.
Uitvoering: De aanwijzing van PTT Nederland als zodanig.

Handelingen met betrekking tot de deelname aan de Plenary Assemblies van INMARSAT, INTELSAT en EUTELSAT (zie afb. 30).

- 98 Het organiseren van vooroverleg of het participeren in het vooroverleg dat door de minister van BuZa wordt georganiseerd.
99 Het toezenden van de Nederlandse bijdragen aan de betreffende satellietorganisaties.
100 Het samenstellen van de Nederlandse delegatie.
101 Het opstellen van een buitenlands dienstreisverslag.

De minister van Buitenlandse Zaken

- 102 Het op de hoogte stellen van Nederlandse Antillen en of Aruba van een op handen zijnde Plenary Assembly.
103 Het organiseren van vooroverleg of het participeren in het vooroverleg dat door de minister van Verkeer en Waterstaat wordt georganiseerd.
104 Het aanmelden van de delegatie en het opstellen van de geloofsbrieven.

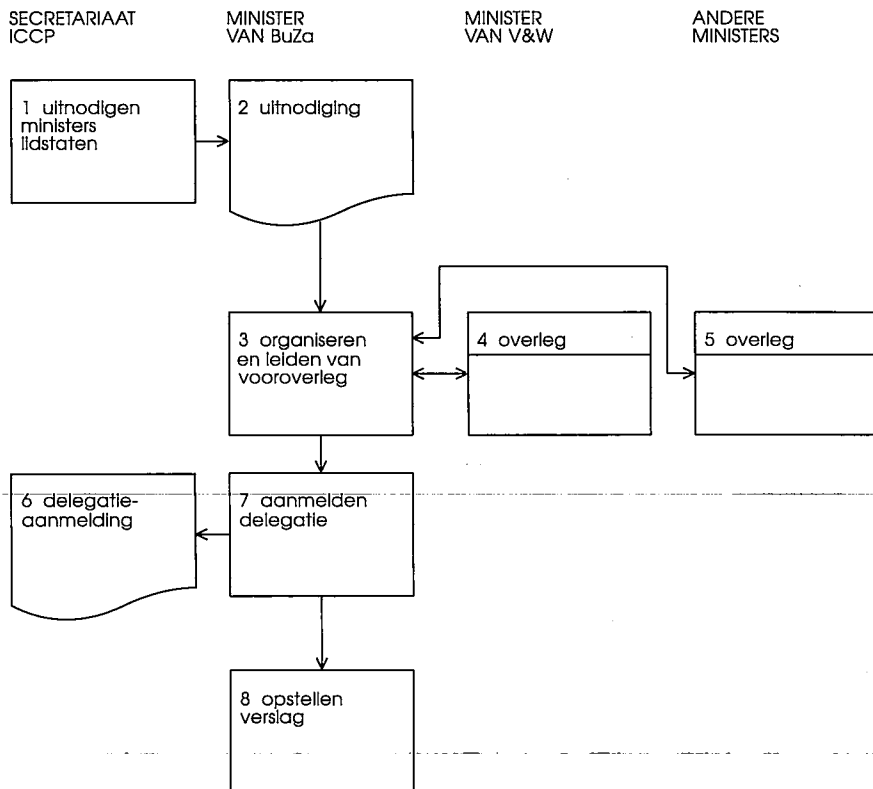
3.10 OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling)

3.10.1 Taak en doelstellingen

De OESO is op 30 september 1961 opgericht te Parijs en is de opvolger van de OEEC (de Organisation for European Economic Co-operation), die uit 1948 stamt. Het doel van de OESO is het bevorderen van beleid met betrekking tot:

- het handhaven van een zo hoog mogelijke economische groei, werkgelegenheid en levensstandaard in de lid-landen;
- het handhaven van financiële stabiliteit en het aldus bijdragen aan de ontwikkeling van de wereldeconomie;
- het bijdragen aan een gezonde economische groei in de lid- en niet-lidlanden binnen het economisch ontwikkelingsproces;

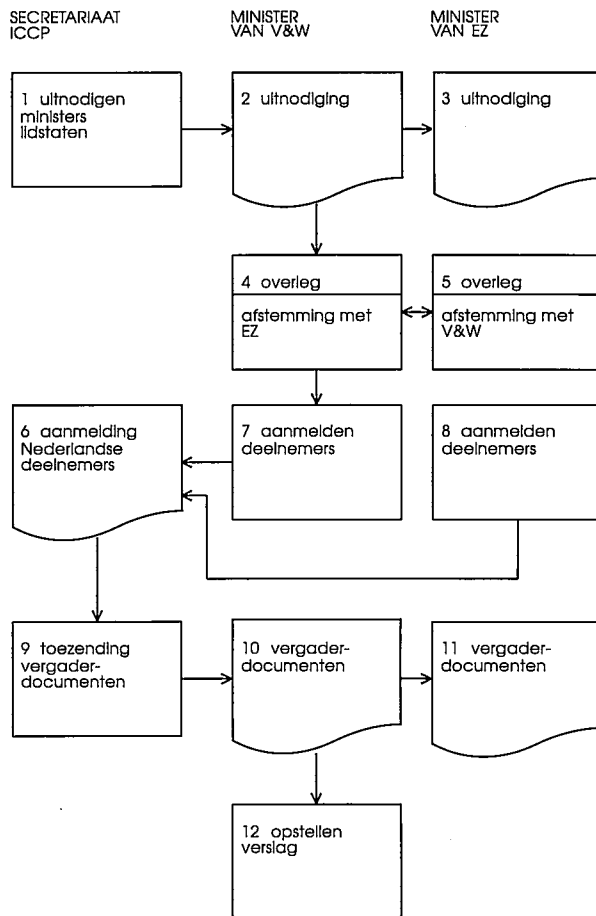
afbeelding 31

- het bijdragen in de uitbreiding van de wereldhandel op multilaterale, niet-discriminerende basis, rekening houdend met internationale verplichtingen;
 - het bevorderen van economische en sociale welvaart binnen het OESO-gebied door middel van het coördineren van het beleid van de lid-staten;
 - het bijdragen aan een gezonde en harmonische ontwikkeling, en het goed functioneren van de wereldeconomie, met name door het stimuleren en harmoniseren van de inspanningen van de lid-staten ten behoeve van de ontwikkelingslanden.
- Er zijn (1992) 24 landen lid van de OESO; het betreft hier allemaal ontwikkelde landen.

Voor het beleidsterrein telecommunicatie zijn de volgende OESO-organen van belang:

afbeelding 32

ICCP

Het Committee for Informations, Computer and Communications Policy houdt zich bezig met aangelegenheden betreffende de ontwikkeling en toepassing van technologie in het veld van informatie, computers, communicatiesystemen en -diensten. Het ICCP is bevoegd om over deze onderwerpen beslissingen te nemen. Voorstellen hiertoe worden onder meer gedaan door de onder de ICCP ressorterende TISP en EIIT.

De TISP (working party on Telecommunications and Information Services Policy) is belast met de behandeling van telecommunicatievraagstukken en de behandeling van vraagstukken op het gebied van de handel in ICC-diensten (network based services, computer based services).

De EIIT (Group of Experts on Economic Implications of Information Technology) is voornamelijk belast met toepassingsaspecten onder meer met betrekking tot het netwerk.

De Joint Working Party CMIT/ICCP

Het Committee on Capital Movements and Invisible Transactions (CMIT) ziet toe op de implementatie van de OESO liberalisatiecode. De gemengde werkgroep CMIT/ICCP heeft tot taak het bestuderen, evalueren en bediscussiëren van de regelgeving en de praktijk van de OESO-lidstaten met betrekking tot de handel in informatie-, computer- en communicatiediensten. Vervolgens beziet deze werkgroep of overwogen moet worden verplichtingen ten aanzien van genoemde diensten in de liberalisatiecode op te nemen. Hierna vindt rapportage plaats aan de moedercomité's (CMIT en ICCP), die zelf de noodzaak beoordelen om al dan niet verplichtingen ter zake in de liberalisatiecode op te nemen.

3.10.2 Handelingen

Handelingen met betrekking tot de deelname aan de ICCP-vergaderingen (zie afb. 31).

De minister van V&W

105 Het plegen van vooroverleg onder leiding van de minister van Buitenlandse Zaken.

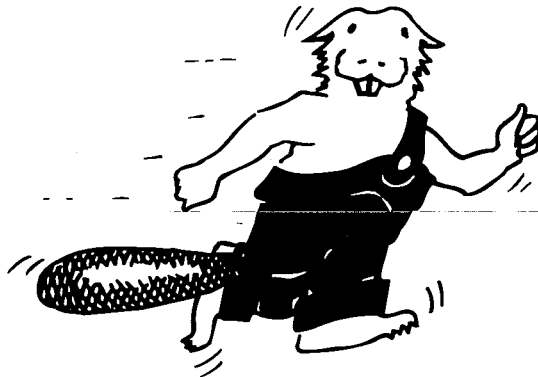
Handelingen met betrekking tot de bijeenkomsten van de TISP, de EIT en de Joint Working Party CMIT/ICCP (zie afb. 32).

De minister van V&W

106 Het plegen van vooroverleg met de minister van Economische Zaken.

107 Het aanmelden van de deelnemers van de HDTP.

108 Het opstellen van een buitenlands dienstreisverslag.

4.1 Het algemene wettelijke kader

Op nationaal niveau wordt het beleidsterrein telecommunicatie en post overwegend bepaald door de concessies die aan PTT Nederland verleend zijn. Op basis hiervan beheert PTT Nederland de Nederlandse telecommunicatie- en postinfrastructuur. Naast deze concessies is er een aantal zaken geregeld met betrekking tot het verlenen van vergunningen dan wel goedkeuringen voor zend- en ontvangerinrichtingen, draad- en kabelinrichtingen en randapparatuur voor de telecommunicatieinfrastructuur. Ook wat betreft de storing van de telecommunicatie door elektrische apparatuur is het een en ander geregeld. Daarnaast is er overheidsbemoeienis vanwege crisisbeheersing, postbestelling door anderen dan PTT Nederland, en het frequentiebeheer. Om dit alles effectief te maken is er een handhavingstelsel opgebouwd dat er voor moet zorgen dat binnen de Nederlandse landsgrenzen alles inderdaad zo loopt als het door de wetgever bedoeld is.

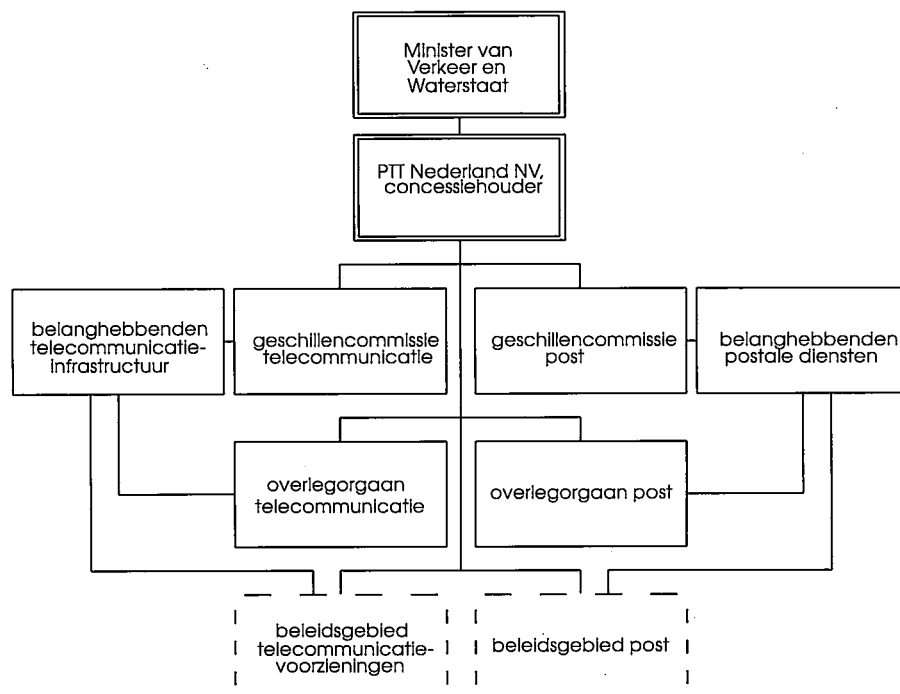
Uit voorgaande blijkt dat de Nederlandse overheid zich tot taak heeft gesteld:

109 Het scheppen van een wettelijk kader waarbinnen de gewenste telecommunicatie- en postomgeving gerealiseerd kan worden.

Uitvoering: Wet op de telecommunicatievoorzieningen (WTV), Stb. 1988 no. 520;

Postwet 1954 en 1988, Stb. 1954, no. 592, en 1988, no. 522.

afbeelding 33

De laatste jaren wordt de overheid bij de uitvoering van deze taak telkens ingehaald door nieuwe ontwikkelingen. Zo is er sprake van het afsplitsen van de mobiele telecommunicatie (autotelefoons) uit de concessie en het verlenen van een vergunning voor mobiele telecommunicatie aan een tweede gegadigde naast PTT Nederland; de Wet telecommunicatievoorzieningen zal ingrijpend gewijzigd worden, en de voorgenomen splitsing van PTT Nederland is naar alle waarschijnlijkheid van de baan. Veel van deze zaken zijn een gevolg van algemeen maatschappelijke ontwikkelingen (zoals het terugtrekken van de overheid en de internationalisering van de telecommunicatiemarkt) of van technologische veranderingen. Voor een groot deel wordt de Nederlandse overheid bij het opstellen van dit algemene wettelijke kader echter gestuurd door de EG. Dit gebeurt via EG-richtlijnen die door de Nederlandse overheid in de wetgeving geïmplementeerd dienen te worden (zie hoofdstuk 2).

4.2 De regeling van de concessies

Voor de verzorging van de telecommunicatie-infrastructuur en het postwezen in Nederland zijn sinds 1 januari 1989 door de staat, bij de Machtigingswet PTT, aan de PTT Nederland NV concessies verleend. De aard van deze concessies is omschreven in de WTV en in de Postwet. Er spelen in dit verband slechts twee actoren een rol van betekenis, de Minister van Verkeer en Waterstaat en de PTT. Door de PTT dienen er nog een tweetal overlegorganen en twee geschillencommissies ingesteld te worden. Het veld is in kaart gebracht in afb. 33. De handelingen die door de minister in het kader van de concessies verricht worden, en de handelingen van de PTT die aanleiding geven tot informatiestromen naar de minister, zijn binnen vijf categorieën te plaatsen:

- 1 kaderstellende handelingen, waarin de verhoudingen tussen de actoren gedefinieerd worden;
- 2 allocatie van middelen;
- 3 het aangeven van verplichtingen van de concessiehouder;
- 4 het houden van toezicht op de concessiehouder;
- 5 het structureren van overleg en geschillenbehandeling.

In de volgende paragrafen zijn bedoelde handelingen volgens deze categorieën uitgewerkt.

4.2.1 Handelingen

Handelingen met betrekking tot de kaderstelling.

De minister van V&W

- I IO Het uitoefenen van het aandeelhouderschap van de PTT. (Art. 2, Machtigingswet PTT.)
- I II Het voorbereiden van een wet waarbij een rechtspersoon wordt aangewezen als concessiehouder voor de aanleg, de instandhouding en de exploitatie van de telecommunicatie-infrastructuur. (Art. 3, lid I, WTV.)

Uitvoering : Machtigingswet PTT, Stb. 1988 no. 521.

112 Het voorbereiden van een wet waarbij een rechtspersoon wordt aangewezen als concessiehouder om met uitsluiting van alle anderen brieven te vervoeren, brievenbussen te plaatsen en postzegels uit te geven. (Art. 2, Postwet 1988.)

Uitvoering : Machtigingswet PTT, Stb. 1988 no. 521.

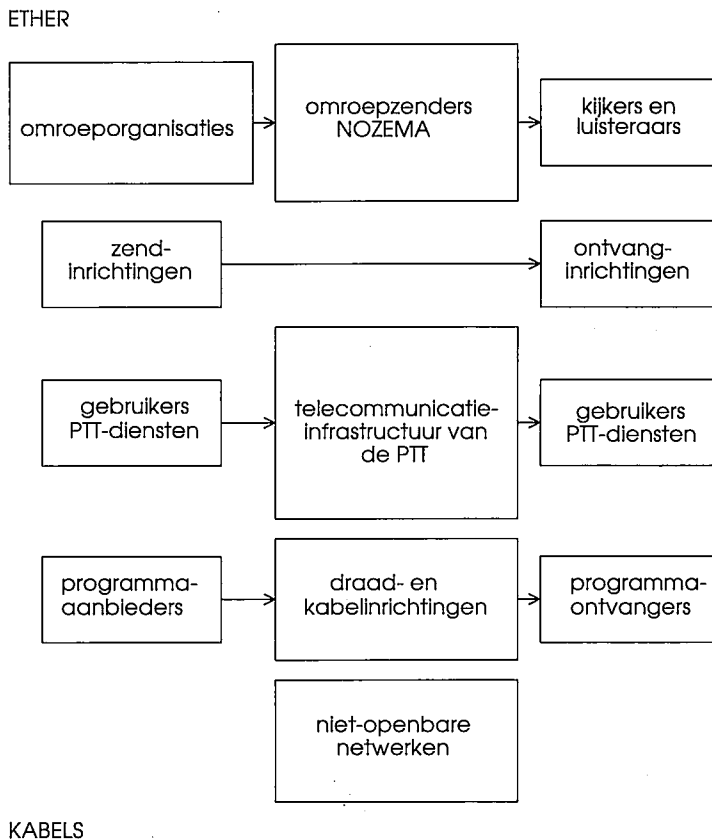
Handelingen met betrekking tot de allocatie van middelen aan de concessiehouder.

De minister van V&W

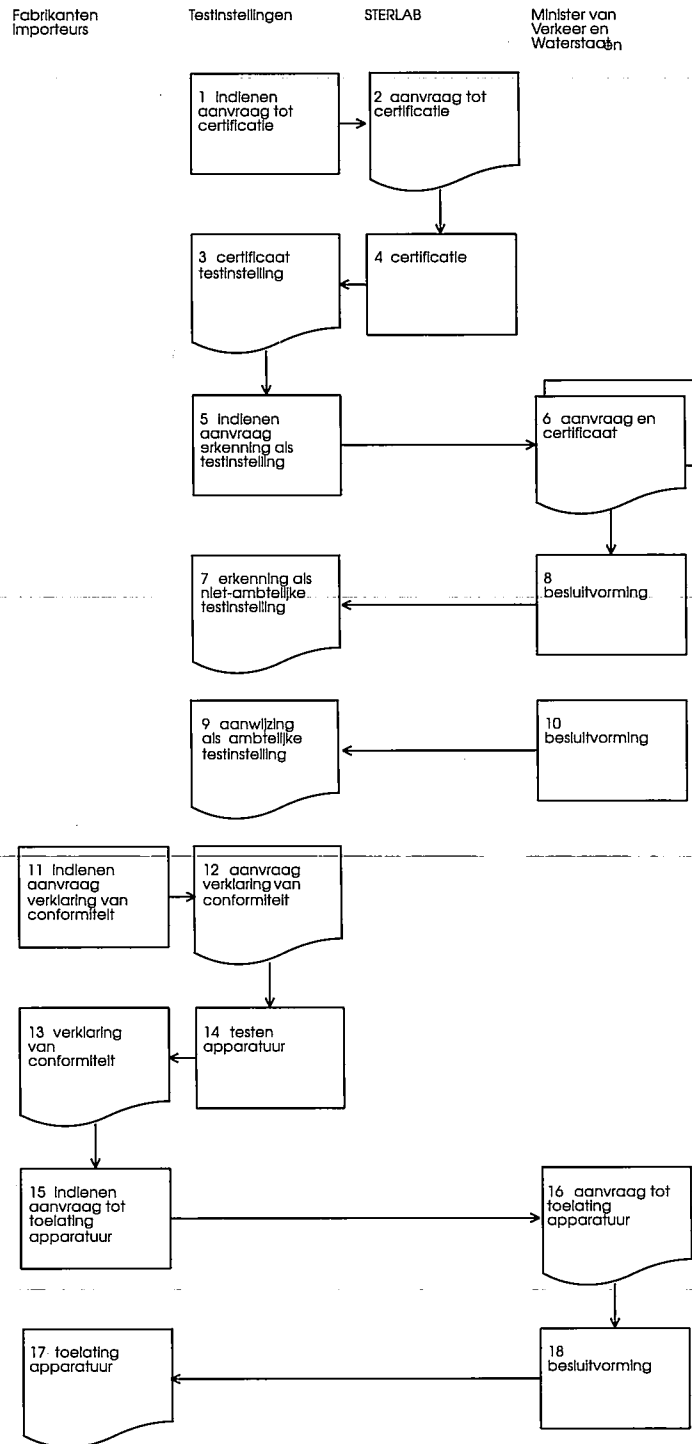
113 Het vergoeden van kosten die samenhangen met aan de concessiehouder opgedragen activiteiten die uit bedrijfseconomisch oogpunt niet verantwoord zijn. (Besluit algemene richtlijnen telecommunicatie, par. 6.2, krachtens art. 8, lid 1, WTV.)

114 Het vergoeden van bepaalde niet-rendabele deelactiviteiten die door de overheid in het kader van de concessie worden opgedragen. (Par.6.1, Besluit algemene richtlijnen post.)

afbeelding 34

afbeelding 35

115 Het toekennen aan de concessiehouder zoals bedoeld in art. 3, lid 1, WTV (de PTT Nederland NV) van radiofrequenties welke nodig zijn voor de uitvoering van de concessie. (Art. 3, lid 2, WTV.) De concessiehouder dient hierbij tijdig betrokken te worden. (Art. 62, lid 1, WTV.)

Uitvoering: Beschikking toewijzing radiofrequenties t.b.v. de concessiehouder van de telecommunicatie-infrastructuur, Stcrt. 1990 no. 123.

Handelingen met betrekking tot de diensten die verplicht aan de concessiehouder opgedragen zijn.

De minister van V&W

116 Het opstellen van een algemene maatregel van bestuur waarin geregeld is welke diensten de concessiehouder zoals bedoeld in art. 3, lid 1, WTV dient te verzorgen. (Art. 4, lid 1, WTV.) De concessiehouder dient hierbij tijdig betrokken te worden. (Art. 62, lid 1, WTV.) Bij een voordracht tot wijziging van bedoelde algemene maatregel van bestuur wordt eerst een ontwerp van dat besluit aan de beide Kamers der Staten-Generaal toegezonden en wordt aan iedereen de gelegenheid geboden wensen en bezwaren aan onze minister kenbaar te maken. (Art. 62, lid 4, WTV.)

Uitvoering: Besluit opgedragen telecommunicatiediensten, Stb. 1988 no. 551.

117 Het opstellen van algemene richtlijnen voor de houder van de concessie welke deze bij de uitvoering van artikel 3, lid 3 (het zorg dragen voor een kwalitatief en kwantitatief goede telecommunicatie-infrastructuur) en artikel 4, lid 1 en 2 (het verlenen van opgedragen diensten), gehouden is op te volgen. (Art. 8, lid 1, WTV.) De concessiehouder dient hierbij tijdig betrokken te worden. (Art. 62, lid 1, WTV.)

Uitvoering: Besluit algemene richtlijnen telecommunicatie, Stcrt. 1988 no. 252.

118 Het periodiek (iedere vijf jaren) evalueren van de richtlijnen zoals bedoeld in art. 8, lid 1, WTV. (Art. 8, lid 9, WTV.)

119 Het, in overeenstemming met de minister van Buitenlandse Zaken, geven van voorschriften aan de concessiehouder met betrekking tot het voorbereiden en implementeren van internationale verdragen. (Art. 10, lid 2, WTV.) De concessiehouder dient hierbij gehoord te worden. (Art. 62, lid 2, WTV.)

120 Het opstellen van een algemene maatregel van bestuur waarin bedragen worden vastgesteld die een bovengrens geven voor de aansprakelijkheid van de concessiehouder voor schade tengevolge van disfunctionerende telecommunicatie-infrastructuur. (Art. 12, lid 2, WTV.) De concessiehouder dient hierbij tijdig betrokken te worden. (Art. 62, lid 1, WTV.) Bij een voordracht tot wijziging van bedoelde algemene maatregel van bestuur wordt eerst een ontwerp van dat besluit aan de beide Kamers der Staten-Generaal toegezonden en wordt aan iedereen de gelegenheid geboden wensen en bezwaren aan onze minister kenbaar te maken. (Art. 62, lid 4, WTV.)

Uitvoering: Besluit limitering aansprakelijkheid telecommunicatie, Stb. 1988 no. 603.

- 121 Het aangeven bij algemene maatregel van bestuur van gewicht en afmeting waaraan aan de concessiehouder aangeboden poststukken dienen te voldoen en van de aansprakelijkheid van de concessiehouder voor aan hem toevertrouwde poststukken. (Art. 2, lid 2 en art. 7, lid 4, Postwet 1988.)
Uitvoering : Besluit postzendingen, Stb. 1988 no. 604.
- 122 Het geven van algemene richtlijnen aan de concessiehouder. (Art. 5, Postwet 1988.)
Uitvoering : Besluit algemene richtlijnen post, Stcrt. 1988 no. 252.
- 123 Het opstellen van regels betreffende de plaats, afmetingen en hoedanigheid van brievenbussen. (Art. 9, lid 1, Postwet 1988.)
Uitvoering : Besluit brievenbussen, Stcrt. 1988 no. 252.

Handelingen met betrekking tot het houden van toezicht op de concessiehouder.

De minister van V&W

- 124 Het geven van aanwijzingen aan de concessiehouder, indien deze een ingevolge de WTV op hem rustende verplichting niet na komt. (Art. 43, WTV.) De concessiehouder dient hierbij gehoord te worden. (Art. 62, lid 2, WTV.)
- 125 Het aanwijzen van een accountant die toetst of de financiële verantwoording van activiteiten betrekking hebbend op de concessie voldoende gescheiden is van de verantwoording betrekking hebbende op de andere bedrijfsvoering en of de gegevens die de concessiehouder volgens par. 7 van het besluit algemene richtlijnen telecommunicatie gehouden is te verstrekken, juist en volledig zijn. (Besluit algemene richtlijnen telecommunicatie, par. 6.4 en 7.5, krachtens art. 8, lid 1, WTV.)
- 126 Het aanwijzen van een accountant die rapportages van de concessiehouder aangaande de concessie zal verifiëren. (Par. 7.4, Besluit algemene richtlijnen post.)
- 127 Het geven van met redenen omklede aanwijzingen aan de concessiehouder in geval van niet nakomen van de verplichtingen zoals die uit de Postwet 1988 volgen. (Art. 15, Postwet 1988.)

De concessiehouder

- 128 Het opstellen en doen toekomen aan de minister van een jaarverslag waarin beschreven wordt de mate waarin voldaan is aan de WTV en aan het Besluit algemene richtlijnen telecommunicatie. Informatie wordt verstrekt over: de aard, omvang en kwaliteit van de dienstverlening; de geschillen die voorgelegd zijn aan de geschillencommissie; de tariefontwikkeling. (Par. 7, Besluit algemene richtlijnen telecommunicatie.)
- 129 Het jaarlijks voorleggen aan de minister van een door de externe accountant geverifieerde presentatie van het meerjarenbeleid met betrekking tot ontwikkelingen in de telecommunicatie-infrastructuur. (Par. 7.2, Besluit algemene richtlijnen telecommunicatie.)
- 130 Het jaarlijks geven van een overzicht van het uit de concessie gehaalde rendement en de financiële resultaten. (Par. 7.3, Besluit algemene richtlijnen telecommunicatie.)

- 131 Het in kennis stellen van de minister van voorgenomen tariefwijzigingen deze kennisgeving gaat vergezeld van door de externe accountant geverifieerde voorgeschreven toelichtingen. (Par. 5.2.F, Besluit algemene richtlijnen post.)
- 132 Het opstellen en aan de minister doen toekomen van een jaarverslag waarin beschreven wordt de mate waarin voldaan is aan de Postwet en aan het Besluit algemene richtlijnen post. Informatie dient te worden verstrekt over: de aard, omvang en de kwaliteit van de dienstverlening; de geschillen die aan de geschillencommissie zijn voorgelegd; de tariefontwikkeling en de naleving van de voorschriften betreffende het briefgeheim. (Par. 7.1, Besluit algemene richtlijnen post.)
- 133 Het jaarlijks voorleggen aan de minister van een door de externe accountant geverifieerde presentatie van het meerjarenbeleid met betrekking tot de dienstverlening ter zake van het vervoer van postzendingen. (Par. 7.2, Besluit algemene richtlijnen post.)
- 134 Het geven van een door de externe accountant geverifieerd financieel overzicht betreffende de door de concessie bepaalde dienstverlening. (Par. 7.3, Besluit algemene richtlijnen post.)

Handelingen met betrekking tot overleg en geschillen.

De minister van V&W

- 135 Het aanwijzen van een voorzitter voor een door de concessiehouder in te stellen overlegorgaan ten behoeve van de telecommunicatie. (Art. 8, lid 2, onder c, WTV.)
Opmerking: Dit overlegorgaan dient een representatieve vertegenwoordiging van alle organisaties van consumenten en grootgebruikers te realiseren. De Raad van Bestuur van de concessiehouder treedt op als gesprekspartner. (Par. 8, Besluit algemene inrichting telecommunicatie.)
- 136 Het aanwijzen van een voorzitter voor een door de concessiehouder in te stellen overlegorgaan ten behoeve van de postale dienstverlening. (Art. 5, lid 2, Postwet 1988.)
Opmerking: De samenstelling van dit orgaan dient dusdanig te zijn dat een representatieve vertegenwoordiging van gebruikers van de postale dienstverlening wordt verkregen. De Raad van Bestuur van de concessiehouder treedt als gesprekspartner op. (Par. 8, Besluit algemene richtlijnen post.)
- 137 Het behandelen van bezwaarschriften van belanghebbenden die bezwaar aantekenen tegen het voornemen van de concessiehouder om in hun grond kabels aan te leggen en het behandelen van andere geschillen tussen eigenaars van grond waar kabels in gelegd zijn en de concessiehouder. (Art. 33, lid 2 en 3, art. 36, lid 3, art. 38, lid 2, WTV.)

De concessiehouder

- 138 Het instellen van overlegorganen waarin zitting hebben representatieve organisaties van direct belanghebbenden op het gebied van telecommunicatie en post. (Art. 8, lid 2, WTV en par. 8, besluit algemene richtlijnen telecommunicatie en art. 5, lid 2, Postwet 1988 en par. 8, besluit algemene richtlijnen post.)

- 139 Het instellen van geschillencommissies voor telecommunicatie en post. (art. 8, lid 2, WTV en par. 9, Besluit algemene richtlijnen telecommunicatie en art. 5, lid 2, Postwet 1988 en par. 9, Besluit algemene richtlijnen post.)

4.3 Het vergunningen- en goedkeuringsstelsel

4.3.1 Inleiding

Om te komen tot een gezonde telecommunicatie-infrastructuur, is het nodig om het gebruik van de (schaarse) middelen te reguleren. Dit geldt zowel op nationaal als op internationaal terrein. Men kan de fysieke laag waarop de telecommunicatie-infrastructuur is opgezet, verdelen in een ether-gedeelte, dat gebruik maakt van elektro-magnetische golven (zoals radio en tv), en een 'kabel'-gedeelte, dat gebruik maakt van onder- of bovengrondse elektriciteitskabels en andere draadachtige verbindingen (zoals telefoon en kabeltelevisie), zie afb. 34. De telecommunicatie-infrastructuur van de PTT maakt gebruik van beide lagen. Naast de PTT zijn er echter vele andere ether- en kabelgebruikers, te denken valt aan zendamateurs, zenders en ontvangers ten behoeve van lucht- en scheepvaart, kabelexploitanten, ziekenhuisdraadomroepen, bedrijfsnetwerken etc. Ook wordt er op de meest uiteenlopende manieren gebruik gemaakt van de PTT telecommunicatie-infrastructuur. Men kan niet alleen gesprekken voeren via telefoontoestellen, het is ook mogelijk om computers rechtstreeks op het telefoonnet aan te sluiten om op die manier bestanden uit te wisselen.

Een andere belangrijke gebruiker van de ether is het publieke omroepbestel. Het technische aspect hiervan is geregeld in de Radio-Omroep-Zenderwet, waarin de NOZEMA voor de aanleg en de exploitatie van zendingrichtingen voor het publieke omroepbestel en voor de Stichting Radio Nederland Wereldomroep verantwoordelijk wordt gesteld. De NOZEMA valt grotendeels buiten de WTV en de niet-technische aspecten van het omroepbestel vallen onder de competentie van de Minister van WVC.

Het vergunningen-, machtigingen- en goedkeuringsstelsel kan op de volgende wijze onderverdeeld worden:

- 1 het stellen van het algemene kader;
- 2 het toelaten van zend- en ontvanginrichtingen;
- 3 het verlenen van vergunningen t.b.v. zend- en ontvanginrichtingen;
- 4 draad- en kabelinrichtingen;
- 5 randapparatuur voor de telecommunicatie-infrastructuur.

4.3.2 Het stellen van de algemene kaders

Handelingen

De minister van V&W

- 140 Het bij of krachtens algemene maatregel van bestuur opstellen van regelingen

voor de verlening van machtigingen en ontheffingen ten behoeve van telecommunicatie-inrichtingen zoals bedoeld in de desbetreffende artikelen in Hoofdstuk III van de WTV. (Art. 15, lid 1, WTV.)

Uitvoering : Besluit radio-electrische inrichtingen, Stb. 1988 no. 522 en Besluit draadomroep- en kabelinrichtingen, Stb. 1988 no. 598.

- 141 Het na overleg met de minister die het mede aangaat aanwijzen van overheidsorganen en diensten, belast met de veiligheid van de staat, die vrijgesteld zijn van de regelgeving in hoofdstuk III WTV. (Art. 28, WTV.)

Uitvoering : Beschikking aanwijzing overheidsorganen en diensten, Stcrt. 1989 no. 50.

- 142 Het verlenen en intrekken van machtigingen om inrichtingen bestemd voor telecommunicatie door middel van kabels en kabelwerken die geen draadomroepinrichtingen zijn, geheel of gedeeltelijk in, op of boven openbare gronden aan te leggen, in stand te houden en te gebruiken. (art. 23, lid 1, WTV.) De concessiehouder dient hierbij gehoord te worden. (Art. 62, lid 2, WTV.)

- 143 Het verlenen en intrekken van ontheffingen van het verbod uit art. 14, lid 1, WTV (het gebruiken van een telecommunicatie-inrichting om zekere diensten aan derden te verzorgen). (Art. 14, lid 2, WTV.) De concessiehouder dient hierbij gehoord te worden. (Art. 62, lid 2, WTV.)

- 144 Het verlenen en intrekken van ontheffingen van het verbod om inrichtingen voor telecommunicatie te koppelen of te doen koppelen anders dan door middel van de telecommunicatie-infrastructuur. (Art. 25, lid 2, WTV.) De concessiehouder dient hierbij gehoord te worden. (Art. 62, lid 2, WTV.)

- 145 Het opstellen, bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, van regels voor de vergoeding voor het verlenen van machtigingen, keuringen, registraties, ontheffingen en toelatingen en voor de kosten verbonden aan de behandeling van klachten. (Art. 41, WTV.)

Uitvoering : Besluit radio-elektrische inrichtingen, Stb. 1988 no. 552, Besluit randapparatuur, Stb. 1988 no. 553, Besluit ontstoring en immuniteit elektrische en elektronische inrichtingen, Stb. 1988 no. 554, Besluit draadomroep- en kabelinrichtingen, Stb. 1988 no. 598.

4.3.3 Het toelaten van zend- en ontvangstapparatuur

Het vergunningstelsel voor zend- en ontvanginrichtingen kent twee componenten: ten eerste is er toelating van de apparatuur en ten tweede de vergunningverlening tot het gebruik van zendinginrichtingen. In deze paragraaf bezien wij het toelatingstelsel; de volgende paragraaf is gewijd aan het verlenen van de machtigingen.

Bij het toelaten van apparatuur zijn vier (klassen van) actoren betrokken:

- 1 de fabrikanten en importeurs van apparatuur;
- 2 testinstellingen, ambtelijke en niet-ambtelijke;
- 3 STERLAB, de Nederlandse Stichting voor Erkennung van Laboratoria;
- 4 de Minister van Verkeer en Waterstaat.

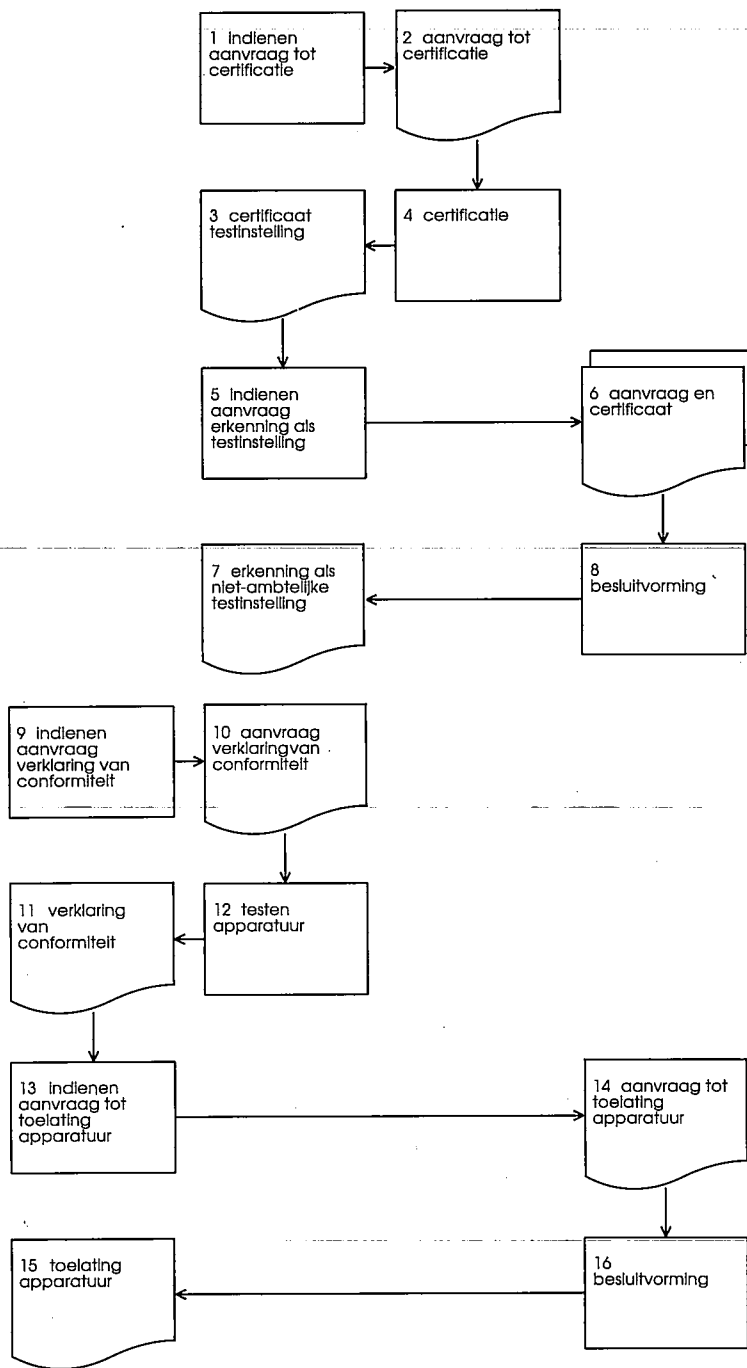
afbeelding 36

Fabrikanten
importeurs

Testinstellingen

STERLAB

Minister van
Verkeer en
Waterstaat

Korte beschrijving van de gang van zaken (zie afb. 35):

- Om als niet-ambtelijke testinstelling erkend te worden dient de aspirant-testinstelling bij STERLAB een aanvraag tot certificatie in. Als STERLAB een certificaat verleent heeft kan de minister na een verzoek van de instelling daartoe overgaan tot erkenning.
- De minister kan op eigen initiatief overgaan tot het aanwijzen van een ambtelijke testinstelling.
- Als een fabrikant of importeur een toelatingsprocedure voor een zend- of ontvanginrichting op wil starten dient hij eerst een verzoek tot afgifte van een verklaring van conformiteit met de daarvoor gestelde technische eisen in bij een aangewezen of een erkende testinstelling. Aan de hand van onder andere de verklaring van conformiteit kan de minister de gevraagde toelating verlenen.

Handelingen

Handelingen met betrekking tot de constructie van de beleidsinstrumenten.

- 146 Het in een algemene maatregel van bestuur nader omschrijven van het begrip 'radio-electrische zendinrichting'. (Art. 16, onder b, WTV.)
Uitvoering : Besluit radio-electrische inrichtingen, Stb. 1988 no. 522.
- 147 Het, bij algemene maatregel van bestuur stellen van regels met betrekking tot zendmachtigingen en de aanleg, het aanwezig hebben en het gebruik van radio-electrische zendinrichtingen. (art. 17, LID 4, WTV.)
Uitvoering : Besluit radio-electrische inrichtingen, Stb. 1988 no. 522.
- 148 Het, bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, aangeven van regels ten aanzien van radio-electrische ontvanginrichtingen die niet uitsluitend zijn bestemd voor de ontvangst van programma's zoals bedoeld in artikel 1 van de Mediawet. (Art. 19, lid 1, WTV.)
Uitvoering : Besluit radio-electrische inrichtingen, Stb. 1988 no. 522.
- 149 Het vaststellen van technische eisen waaraan zendinrichtingen moeten voldoen. (Art. C.1.1, Besluit radio-elektrische inrichtingen.)
Uitvoering : Regeling toelating zend- en ontvanginrichtingen, Stcrt. 1988 no. 254.
- 150 Het aanwijzen van ambtelijke diensten die categorieën van zendinrichtingen ten behoeve van toelating zoals bedoeld in art. C.2.1 mogen testen en het opstellen van regels met betrekking tot de procedure van het testen van deze inrichtingen. (Art. C.3.1, Besluit radio-elektrische inrichtingen.)
Uitvoering : Aanwijzing ambtelijke testinstelling, Stcrt. 1988 no. 254, Keuringsreglement radio-elektrische inrichtingen, Stcrt. 1988, no. 254. waarbij het Bureau Typekeuringen van de v&w/HDTP/DOZ is aangewezen als testinstelling voor het testen van zendinrichtingen welke zijn bestemd voor landmobiele telecommunicatie en van ontvanginrichtingen als bedoeld in art. F.4.1, Besluit radio-elektrische inrichtingen.
- 151 Het Bureau Typekeuringen van de v&w/HDTP/DOZ test een inrichting na een schriftelijk verzoek daartoe. (Keuringsreglement radio-elektrische inrichtingen.)

Opmerking: Deze taak is door het bureau van 1 jan 1989 tot 1990 uitgevoerd.
152 Het (voorlopig) erkennen van niet-ambtelijke instellingen als testinstelling voor zend- of ontvanginrichtingen, het intrekken van deze (voorlopige) erkenningen, het gelijkstellen van instellingen gevestigd in een andere Lid-Staat van de EEG aan een erkende testinstelling en het opstellen van regels voor de aanvraag tot erkenning als testinstelling. (Art. C.4.1 t/m C.4.3 en art. F.4.2 en F.4.3, Besluit radio-elektrische inrichtingen.)

Opmerking: Deze taak is bij de Regeling toelating zend- en ontvanginrichtingen gedelegeerd aan de Hoofddirecteur Telecommunicatie en Post.

Uitvoering : Op dit moment zijn de volgende instanties als testinstituut erkend:

- AKZO EMC Services, Niekerk.
- Nederlands Keuringsinstituut voor Telecommunicatie-apparatuur (NKT), 's-Gravenhage.
- Radio Frequency Investigation Ltd., Ramsdell, UK.
- TRL Technology Ltd., Tewkesbury, UK.
- Siemens Plessey Assessment, Hampshire, UK.

153 Het bij algemene maatregel van bestuur, aanwijzen van radio-electrische zendinginrichtingen en van overheidsinstanties, natuurlijke en rechtspersonen die vrijgesteld zijn van het vereiste van een machtiging voor een radio-electrische zendinginrichting. (Art. 17, lid 2, WTV.)

Uitvoering : Besluit radio-electrische inrichtingen, Stb. 1988 no. 522.

154 Het stellen van regels voor het gebruik van radio-electrische zendinginrichtingen aan boord van andere dan Nederlandse schepen die zich bevinden in Nederlandse wateren of andere dan Nederlandse luchtvaartuigen die zich bevinden in het Nederlandse luchtruim. (Art. 20, lid 2, WTV.)

155 Het, bij algemene maatregel van bestuur, aangeven van die radio-electrische zendinginrichtingen ten aanzien waarvan het niet hebben van een zendmachtiging als misdrijf wordt beschouwd. (art. 17, lid 3, WTV.)

Handelingen met betrekking tot de toelating van apparatuur.

156 De aangewezen ambtelijke en de erkende niet-ambtelijke testinstellingen geven verklaringen van conformiteit af voor de geteste zend- of ontvanginrichtingen. (Art. C.5.1 en art. F.4.2 en F.4.3, Besluit radio-elektrische inrichtingen.)

157 Het toelaten van zend- of ontvanginrichtingen door middel van de afgifte van een verklaring van toelating na een schriftelijk verzoek van een direct belanghebbende daartoe en het registreren van van afgegeven verklaringen. (Art. C.6.2 en art. F.4.2 en F.4.3, Besluit radio-elektrische inrichtingen.)

Opmerking: Zend- en ontvanginrichtingen die van een toegelaten type zijn dragen een door de minister vastgesteld keurmerk zoals vastgesteld in de Regeling toelating zend- en ontvanginrichtingen.

Deze taak is bij de Regeling toelating zend- en ontvanginrichtingen gedelegeerd aan de Directeur Operationele Zaken van v&w/HDTP.

4.3.4 Het verlenen van zendmachtigingen

Voor het gebruik van bepaalde categorieën van zendapparatuur is een bedieningscertificaat vereist. Deze certificaten worden verleend nadat de aanvrager met goed gevolg een daartoe bestemd examen heeft afgelegd. Voor het afnemen van de examens zijn door de minister examencommissies in het leven geroepen.

Er zijn drie (groepen van) actoren:

- 1 de Minister van Verkeer en Waterstaat;
- 2 de door de minister aangewezen examencommissies;
- 3 de aanvragers van een bedieningscertificaat.

Handelingen

Handelingen met betrekking tot de constructie van de beleidsinstrumenten

158 Het aanwijzen van categorieën zendingrichtingen, het doel waarvoor ze mogen worden gebruikt en de eisen die aan de aanvrager voor het gebruik van een dergelijke inrichting dienen te worden gesteld. (Art. D.1.1, Besluit radio-elektrische inrichtingen.)

Uitvoering : Besluit aanwijzing categorieën zendingrichtingen en vaststelling toelatingscriteria, Stcrt. 1988, no. 254.

159 Het aanwijzen van categorieën van examens ter verkrijging van certificaten voor de bediening van zendingrichtingen voor de scheepvaart of voor het doen van onderzoeken. (Art. D.2.1, Besluit radio-elektrische inrichtingen.)

Uitvoering : Reglement maritieme radiocommunicatie examens, Stcrt. 1988 no. 254 en het Reglement amateurradiozendexamens, Stcrt. 1988 no. 254.

160 Het aanwijzen van instanties die examens ter verkrijging van zendcertificaten afnemen. (Art. D.2.2, Besluit radio-elektrische inrichtingen.)

Uitvoering : Besluit examencommissie voor maritieme radiocommunicatie, Stcrt. 1988 no. 254 en het Besluit examencommissie voor amateurradiozendexamens, Stcrt. 1988 no. 254.

161 Het vrijstellen van niet-ingezetenen van Nederland van het hebben van een machtiging voor het gebruik, de aanleg of het aanwezig hebben van een zendingrichting. (Art. D.4.1, Besluit radio-elektrische inrichtingen.)

Uitvoering : Regeling vrijstelling machtiging zendingrichtingen voor niet-ingezetenen, Stcrt. 1988 no. 254.

Handelingen met betrekking tot de verlening van de zend- en ontvangmachtigingen.

De examencommissie voor maritieme radiocommunicatie

162 Het organiseren, ontwerpen en afnemen van examens ter verkrijging van een certificaat voor het gebruik van een maritieme zendingrichting en het adviseren van de minister inzake examenprogramma's. (Art. 2, Besluit examencommissie voor maritieme radiocommunicatie.)

De examencommissie voor radioamateurzendexamens

- 163 Het organiseren, ontwerpen en afnemen van examens ter verkrijging van een certificaat voor de bediening van een amateurradiozendinrichting en het adviseren van de minister inzake examenprogramma's. (Art. 2, Besluit examencommissie voor amateurradiozendexamens.)

De minister van V&W

- 164 Het verlenen en intrekken van machtigingen voor het aanleggen, aanwezig hebben of gebruiken van een radio-electrische ontvangerinrichting die niet uitsluitend bestemd is voor het ontvangen van programma's. (Art. 19, lid 3a, WTV.)

4.3.5 Draadomroepinrichtingen

Handelingen

De minister van V&W

- 165 Het aangeven van categorieën draadomroepinrichtingen die vrijgesteld zijn van het verbod ex art. 21 lid 1, WTV, om een draadomroepinrichting aan te leggen, in stand te houden, te exploiteren of te doen exploiteren. (Art. 21, lid 2, WTV.)
Uitvoering : Regeling Draadomroepinrichtingen van zeer geringe omvang, Stcrt. 1989 no. 119.
- 166 Het opstellen van voorschriften en beperkingen die aan machtigingen voor draadomroepinrichtingen worden verbonden. (Art. 21, lid 4, WTV.)
Uitvoering : Standaardvoorschriften en beperkingen zijn bekend gemaakt in Stcrt. 1988 no. 254.
- 167 Het verlenen en intrekken van machtigingen om een draadomroepinrichting aan te leggen, in stand te houden, te exploiteren of te doen exploiteren. (Art. 21, lid 1 en 3, WTV.) De aanvragen worden behandeld door de HDTP/DOZ. (Regeling aanvragen telecommunicatie-machtigingen.)
- 168 Het verlenen en intrekken van aanvullende machtigingen om een draadomroepinrichting te gebruiken anders dan voor het verspreiden van programma's als bedoeld in artikel 1, lid 1 onder e, van de Mediawet. (Art. 22, lid 2, WTV.)
De concessiehouder dient hierbij gehoord te worden. (Art. 62, lid 2, WTV.)

4.3.6 Randapparatuur voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur

Sinds de privatisering van de PTT op 1 januari 1989 is het aan derden toegestaan om apparatuur die op het telefoonnet aangesloten kan worden, te verhandelen. Het mag duidelijk zijn dat zonder verdere regulering het risico van storingen op het net door ondeugdelijke apparaten erg groot zou zijn. Om dit gevaar af te wenden heeft men besloten om een vergunningstelsel in te voeren. Het goedkeuringsstelsel voor randapparatuur voor de telecommunicatie-infrastructuur is gebaseerd

op toelating van apparatuur en het stellen van eisen aan de opleidingen van installateurs. Bij het toelaten van apparatuur zijn vier (groepen van) actoren betrokken:

- 1 de fabrikanten en importeurs van apparatuur;
- 2 testinstellingen;
- 3 STERLAB, de Nederlandse Stichting voor Erkenning van Laboratoria;
- 4 de Minister van Verkeer en Waterstaat.

De gang van zaken (zie *afb. 36*)

- Een instelling die als testinstelling voor randapparatuur erkend wenst te worden dient eerst bij STERLAB een verzoek tot certificatie in. Vervolgens kan bij de minister een verzoek tot erkenning als testinstelling worden ingediend. De minister neemt onder andere naar aanleiding van het certificaat een beslissing over de erkenning.
- Een fabrikant of importeur die de toelatingsprocedure voor een randapparaat wil opstarten dient daartoe eerst een verzoek om afgifte van een verklaring van conformiteit in bij een erkende testinstelling. Het verzoek tot toelating wordt bij de minister ingediend, die onder andere aan de hand van de verklaring van conformiteit een beslissing neemt.

Handelingen

Handelingen met betrekking tot de constructie van het beleidsinstrument.

De minister van V&W

169 Het, bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, opstellen van eisen waaraan randapparatuur dient te voldoen, het opstellen van regels met betrekking tot het testen van deze apparatuur en het opstellen van regels met betrekking tot goedkeuring van randapparatuur. (Art. 29, WTV.) De concessiehouder en andere betrokken organisaties dienen hierbij tijdig betrokken te worden. (Art. 62, lid 1 en 3, WTV.) Bij een voordracht tot wijziging van bedoelde algemene maatregel van bestuur wordt eerst een ontwerp van dat besluit aan de beide Kamers der Staten-Generaal toegezonden en wordt aan iedereen de gelegenheid geboden wensen en bezwaren aan onze minister kenbaar te maken. (Art. 62, lid 4, WTV.)

Uitvoering : Besluit randapparatuur, Stb. 1988 no. 553.

170 Het vaststellen van specificaties van conformiteit voor randapparatuur. (art. 2, lid 1, Besluit randapparatuur, krachtens art. 29, WTV.)

Uitvoering : Vaststelling specificatie conformiteit randapparatuur bestemd voor aansluiting op ISDN, Stcrt. 1990 no. 63; Wijziging specificatie van conformiteit T 13-I, Stcrt. 1990 no. 123.

171 Het (voorlopig) erkennen van instellingen die randapparatuur voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur testen, het intrekken van deze erkenningen, het gelijkstellen van instellingen in andere lidstaten van de EEG met een erkende instelling en het intrekken van deze gelijkstellingen. (Art. 4 en 5, Besluit randapparatuur, krachtens art. 29, WTV.)

Uitvoering : Vaststelling specificatie conformiteit randapparatuur bestemd voor aansluiting op ISDN, Stcrt. 1990 no. 63.

Bij de Uitvoeringsregeling randapparatuur is deze taak gedelegeerd aan de Hoofddirecteur Telecommunicatie en Post.

- 172 Het vaststellen van regels voor het aanvragen van een erkenning als instelling die randapparatuur voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur goedkeurt. (Art. 6, Besluit randapparatuur, krachtens art. 29, WTV.)

Uitvoering : Uitvoeringsregeling randapparatuur, Stcrt. 1988 no. 254.

- 173 Het opstellen van regels voor het indienen van een goedkeuring van randapparatuur voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur. (Art. 8, Besluit randapparatuur, krachtens art. 29, WTV.)

Uitvoering : Uitvoeringsregeling randapparatuur, Stcrt. 1988 no. 254.

- 174 Het vaststellen van opleidingseisen aan degenen die randapparatuur mogen installeren. (Art. 10, Besluit randapparatuur, krachtens art. 29, WTV.)

Uitvoering : Uitvoeringsregeling randapparatuur, Stcrt. 1988 no. 254.

Handelingen met betrekking tot de uitvoering van het stelsel

- 175 Het verlenen en intrekken van goedkeuring voor randapparatuur voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur en het afgeven van verklaringen van goedkeuring. (Art. 29, lid 6, WTV, en art. 8 en 9, Besluit randapparatuur, krachtens art. 29, WVT.)

Opmerking: Bij de Uitvoeringsregeling randapparatuur is deze taak gedelegeerd aan de Directeur Operationele Zaken van V&W/HDTP.

- 176 Het registreren van afgegeven verklaringen van goedkeuring van randapparatuur voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur. (Art. 9, Besluit randapparatuur, krachtens art. 29, WTV.)

- 177 Het erkennen van vakopleidingen voor het installeren van randapparatuur. (Art. 10, Besluit randapparatuur, krachtens art. 29, WTV.)

4.3.7 De keuring en certificatie van elektrische apparatuur in verband met storingsgevaar

Het keuren en certificeren van elektrische en elektronische inrichtingen op hun storende eigenschappen is gedelegeerd aan de KEMA en aan andere natuurlijke en rechtspersonen. Door de minister wordt slechts het algemene kader geschapen. Een uitzondering is gemaakt voor zogenaamde IWM-apparatuur, inrichtingen voor industriële, wetenschappelijke en medische doeleinden, die, mits voorzien van een machtiging door de minister afgegeven, hoogfrequente straling mogen uitzenden.

Handelingen

De minister van V&W

- 178 Het stellen van regels, bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, ten aanzien van elektrische of elektronische inrichtingen, niet zijnde telecommu-

nicatie-inrichtingen in de zin van hoofdstuk III WTV, met betrekking tot het voorkomen en bestand zijn tegen electro-magnetische storingen, met betrekking tot het keuren, certificeren en merken van deze inrichtingen, het uitvoerdigen van verboden tot levering, het verlenen van machtigingen en het behandelen van storingsklachten. (Art. 30, WTV.) De concessiehouder en andere betrokken organisaties dienen hierbij tijdig betrokken te worden. (Art. 62, lid 1, WTV.)

Uitvoering : Besluit randapparatuur, Stb. 1988 no. 553 en Besluit ontstoring en immuniteit elektrische en elektronische inrichtingen, Stb. 1988 no. 554.

- 179 Het stellen van regels voor afzonderlijke groepen van inrichtingen betreffende de grenswaarden van toegestane stoorstraling, stoorspanning of het toegestane stoorvermogen, alsmede omtrent het bestand zijn tegen een dergelijke straling, spanning of vermogen. (Art. 3, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 30, WTV.)

Uitvoering : Uitvoeringsregeling ontstoring en immuniteit elektrische en elektronische inrichtingen, Stcrt. 1988 no. 254.

- 180 Het aanwijzen van instanties die belast zijn met het verrichten van keuringen aan inrichtingen voor wat betreft het voldoen aan de regels inzake de stoorstraling, stoorspanning of het stoorvermogen, dan wel het bestand zijn daartegen. (Art. 4, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 30, WTV.)

Uitvoering : Uitvoeringsregeling ontstoring en immuniteit elektrische en elektronische inrichtingen, Stcrt. 1988 no. 254, waarin de KEMA als zodanige instantie wordt aangewezen.

- 181 Het goedkeuren van de reglementen die door de instanties die belast zijn met het verrichten van keuringen aan elektrische en elektronische inrichtingen anders dan telecommunicatie-inrichtingen, aangaande de keuringsprocedure zullen worden opgesteld. (Art. 4, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 30, WTV.)

- 182 Het erkennen van natuurlijke of rechtspersonen die bevoegd zijn om certificaten af te geven inhoudende dat de door hen onderzochte inrichtingen of type inrichtingen aan de regels voldoet (certificaten van overeenstemming met de technische eisen, Nota van toelichting). (Art. 6, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 30, WTV.)

Opmerking: Bij de uitvoeringsregeling ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen is de uitvoering van deze taak opgedragen aan V&W/HPDT/DOZ.

- 183 Het opstellen van regels met betrekking tot de aanvaarding van keuringen, certificaten of merken die zijn verricht of afgegeven door daartoe bevoegde instanties buiten Nederland. (Art. 10, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 30, WTV.)

- 184 Het opstellen van regels volgens welke een fabrikant of importeur in staat wordt gesteld om de in voorraad gehouden exemplaren van een type inrichting in overeenstemming te brengen of te laten brengen met regels inzake de stoorstraling, stoorspanning of het stoorvermogen. (Art. 12, lid 1, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 30, WTV.)

185 Het geven van voorschriften bij algemene maatregel van bestuur ter voorkoming en opheffing van belemmeringen welke elektrische geleidingen en inrichtingen teweegbrengen in de telecommunicatie-infrastructuur. (Art. 63, WTV.) De concessiehouder wordt hierbij tijdig betrokken. (Art. 62, lid 1, WTV.)

Uitvoering : Besluit uitvoering artikel 63 Wet op de telecommunicatievoorzieningen, Stb. 1988 no. 555.

186 Het verlenen van machtigingen voor de aanleg en het gebruik van inrichtingen die hoogfrequente energie opwekken en/of gebruiken voor industriële, wetenschappelijke en medische doeleinden. (Art. 16, lid 1, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 30, WTV.)

187 Het verlenen van ontheffingen van het verbod om ondergrondse elektrische geleidingen aan te leggen of te gebruiken op minder dan vijftig cm afstand van kabels behorende tot de telecommunicatie-infrastructuur. (Art. 1, Besluit uitvoering artikel 63, WTV.)

De KEMA

188 Het verrichten van keuringen aan inrichtingen voor wat betreft het voldoen aan de regels inzake de stoorstraling, stoorspanning of het stoorvermogen, dan wel het bestand zijn daartegen. (Art. 6-Uitvoeringsregeling ontstoring en immuniteit elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 4, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 30, WTV.)

4.4 Het handhavingstelsel

Het handhavingstelsel van de WTV houdt in:

- het vastleggen van opsporings- en toezichtstaken en de bijbehorende bevoegdheden;
- het vastleggen van taken van preventieve en correctieve aard en de bijbehorende bevoegdheden;
- het ontwerpen en uitvoeren van een klachtenbehandelingssysteem.

Om de handhavingstaak goed te kunnen uitoefenen is Nederland onderverdeeld in vier (anno 1991) districten. Per district is er een organisatieonderdeel van de directie Operationele Zaken dat de taken op het gebied van het handhavingstelsel in het betreffende gebied uitvoert. Verder zijn er monitoring stations ingericht, luisterposten waar de ether wordt bewaakt. De frequenties die zich daarvoor lenen worden via de monitoring stations beluisterd, de andere worden door middel van mobiele posten in de districten beluisterd. De ether wordt ook beluisterd in het kader van ITU-activiteiten en in verband met verkeersmetingen om eventuele over- of onderbelasting te kunnen signaleren.

Handelingen

Handelingen met betrekking tot de opsporing van onregelmatigheden.

- 189 Het houden van toezicht op de verplichtingen van derden vastgelegd in de wtv hoofdstukken III, IV en V. (Art. 44, wtv.)
- 190 Het aanwijzen van ambtenaren die het toezicht op de verplichtingen voortvloeiende uit de hoofdstukken III, IV en V van de wtv dienen uit te oefenen. (Art. 45, wtv.)
Uitvoering : Aanwijzing toezichhoudende ambtenaren, Stcrt. 1988 no. 254.
- 191 Het aanwijzen, in overeenstemming met de minister van Justitie, van ambtenaren die belast zijn met de opsporing van de in de wtv strafbaar gestelde feiten. (Art. 51, wtv en het Wetboek van strafvordering.)
Uitvoering : Aanwijzing opsporingsambtenaren, Stcrt. 1988 no. 254.

Handelingen met betrekking tot het corrigerend ingrijpen

- 192 Het opstellen van algemene maatregelen van bestuur waarbij aan houders van zend-, ontvang- en andere inrichtingen aanwijzingen kunnen worden gegeven ter voorkoming en opheffing van storingen en belemmeringen. (Art. 48, lid 1, wtv.)
Uitvoering : Besluit radio-elektrische inrichtingen, Stb. 1988 no. 552, Besluit randapparatuur, Stb. 1988 no. 553, Besluit ontstoring en immuniteit elektrische en elektronische inrichtingen, Stb. 1988 no. 554, Besluit draadomroep- en kabelinrichtingen, Stb. 1988 no. 598.
- 193 Het, bij niet naleven van de aanwijzingen zoals bedoeld in art. 48 lid 1, wtv, doen uitvoeren van de nodige werkzaamheden, het opleggen van een geheel of gedeeltelijk zendverbod, het doen verzegelen, in bewaring nemen van inrichtingen, het intrekken van machtigingen en het opleggen van boetes. (Art. 48, lid 2 en art. 17, lid 9, wtv.)
- 194 Het opstellen van verboden tot aflevering van inrichtingen die niet aan de regels inzake stoorstraling, stoorspanning of het stoorvermogen voldoen. (art. 12, lid 2, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 30, wtv.)
- 195 Het opstellen en doen uitgaan van aanmaningen om inrichtingen aan te passen aan de geldende eisen of aan de eisen die de minister in bepaalde geval oplegd. (Art. 13 en 152, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, krachtens art. 30, wtv.)

Handelingen met betrekking tot de behandeling van klachten.

- 196 Het opstellen van regels voor de behandeling van klachten over storingen in elektronische en elektrische inrichtingen. (Art. 17, lid 1, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, art. C.9.5, Besluit radio-elektrische inrichtingen, krachtens art. 30, wtv.)
Uitvoering : Regeling klachtenbehandeling elektrische inrichtingen, Stcrt. 1988 no. 254.

- 197 Het behandelen van klachten over storingen aan elektrische en elektronische inrichtingen overeenkomstig de Regeling klachtenbehandeling elektrische inrichtingen. (Art. 17, lid 1, Besluit ontstoring en immunisatie elektrische en elektronische inrichtingen, art. C.9.5, Besluit radio-elektrische inrichtingen, krachtens art. 30, lid 4 onder e, WTV.)

4.5 Crisisbeheersing

Bij het optreden van rampen, oorlogen en andere calamiteiten is een goede voorbereiding op telecommunicatie- en postgebied een van de belangrijkste vereisten. Vooral in crisissituaties zijn goede telecommunicatieverbindingen van het hoogste belang. Doelstellingen voor de rijksoverheid in deze zijn:

- beschikbaarheid van adequate voorzieningen ter ondersteuning van rampenbestijding en hulpverlening;
- voorzieningen voor de voortzetting van het bestuur onder buitengewone omstandigheden;
- optimale voorzieningen ter instandhouding van het maatschappelijke leven;
- ondersteuning van de Nederlandse defensie-inspanning in bondgenootschappelijk verband.

Het wettelijk instrumentarium om deze doelstellingen op nationaal niveau te kunnen realiseren is gegeven in de artikelen van Hoofdstuk XI van de WTV (Bijzondere bepalingen) en in de artikelen van par. 5 van de Postwet (Bijzondere bepalingen). In deze artikelen is de bevoegdheid van de Rijksoverheid geregeld om in bijzondere dan wel buitengewone omstandigheden sturend te kunnen ingrijpen in de telecommunicatie- en postinfrastructuur. Deze bevoegdheden zijn in de desbetreffende artikelen expliciet neergelegd bij de minister van Verkeer en Waterstaat. Naast de minister van Verkeer en Waterstaat zijn de ministers van Defensie en van Binnenlandse Zaken, PTT Nederland en de Nationale Telecommunicatie Raad (NTR) op dit beleidsterrein mede betrokkenen. Overleg vindt plaats binnen de NTR met betrekking tot de voorbereiding op en het functioneren van telecommunicatie- en postvoorzieningen in buitengewone omstandigheden. De taken van de NTR zijn te vinden in de desbetreffende paragraaf in het hoofdstuk Advies- en overlegorganen.

Handelingen

De minister van V&W

- 198 Het opzetten en evalueren en onderhouden van een overlegstructuur ten behoeve van crisisbeheersing op het gebied van telecommunicatie en post.

Uitvoering: Instellingsbesluiten van de Nationale Telecommunicatie Raad.

- 199 Het opdracht geven aan PTT Nederland NV, als concessiehouder, om organisatorische en personele maatregelen te nemen en bijzondere voorzieningen te treffen ter voorbereiding op buitengewone omstandigheden (Art. 60, WTV en art. 23, Postwet 1988.)

Uitvoering:

- het opstellen van draaiboeken m.b.t. continuïteitplanning in crisisomstan-

digheden (waar onder het noodvervoersplan Post);

- het deelnemen aan oefeningen van de overheid voor de toetsing van de verzorging en afwikkeling van telecommunicatie en post in b.o.;
- het aanleggen, beheren en onderhouden van extra infrastructurele voorzieningen ten behoeve van crisisonstandigheden, zoals het Nationaal Noodnet (NN), voorzieningen voor maritiem verkeer en de omroep;
- het treffen van voorzieningen voor de beveiliging en besturing, waar onder de telefoon- en telexrubricering;
- het mogelijk maken van de uitoefening van censuur binnen de telecommunicatie- en postsector.

Opmerking: Bij het opzetten van het NN heeft de HDTP de volgende activiteiten ontwikkeld:

- het verlenen van een formele opdracht ex art. 60 WTV aan PTT Nederland;
- het uitwerken van de aansluitvoorwaarden in overleg met PTT;
- coördinatie van de invoering en de begeleiding van het NN bij de gebruikers;
- het voeren van internationaal overleg inzake koppeling van NN's ingevolge aanbeveling NAVO;
- afstemming randapparatuur met gebruikers.

200 In bijzondere omstandigheden het geven van aanwijzingen, in overeenstemming met de minister van Buitenlandse Zaken, aan de concessiehouder met betrekking tot de verzorging van telecommunicatie en postverkeer met het buitenland. (Art. 54, WTV en art. 18 Postwet 1988.)

Uitvoering: Zie uitvoering bij volgende handeling.

201 Het uitoefenen van bijzondere bevoegdheden (eventueel in overeenstemming met de minister van Defensie) die bij buitengewone omstandigheden bij koninklijk besluit kunnen worden toegekend. (Art. 57 en 58, WTV en art. 21, Postwet 1988)

Uitvoering:

- Paraatheidsmaatregelen op het gebied telecommunicatie en post. Deze maatregelen zijn extern gericht en worden opgenomen in het synchronisatieschema Civiele Paraatheidsmaatregelen dat beheerd wordt door BiZa.
- Draaiboek taakstelling HDTP in buitengewone omstandigheden. Dit stuk is intern gericht.

4.6 Postbestelling door anderen dan de concessiehouder

Handelingen

De minister van V&W

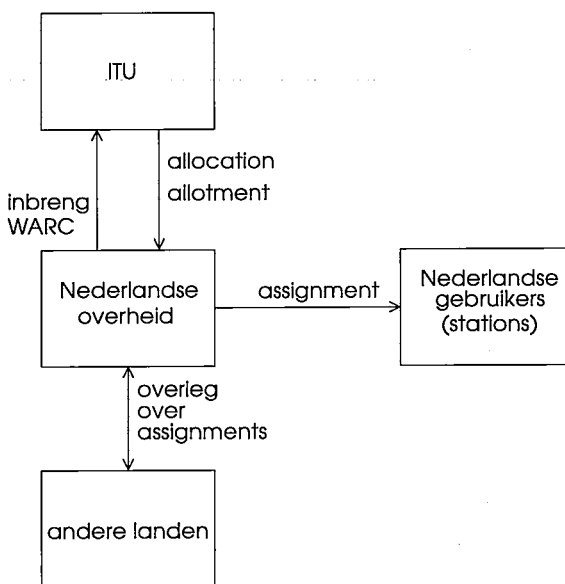
202 Het opstellen van een regeling met betrekking tot de registratie van koeriersdiensten. (Art. 12, lid 2, Postwet 1988.)

Uitvoering : Regeling registratie koeriersdiensten, Stcrt. 1989 no. 109.

203 Het registreren van vervoerders van poststukken (koeriersdiensten). (Art. 12, lid 2, Postwet 1988.)

Deze taak is bij de Regeling registratie koeriersdiensten gedelegeerd aan de Directeur Operationele Zaken van V&W/HDTP.

afbeelding 37

204 Het verlenen van ontheffingen op het verbod tot het vervoer van brieven bedoeld in artikel 12 van de Postwet 1988. (Art. 13, lid 1, Postwet 1988.)

Opmerking: De handelingen uit deze paragraaf worden uitgevoerd door de economische controledienst.

4.7 Taken met betrekking tot de NOZEMA

De NV NOZEMA (Nederlandse Omroep Zender Maatschappij) verzorgt de aanleg en de exploitatie van radio en tv zenderinrichtingen in Nederland. De relaties tussen de rijksoverheid en de NOZEMA zijn geregeld in de Radio Omroep Zender-wet (ROZ-wet). Belangrijk aspect van deze relatie is het aandeelhouderschap van de Staat (59%).

Handelingen

205 Het uitoefenen van het aandeelhouderschap van de Staat der Nederlanden in de NOZEMA, dit in overeenstemming met de minister van wvc. (Art. 4, ROZ-wet.)

Opmerking: Het stemrecht op deze aandelen wordt met ingang van 1 januari 1989 namens de Staat uitgeoefend door de PTT Nederland NV. Dit is geregeld in een overeenkomst tussen de Staat der Nederlanden (de minister van v&w handelend in overeenstemming met de minister van wvc) en de PTT Nederland NV van 19 december 1988.

206 Het verlenen van toestemming aan de NOZEMA om op specifieke golflengten en met specifieke energie uit te zenden. (Art. 2, ROZ-wet.)

4.8 De planning van het frequentiegebruik

Een van de belangrijkste media die gebruikt worden bij telecommunicatie is de ether. De ether bestaat uit radiogolven verdeeld over een frequentiespectrum die voor een groot aantal diensten (omroep, autotelefonie, defensie-communicatie etc.) gebruikt worden. Radiogolven plegen echter niet bij landsgrenzen op te houden en laten zich ook niet langs scherp begrensde banen leiden (afgezien van een enkele uitzondering). Hiermee is meteen een van de basisproblemen met betrekking tot het frequentiebeheer aangegeven. Voor een efficiënt gebruik van de ether is blijkbaar een vergaande regulering nodig. Doel van het frequentiebeleid is dan ook het verdelen van de beschikbare frequenties tussen de gebruikers binnen het internationale kader, en het, via internationale platforms, mede vormgeven aan het internationale beleid terzake. Tot nu toe wordt het frequentiebeleid uitgevoerd door de minister van Verkeer en Waterstaat. De laatste tijd gaan er echter stemmen op om in deze toestand verandering aan te brengen¹⁵.

De internationale platforms waarvan sprake is zijn de VN-organisatie ITU (International Telecommunication Union) en haar deelorganisaties en overlegstructuren. Het frequentiebeheer kent een drietal verdelingsmechanismen (zie afb. 37):

- 1 allocation, het toedelen van frequenties aan bepaalde door de ITU gedefinieerde telecommunicatiediensten (zoals mobiele telecommunicatie etc.);
- 2 allotment, het per regio specificeren van voorwaarden voor het gebruik van frequenties door administraties;
- 3 assignment, het toekennen, op nationaal niveau, van frequenties aan gebruikers door daartoe bevoegde instanties.

De drie toewijzingsmechanismen staan in hiërarchische relatie tot elkaar. Om allotment te kunnen toepassen moet de betreffende frequentieband reeds door middel van allocation toegewezen zijn. Hetzelfde geldt voor assignment. De mechanismen 1 en 2 vallen onder internationaal regime en worden in ITU-verband gehanteerd (via de WARC's, de World Administrative Radio Conferences). Het derde mechanisme is hoofdzakelijk een nationale aangelegenheid. Bij assignment zijn er wel internationale aspecten van belang. Het kan nodig zijn om op internationaal niveau afspraken te maken over specifieke toekenningen. B.v. bij autotelefonie is het belangrijk de frequenties dusdanig toe te kennen dat in de verschillende landen met hetzelfde apparaat getelefoneerd kan worden. Deze internationale afspraken gebeuren op ambtelijk niveau in bi- en multilateraal verband. De afspraken kunnen resulteren in verdragen maar ook in overeenkomsten die slechts op ambtelijk niveau vastliggen.

Op nationaal niveau is het toewijzen van frequenties aan specifieke stations, assignment, een van de belangrijkste aspecten van het frequentiebeheer. Deze toewijzingen zijn in dit rapport behandeld in de paragrafen over de concessies en over het machtigingsstelsel ex WTV.

De planning kent een aantal componenten:

- een internationale planning die opgesteld wordt binnen het kader van het ITU-overleg in de WARC's;
- een nationale frequentieplanning die binnen de internationaal gestelde kaders blijft;
- een internationale registratie door de International Frequency Registration Board

- (IFRB), een onderorgaan van de ITU;
- een nationale registratie.

Handelingen

- 207 Het mede vorm geven aan de internationale frequentieplanning in ITU-verband.
Opmerking: De planning in ITU-verband heeft plaats in de WARC's. De activiteiten van Nederlandse actoren binnen de WARC's zijn in de desbetreffende paragraaf uit de doeken gedaan. Ook van belang is het om op te merken dat de WARC's ook binnen CEPT-verband worden voorbereid. Binnen dit college worden de European Common Proposals (de ECP's) vastgesteld die vervolgens op de WARC worden gepresenteerd.
- 208 Het opstellen en bijwerken van het Nationaal Frequentie Verdelings Plan (NFVP).
- 209 Het aanmelden van assignments bij de International Frequency Registration Board (IRFB) ter opname in de Internationale Frequentielijst (IFL), de zogenaamde notificatie, indien het gewenst is dat aan de gebruiker bescherming wordt verleend tegen mogelijke storingen.
- 210 Het registreren van alle Nederlandse assignments in de Nationale Frequentie Registratie (NFR).
- 211 Het maken van internationale afspraken ter afstemming van de nationale frequentieplanningen.

OPMERKINGEN

De raad brengt éénmaal per jaar schriftelijk aan Onze Minister verslag uit over zijn werkzaamheden. De raad houdt op zijn adviezen betrekking hebbende voorbereidende stukken ter beschikking van Onze Minister.

BRONNEN

Besluit Voorlopige Raad van Advies inzake Post en Telecommunicatie; Stb. 1988, 599; tel. inlichting secretariaat VRAPT, 18 juni 1992

5.6 Nationale Telecommunicatie Raad (NTR-1)

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: beschikking nr. 46285 van 11 april 1957 van de minister-president (Stcrt. 1957, 78), met wijziging van de beschikkingen van 1 oktober 1954, nr. 39093 en van 19 januari 1956, nr. 44459, Kabinet van de minister-president, ingetrokken bij beschikking van 1 juni 1982, nr. 321420, van de minister-president; Stcrt. 1982, 128;

Gewijzigd bij gezamenlijke beschikking nr. D 81/457/21146 en nr. NTR 23754 van 19 mei 1982 van de minister van Defensie en de staatssecretaris van v&w (Stcrt. 1982, 128), zoals gewijzigd bij beschikking van de ministers van Defensie en v&w nr. HDTP/TP 10049 van 19 en 20 juni 1988 (Stcrt. 1988, 122), in werking getreden per 1 januari 1989

Einddatum: 31 januari 1991

Voorganger: geen

Opvolger: NTR-2

AARD INSTELLING

intern: interdepartementaal

SAMENSTELLING

- *Voorzitter-lid:*

de DG van v&w/Posterijen, Telegrafie en Telefonie

- *Plv. voorzitter-lid:*

v&w/PTT (1981)

- *Leden:*

in plenaire samenstelling

- 1957: als militaire leden de hoofden van de militaire verbindingdiensten; als burgerleden vertegenwoordigers van de ministeries van AZ, BUIZA, JU, BiZa, Bezitsvorming en PBO, OK&W, FIN, v&w, EZ, LV&V, Sociale Zaken en Volksgezondheid, Zaken Overzee;

- 1982: 2 BiZa/Staf voor de Civiele Verdediging en Directoraat-Generaal Openbare Orde en Veiligheid, 1 BuiZa/chef hoofdafdeling Verbindingen en Materiële Zaken, 4 DEF/hoofd afdeling Telecommunicatie van de Defensiestaf + hoofden verbindingdiensten van de strijdmachten, 1 JU/directeur Politieverbindingdienst, 3 v&w/hoofddirecteur Telecommunicatie van de PTT, 1 functionaris van de afdeling Defensievoorbereiding en 1 functionaris van de Rijksluchtvaartdienst; van de overige departementen 1 functionaris;

NB. In tijden van buitengewone omstandigheden valt de samenstelling van de Raad min of meer samen met die van het dagelijks bestuur (zie verderop), met verschillende bevoegdheden voor de niet-vertegenwoordigde leden van de Raad, al naar gelang de ernst van de omstandigheden.

- *Secretaris:*

tot 1982 AZ, daarna v&w/PTT

- *Plv. secretaris:*

v&w/PTT

- *Secretariaat:*

v&w/PTT

Het dagelijks bestuur van de NTR is samengesteld uit:

- 1957: de voorzitter van de Raad, de militaire leden, de vertegenwoordiger van de minister van BuiZa, en de secretaris, die mede optreedt als vertegenwoordiger van de minister van AZ;
- 1982: de voorzitter van de Raad, vanwege BiZa de functionaris van de Staf voor de Civiele Verdediging en van het DG OOV, de vertegenwoordiger van BuiZa, de vier vertegenwoordigers van Defensie, de vertegenwoordiger van Justitie, en de twee eerste vertegenwoordigers van v&w.

TAAK

Taak NTR

a. in normale omstandigheden:

- Het adviseren en het samenwerken m.b.t. tot de gewenste inzet en het gebruik van telecommunicatieverbindingen in buitengewone tijden;
- het bevorderen van de samenwerking tussen de militaire en burgerlijke verbindingdiensten en tussen de laatstgenoemde instanties onderling;
- het adviseren t.b.v. de beleidsvorming over internationale telecom-aangelegenheden in buitengewone omstandigheden
- het gevolg geven aan opdrachten door de bevoegde autoriteiten (tot 1982 de minister-president).

b. in buitengewone omstandigheden (oorlogsgevaar, oorlog, verhoogde waakzaamheid, burgerlijke uitzonderingstoestand, watersnood e.a. rampen):

- idem als onder a, met meer nadruk op de adviesfunctie t.a.v. de coördinatie en de toewijzing van verbindingen, en het tot stand doen brengen van nieuwe dan wel aanvullende verbindingen, opdat (in tijden van oorlog of oorlogsgevaar) doeltreffend wordt voldaan aan de eisen van de algemene oorlogvoering van het Koninkrijk en aan die in bondgenootschappelijk verband.

Taak dagelijks bestuur van de NTR

- Het voorbereiden van de bijeenkomsten van de NTR;
- het uitvoeren van de besluiten van de NTR;
- de dagelijkse gang van zaken te behartigen;
- het uitoefenen van toezicht op de taakverrichting van de met de NTR verbonden permanente commissies en werkgroepen (1981).

SUBCOMMISSIES

5.6.1 Werkgroep Lange Termijn Plan Telecommunicatie (WG LTP)

Datum instelling: 8 april 1988

Datum opheffing: 1992; brief van 8 april 1992, nr. NTR/33092 van de secretaris van de NTR

TAAK

Lange termijn planning civiele telecommunicatie onder buitengewone omstandigheden, in de eerste plaats het opzetten van het Nationaal Noodnet.

NB. Na de opheffing zijn de resterende taken geïntegreerd in de NTCC nieuwe stijl.

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

directeur v&w/HDTP/BZ

- *Vice-voorzitter-lid:*

v&w/HDTP/CB

- *Leden:*

v&w/HDTP/ CB, WVC, SoZaWe, EZ, FIN, JU, VROM, O&W, DEF, L&V, BiZa, BuiZa, AZ, provincie Utrecht (als vertegenwoordiger van de provincies), PTT Telecom BV

- *Secretaris-lid:*

v&w/HDTP/CB

- *Plv.-secretaris:*

v&w/HDTP/CB

- *Secretariaat:*

v&w/HDTP/CB

5.6.2 Nationale Radio Frequentie Commissie (NRFC)

Datum instelling: 7 juli 1982

Datum opheffing: 1992; brief van 8 april 1992, nr. NTR/33092 van de secretaris van de NTR

TAAK

Behandeling van alle vraagstukken m.b.t. de verdeling en het gebruik van het radiofrequentiespectrum in buitengewone omstandigheden.

NB. Na de opheffing zijn de resterende taken geïntegreerd in de NTCC nieuwe stijl.

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

directeur v&w/HDTP/DOZ

- *Leden:*

v&w, JU, DEF, BiZa, BuiZa, PTT

- *Secretaris-lid:*

v&w/HDTP/DOZ

- *Secretariaat:*

v&w/HDTP/DOZ/Frequentiezaken

5.6.3 Commissie voor de Controle van Radio-uitzendingen in Oorlogstijd (CCRO)

Datum instelling: 7 juli 1982

Datum opheffing: 1992; brief van 8 april 1992, nr. NTR/33092 van de secretaris van de NTR

TAAK

Behandeling van vraagstukken die verband houden met de controle van radiozenders in tijden van buitengewone omstandigheden.

NB. Na de opheffing zijn de resterende taken geïntegreerd in de NTCC nieuwe stijl.

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

Defensie/Kon. Luchtmacht

- *Leden:*

AZ, BiZa, BuiZa, WVC, DEF, JU, V&W/HDTP/DOZ en PTT

- *Secretariaat:*

Verbindingsdienst Kon. Luchtmacht

5.6.4 Werkgroep Electro Magnetische Puls Protectie (EMPP)

Datum instelling: 26 augustus 1986

Datum opheffing: 27 maart 1991 na eindrapportage aan de NTR

TAAK

Formuleren van beleidsuitgangspunten m.b.t. elektro-magnetische pulsprotectie.

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

Defensiestaf

- *Leden:*

V&W, DEF, BiZa, VROM, BuiZa, EZ, JU, WVC, PTT

- *Secretaris-lid:*

V&W/HDTP/CB

- *Secretariaat:*

V&W/HDTP/CB

5.6.5 Nationale Telecommunicatie Commissie, of: Telegrafie en Telefonie Commissie (NTCC)

- *Leden:*

V&W/HDTP/CB, BiZa, BuiZa, DEF (Defensiestaf en drie krijgsmachtonderdelen), JU, PTT

- *Adviseurs:*

VROM, EZ

- *Secretaris:*

V&W/HDTP/CB

- *Plv. secretaris:*

V&W/HDTP/CB

- *Secretariaat:*

V&W/HDTP/CB

Werkgroepen onder de NTCC:

a. Overlegverband TSP (Telecommunication Systems Priority)

Datum instelling: 1987

Datum opheffing: ca. 1988 doodgebloed

TAAK

Bepaling van en advisering inzake het nationaal standpunt t.a.v. TSP, een Amerikaans voorstel in NAVO-verband om preferente, vitale gebruikers te onderscheiden van andere gebruikers.

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

V&W/HDTP/CB

- *Leden:*

enkele in de NTCC vertegenwoordigde departementen

- *Secretaris:*

V&W/HDTP/CB

b. Overlegverband Regionale Oefeningen

Datum instelling: 1987

Datum opheffing: 1988

TAAK

Uitwerken deelname/beleid verzelfstandigde PTT aan oefeningen.

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

V&W/HDTP/CB

- *Leden:*

alle departementen + PTT

- *Secretaris:*

V&W/HDTP/CB

- *Secretariaat:*

V&W/HDTP/CB

c. Overlegverband Nationale Civiele Aansluiting IVSN (= Initial Voice Switched Network)

Datum instelling: ca. 1985

Datum opheffing: 1990

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

V&W/HDTP/CB

- *Leden:*

DEF, BuiZa, AZ, BiZa, EZ, LNV,

V&W en PTT

- *Secretaris:*

V&W/HDTP/CB

- *Secretariaat:*

V&W/HDTP/CB

TAAK

Het inventariseren van mogelijke nationale civiele aansluitingen, dan wel de uitbreiding daarvan op het militair NAVO-telefoonnet (IVSN).

Over de volgende subcommissies van de NTR vonden wij geen nadere gegevens:

- Radio Intelligence Commissie (RIC), 1957-;

- Crypto-analyse en Interceptie Commissie (CIC), 1957-¹⁸.

OPMERKINGEN

De beschikking van 1957 en die van 1982 verschilt niet zozeer naar taakinhoud, als wel door de omschrijving van de buitengewone omstandigheden en de daarmee samenhangende samenstelling van de NTR.

De NTR kwam gewoonlijk eenmaal per jaar in plenaire samenstelling bijeen. Het dagelijks bestuur kwam vier maal per jaar bijeen. De Raad rapporteerde jaarlijks aan de Algemene Verdedigingsraad (AVR) (1982).

BRONNEN

Beschikking van 11 april 1957; Stcrt. 1957, 778; Overzicht adviesorganen 1981, B 4; Instellingsbeschikking van 19 mei 1982, Stcrt. 1982, 128; inl. E.R. de Lange, HDTP/DBZ/CB

5.7 Nationale Telecommunicatie Raad (NTR-2)

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: beschikking van 28 december 1990 van de minister van v&w, Stcrt. 1990, 10, in werking getreden per 1 februari 1991;

Voorganger: NTR-1

Opvolger: n.v.t.

AARD INSTELLING

intern: interdepartementaal

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

de hoofddirecteur v&w/HDTP

- *Leden:*

- voor het (beleids-)overleg bedoeld onder taak 1 en 3: 2 BiZa/1 x Staf voor de Civiele Verdediging en 1 x Directoraat-Generaal Openbare Orde en Veiligheid, 2 DEF/1 x Defensiestaf en 1 x Koninklijke Landmacht), 1 BuiZa, 1 v&w/HDTP/CB en 1 PTT Nederland NV

- voor het overleg bedoeld onder taak 2 (het zg. gebruikersoverleg): 1 vertegenwoordiger van ieder ministerie, behalve DEF en BiZa, die elk met twee vertegenwoordigers deelnemen, 1 PTT Nederland NV

- *Secretaris-lid:*

v&w/HDTP/CB

- *Plv. secretaris:*

v&w/HDTP/CB

- *Secretariaat:*

v&w/HDTP/CB

TAAK

Het voeren van overleg over:

1. het beleid met betrekking tot het - op grond van door de WTV en de Postwet te geven voorschriften - functioneren van het telecommunicatie- en postverkeer onder buitengewone omstandigheden, waaronder grootschalige rampen en vergelijkbare calamiteiten in vredetijd, en bijzondere omstandigheden in verband met de handhaving van de internationale rechtsorde, alsmede over de ter zake te treffen voorbereidingen;

2. een zo effectief mogelijk gebruik van de in voornoemd kader getroffen en te treffen telecommunicatie- en postvoorzieningen;

3. de ontwerp-instructie voor het onder buitengewone omstandigheden te activeren Nationaal Telecommunicatiebureau (zie apart signalement), dat in die situatie belast is met het nemen van maatregelen teneinde een zo efficiënt mogelijk beheer en gebruik van de telecommunicatie-infrastructuur, het frequentiespectrum en het postvervoer te bevorderen.

SUBCOMMISSIES

Nationale Telecommunicatie Coördinatie Commissie (NTCC); zie apart signalement

OPMERKINGEN

De taken 1 en 3 wordt als de beleidsfunctie van de NTR beschouwd; taak 2 dient tot toetsing van het beleid, dan wel rapportage hierover aan de ministeries die niet bij de overlegfunctie betrokken zijn; inl. HDTP/CB, 17 juni 1992. Zie ook Nationaal Telecommunicatiebureau.

BRONNEN

Instellingsbeschikking van 28 december 1990; Stcrt. 1991, 10

5.8 Nationale Telecommunicatie Coördinatie Commissie (NTCC)

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: besluit in de vergadering van 18 maart 1992 van de Nationale Telecommunicatie Raad in beleidssamenstelling

Voorganger: NTCC oude stijl

Opvolger: n.v.t.

AARD INSTELLING

intern: interdepartementaal

SAMENSTELLING

- *Voorzitter(-lid)*

v&w/HDTP

- *Leden:*

4 DEF (1 x Defensiestaf en 1 x per krijgsmachtdeel), 2 v&w/DBZ en DOZ, 1 BiZa, 1 BuiZa, 1 EZ, 1 JU, 1 WVC, 1 PTT Nederland + ad hoc leden van elk der departementen en ad-hoc deskundigen

- *secretaris(-lid)*

v&w/HDTP

- *Secretariaat:*

v&w/HDTP

De NTCC komt gewoonlijk bijeen in beperkte (beleids-)samenstelling, dus met de vaste leden, en indien noodzakelijk in een uitgebreide (gebruikers-)samenstelling, wanneer specifieke gebruikersaspecten aan de orde zijn.

TAAK

Het voorbereiden van het overleg in de Nationale Telecommunicatie Raad (NTR) over het te voeren beleid inzake het functioneren van het telecommunicatie- en postverkeer onder buitengewone omstandigheden, zoals:

- het bevorderen van de samenwerking door overleg in het algemeen en het coördineren van activiteiten in het bijzonder tussen de betrokken overheidsinstanties en de houder van de concessie inzake de ontwikkelingen in de lijn- en ethergebonden (openbare) infrastructuur en de (verplichte) dienstverlening met het oog op buitengewone omstandigheden;

- het uitwisselen van relevante informatie omtrent beschikbare of ter beschikking komende telecommunicatienetten en faciliteiten, dan wel diensten;

- het beoordelen of de telecommunicatie- en postvoorzieningen toereikend zijn en de procedures geschikt zijn om onder buitengewone omstandigheden te kunnen voldoen aan militaire en civiele behoeften;

- het plegen van overleg over specifieke aanvullende telecommunicatie- en postregelingen en -voorzieningen en het effectief gebruik hiervan, alsmede het voorbereiden van voorstellen tot eventuele aanpassing van die regelingen en voorzieningen, zoals b.v.:

. continuïteitsplanning;

. extra infrastructurele voorzieningen, zoals het Nationaal Noodnet, voorzieningen

- voor maritiem- en telegraafverkeer, alsmede t.b.v. de omroep;
- . aanvullende vereisten m.b.t. besturing dan wel beschikbaarheid en veiligheid van telecommunicatietransport in buitengewone omstandigheden;
- . civiele paraatheidsmaatregelen telecommunicatie en post t.b.v. synchronisatieschema BiZa;
- . de omvang en beschikbaarheid van civiele radiofrequenties die in buitengewone omstandigheden voor militair gebruik beschikbaar moeten kunnen komen;
- . de controle van radiozenders in buitengewone omstandigheden;
- . de voorbereiding van en deelname aan oefeningen;
- . de taak, samenstelling en werkwijze van het Nationaal Telecommunicatiebureau (zie apart signalement).

SUBCOMMISSIES

Ad hoc werkgroepen naar behoefte in te stellen.

OPMERKINGEN

Voor NTCC oude stijl, zie subcommissies onder NTR-I.

BRONNEN

Brief van 8 april 1992 van de NTR, nr. 33092.

5.9 Nationaal Telecommunicatiebureau (NTCB)

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: 1953/1957, gewijzigd bij besluit van 28 december 1990 van de minister van v&w, in werking getreden per 1 februari 1991, met intrekking van de gezamenlijke beschikking van 19 mei 1982 van de minister van Defensie en de staatssecretaris van v&w, nr. D 81/457/21146 en nr. 23755

Einddatum: onbekend

Voorganger: n.v.t.

Opvolger: n.v.t.

AARD INSTELLING

n.v.t.; zie NTR-2

SAMENSTELLING

De NTCB is een 'voorbereid' orgaan, dat onder buitengewone omstandigheden geformeerd wordt uit personeel, aangewezen door of vanwege de minister van Defensie, v&w, BiZa en BuiZa.

De NTCB heeft zowel een kernbezetting als een volledige bezetting; het staat onder operationele leiding van een functionaris van Defensie. Vanwege de PTT Nederland als concessionaris wordt personeel aangewezen ten einde ondersteuning te verlenen.

De NTCB wordt geformeerd:

- bij het afkondigen van de eerste mobilisatiefase, of eventueel eerder;
- bij een grootschalige rampsituatie of een vergelijkbare calamiteit in vredetijd, door de betrokken ministers.

TAAK

De rol en taak van het onder buitengewone omstandigheden te formeren NTCB is met name gelegen in een goede en tijdige afstemming tussen de militaire en civiele behoefte aan lijn- en etherverbindingen en het daarin kunnen stellen van prioriteiten. (toelichting op art. 2)

- a. Het gecentraliseerd behandelen van aanvragen voor telecommunicatieverbindingen, -faciliteiten en -voorzieningen van de krijgsmacht en van de civiele instanties, voor zover verwezenlijking van deze aanvragen door gebruik van de in onderdeel b genoemde infrastructures moet geschieden, en het adviseren op deze aanvragen;
- b. het daarmee samenhangend coördineren van de werkzaamheden van de resp. beheerders van de openbare civiele en militaire telecommunicatie (infra-)structuren en van de met het beheer van (een deel van) het frequentiespectrum belaste militaire en civiele instanties;
- c. het doen van voorstellen aan het bevoegd gezag omtrent de toepassing van de in de art. 57 en 58 WTV en 21 Postwet gegeven bevoegdheden;
- d. het gecentraliseerd behandelen van aanvragen voor radiofrequenties en het namens het bevoegd gezag beslissen op zodanige aanvragen;
- e. het namens het bevoegd gezag beslissen op aanvragen als bedoeld onder a, en

het in dat kader geven van opdrachten aan de houder van de concessie, i.o.m. de aanwijzing van de minister van v&w;

f. het bepalen van prioriteiten bij het totstandbrengen en herstel van verbindingen en verbindingswegen en het in dat kader geven van opdrachten aan de houder van de concessie, i.o.m. de aanwijzing van de minister van v&w;

g. het geven van opdrachten, namens het bevoegd gezag, aan overheidsinstanties belast met de uitvoering van taken voortvloeiende uit het onder a, b en d geregelde;

h. het adviseren van het bevoegd gezag omtrent postale aangelegenheden, samenhangende met bovengenoemde zaken.

De aanvang van de werkzaamheden wordt, al dan niet op voorstel van de minister van Defensie, dan wel die van BiZa, bepaald door de minister van v&w, na afkondiging van de paraatheidsmaatregelen en in sommige gevallen vaststelling van het vereiste koninklijk besluit.

SUBCOMMISSIES

Prioriteitencommissie: beleidsmatig overleg o.l.v. v&w over prioriteiten t.a.v. telecommunicatie en post.

OPMERKINGEN

Een instructie over taak, samenstelling en organisatie van de NTCB is in 1992, na overleg in de NTR, vastgesteld door het bevoegd gezag.

BRONNEN

Instellingsbeschikking NTCB 1990, nr. TP/BC/601

5.10 Werkgroep Bestuurlijke Voorzieningen Telecommunicatie

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: in 1989 door v&w en de sg van BiZa

Einddatum: 1990

Voorganger: geen

Opvolger: geen

AARD INSTELLING

half intern (interdepartementaal), half extern

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

v&w/HDTP/CB

- *Leden:*

v&w, BiZa/DG oov en de Staf voor de Civiele Verdediging en een vertegenwoordiger namens de provincies

- *Secretaris:*

v&w/HDTP/CB

- *Secretariaat:*

v&w/HDTP/CB

TAAK

Het doen van voorstellen, n.a.v. de totstandkoming van het Nationaal Noodnet en de daarbij voorziene integratie van telecommunicatievoorzieningen, over de handhaving, wijziging of beëindiging van oudere telecommunicatievoorzieningen.

SUBCOMMISSIES

geen

OPMERKINGEN

Het voorstel van de werkgroep is in de plenaire vergadering van de NTR in december 1990 vastgesteld: op basis hiervan zijn de streekverbindingscentra en het fascimilénét inmiddels opgeheven.

BRONNEN

Inventarisatie commissies, werkgroepen, etc. HDTP/BZ [1989]; Brief van E.R. de Lange (HDTP/CB) van 15 juli 1992, TP/BC/977, met bijlagen.

5.11 WTV art. 60, pw art. 23 Overlegverband WTV art. 60, pw art.23

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: 1986 door v&w

Einddatum: 1989

Voorganger: geen

Opvolger: geen

AARD INSTELLING

intern: interdepartementaal

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

v&w/HDTP/DBZ/Juridische Zaken

- *Leden:*

DEF, BiZa, BuiZa, PTT en v&w

- *Secretaris:*

v&w/HDTP/DBZ/Juridische Zaken

- *Secretariaat:*

v&w/HDTP/DBZ/Juridische Zaken

TAAK

Vorbereiding en afstemming van voorschriften die krachtens WTV art. 60 en Postwet art. 23 aan de verzelfstandigde PTT ten aanzien van crisisbeheersing gegeven moeten worden.

SUBCOMMISSIES

geen

OPMERKINGEN

geen

BRONNEN

Inventarisatie commissies, werkgroepen, etc. HDTP/BZ [1989]

5.12 Overlegverband Hoofden Verbindingsdienst Departementen en Provincies

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: 1987 door v&w en BiZa

(Voorziene) einddatum: 1993

Voorganger: geen

Opvolger: geen

AARD INSTELLING

half intern, half extern

SAMENSTELLING

- *Voorzitter:*

v&w/HDTP/CB

- *Leden:*

alle departementen en provincies

- *Secretaris:*

v&w/HDTP/CB

- *Secretariaat:*

v&w/HDTP/CB

TAAK

Planning en coördinatie m.b.t. het opleidingsplan Verbindingen Civiele Verdediging, o.a. in het kader van NAVO-oefeningen.

SUBCOMMISSIES

geen

OPMERKINGEN

geen

BRONNEN

Inventarisatie commissies, werkgroepen, etc. HDTP/BZ [1989]

5.13 Nationale Frequentie Commissie (NFC)

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: beschikking van 18 mei 1982, nr. 820519/1 (Beschikking Nationale Frequentie Commissie 1982) van de staatssecretaris van v&w (Stcrt. 1982, 98), in werking getreden per 1 juni 1982, en besluit van 25 april 1990 van de minister van v&w; Stcrt. 1990, 81
(Voorziene) einddatum: 1994
Voorganger: geen
Opvolger: n.v.t.

AARD INSTELLING

intern: overwegend interdepartementaal

SAMENSTELLING

- *Voorzitter-lid:*
tot 1990 de hoofddirecteur van v&w/PTT/Technische Zaken; daarna v&w/HDTP/DOZ
- *Vice-voorzitter-lid:*
v&w/HDTP/DOZ (sedert 1990)
- *Leden:*
3 DEF (1 per krijgsmachtonderdeel), 1 JU + BiZa uit de Politieverbindingsdienst, 1 DG Rijksluchtvaartdienst, 2 DG der PTT, waarvan 1 afkomstig uit de Radiocontrole-dienst en 1 uit de hoofddirectie Telecommunicatie (1982-1990), sedert 1990 1 Raad van Bestuur van PTT Nederland NV, 1 Raad van Beheer van de NV NOZEMA
- *Secretaris:*
tot 1990 v&w/PTT; daarna v&w/HDTP/DOZ
- *Secretariaat:*
tot 1990 v&w/PTT; daarna v&w/HDTP/DOZ

TAAK

1. Het bestuderen van alle vraagstukken inzake de verdeling en het gebruik van het radiofrequentie-spectrum;
2. het adviseren van de minister van v&w (door tussenkomst van de DG der PTT) over het beleid m.b.t. deze vraagstukken;
3. het doen van voorstellen aan de minister (door tussenkomst van de DG der PTT) omtrent deelaspecten van het onder 2 genoemde beleid, in het bijzonder betreffende:
 - a. het feitelijk gebruik en de verdeling van het radiofrequentiespectrum;
 - b. de basisvoorwaarden voor het gebruik van toe te wijzen delen van het radiofrequentie-spectrum;
 - c. de grondslagen voor het beheer van het radiofrequentie-spectrum of delen daarvan;
 - d. het doen uitvoeren van bepaalde vormen van beheer van het radiofrequentie-spectrum;
4. het meewerken aan het ontwerpen van een door of vanwege de Nationale

Telecommunicatie Raad voor te bereiden beleid t.a.v. het gebruik van het radiofrequentiespectrum in tijden van oorlog(-sgevaar) of andere buitengewone omstandigheden.

De taakomschrijving 1990 beperkt zich tot: het plegen van overleg over het voeren beleid inzake het gebruik en de verdeling van het radiofrequentie-spectrum, in het bijzonder de onder 3 a-d genoemde aspecten, en verder:

- e. het voorkomen en de bestrijding van radiostoringen;
- f. de uit te dragen standpunten in internationaal overleg over frequentie-aangelegenheden.

SUBCOMMISSIES

Naar wens in te stellen door de NFC

OPMERKINGEN

Zie onder NTR-I voor Nationale Radio Frequentie Commissie (NRFC)

BRONNEN

Beschikking Nationale Frequentie Commissie 1982; Stcrt. 1982, 98; Besluit Nationale Frequentie Commissie; Stcrt. 1990, 81

5.14 Radiostoringscommissie (RSC)

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: KB van 7 december 1951 (Radiostoringsreglement 1951) van de minister van v&w, art. 13; Stb. 1951, 547

Einddatum: 1 januari 1990

Voorganger: geen

Opvolger: geen

AARD INSTELLING

intern: overwegend interdepartementaal met minderheid van externe leden

SAMENSTELLING

- *Voorzitter-lid:*

plv. directeur v&w/PTT/hoofddirectie Technische Zaken

- *Plv. voorzitter-lid:*

v&w/PTT

- *Leden:*

1951: ten minste 7 + vervangende leden, te benoemen door minister van v&w i.o.m. met de minister onder wie de electriciteitsvoorziening ressorteert (art. 14)

1985/1989: 5 à 6 v&w/PTT + RLD, 1 JU, 1 DEF, 1 EZ, 1 SoZaWe, 1 Vereniging Metaal- en Electrotechnische Industrie, 1 Nederlands Electrotechnisch Comité (NEC), 1 Vereniging van Directeuren van Electriciteitsbedrijven, 1 Nederlandse Omroepstichting

- *Secretaris:*

mdw. v&w/PTT/Radiocontroledienst/afd. Wetgeving en Juridische Zaken (1985)

- *Plv. secretaris:*

mdw. v&w/PTT/Radiocontroledienst/afd. Wetgeving en Juridische Zaken (1985)

TAAK

- Het gevraagd en ongevraagd adviseren aan de minister van v&w en de directeur-generaal der PTT omtrent alle met de bestrijding van radiostoringen samenhangende onderwerpen, zoals:

. radiostoringswetgeving;

. het opnemen van normen in regelgeving terzake;

. beroepszaken tegen aanmaningen van de DG der PTT tot storingvrij maken van apparatuur;

- het afstemmen van het beleid van het Staatsbedrijf der PTT met dat van andere instellingen in geval van nieuwe regelgeving, en in verband hiermee: het voorbereiden van de standpuntbepaling van de Nederlandse delegatie naar het EG-overleg in Brussel.

SUBCOMMISSIES

- Werkcommissie Industrial, Scientific and Medical (ISM)-apparatuur en dataprocessing equipment (jaren tachtig);

- Werkcommissie Lichtnetcommunicatie (jaren tachtig).

OPMERKINGEN

De commissie vervult voor de Radiocontroledienst een platformfunctie, waar voorgenomen regelgeving kan worden besproken met overige betrokken departementen en met de industrie. De meeste gespreksonderwerpen zijn dan ook afkomstig van de Radiocontroledienst. In 1982-1983 zijn de werkzaamheden van de RSC onderbroken.

De overlegfunctie van de RSC is min of meer overgegaan op het Platform TC Apparatuur (PTA) en het Platform DTL

BRONNEN

Koninklijk Besluit van 7 december (Radiostoringsreglement 1951), hoofdstuk VII; Stb. 1951, 547; Overzicht adviesorganen 1981, J 25; PG SIC, 2e interimrapport, II (1985), p. 91; Stalm. 1989, Q 37; inlichting H.H.G. Hofstee, HDTP/DOZ/Juridische Zaken, 19 juni 1992

5.15 Postraad

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: wet van 16 december 1927 (Postraadwet); Stb. 1927, 390

Einddatum: 1954; Stb. 1954, 595

Voorganger: geen

Opvolger: PTT-raad

AARD INSTELLING

externe adviescommissie

SAMENSTELLING

- *Voorzitter-lid:*
extern
- *Vice-voorzitter:*
een der leden
- *Leden:*
ten minste 5 en ten hoogste 9 leden, inclusief de voorzitter
- *Secretaris:*
onbekend
- *Plv. secretaris:*
een der leden
- *Secretariaat:*
onbekend

TAAK

- Het gevraagd en ongevraagd adviseren aan de minister van Waterstaat over alle zaken betreffende de Posterijen, Telegrafie en Telefonie, in het bijzonder omtrent de wijze waarop de bedrijfsleiding van de PTT het beleid aan zijn maatschappelijke functie doet beantwoorden;
- het gevraagd en ongevraagd advies geven aan de leiding van het Staatsbedrijf in boven genoemde zaken, voor zover de beslissing hierover niet voorbehouden is aan de Koning of aan de minister.

SUBCOMMISSIES

onbekend

OPMERKINGEN

Voorschriften omtrent werkzaamheden en samenstelling van de raad worden door de Koning nader vastgesteld.

BRONNEN

Postraadwet, Stb. 1927, 390; Koninklijk Besluit van 12 maart 1928: instructie voor de Postraad; Stb. 1928, 55

5.16 PTT-raad

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: wet van 23 december 1954 (Wet PTT-raad), in werking getreden per 16 januari 1955; Stb. 1954, 595 en 640

Einddatum: 1 januari 1989; bij art. 28 van de Machtigingswet PTT 1988

Voorganger: Postraad

Opvolger: Overlegorgaan PTT¹⁹; Voorlopige Raad van Advies inzake Post en Telecommunicatie

AARD INSTELLING

externe adviescommissie

SAMENSTELLING

- *Voorzitter-lid:*

extern

- *Plv. voorzitter-lid:*

extern

- *Leden:*

ten minste 20, ten hoogste 29, voor een groot deel bestaande uit de voorzitters van de PTT-kamers, die meestal tevens de Kamer van Koophandel voor een provincie vertegenwoordigen; verder vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven, belangenorganisaties

- *Secretaris:*

v&w/PTT

- *Plv. secretaris:*

geen

- *Secretariaat:*

v&w/PTT

TAAK

- Het gevraagd en ongevraagd adviseren aan de minister van v&w over alle algemene beleidszaken betreffende het Staatsbedrijf der PTT, in het bijzonder omtrent de wijze waarop de bedrijfsleiding van de PTT het beleid aan zijn maatschappelijke functie doet beantwoorden;

- het uitoefenen van toezicht op de toestand en het beheer van de Rijkspostspaarbank;

- het gevraagd en ongevraagd advies geven aan de DG van het Staatsbedrijf t.a.v. de uitvoering van de diensten van het Staatsbedrijf en van de Rijkspostspaarbank;

- het optreden als overlegorgaan tussen de PTT en de gebruikers van de PTT-diensten.

SUBCOMMISSIES

Ten hoogste 15 PTT-kamers, die als plaatselijke adviescolleges optreden en die door hun voorzitter in de PTT-raad vertegenwoordigd zijn.

OPMERKINGEN

Nadere regels worden vastgesteld m.b.t. art. 1,3,4 en 6 van de Wet PTT-raad.

BRONNEN

Wet PTT-raad 1954; Overzicht adviesorganen 1981, J

()

()

()

()

()

()

()

()

1 Examencommissie voor Amateurradiozendexamens

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: besluit van 19 december 1988 van de minister van v&w (Besluit examencommissie voor amateurradiozendexamens), in werking getreden per 1 januari 1989; Stcrt. 1988, 254

Einddatum: n.v.t.

Voorganger: onbekend

Opvolger: n.v.t.

AARD INSTELLING

extern

SAMENSTELLING

- Leden:

De commissie is samengesteld uit door de minister van v&w benoemde leden, die worden voorgedragen door de hoofddirecteur Telecommunicatie en Post van het ministerie van v&w of door de landelijke vereniging van zendamateurs, en bestaat uit ten minste 20 hoogste 30 leden-deskundigen.

- Secretaris:

v&w/HDTP/DOZ

- Secretariaat:

v&w/HDTP/DOZ

TAAK

- Het ten minste twee maal per jaar organiseren van examens, waarin natuurlijke personen worden onderworpen aan een onderzoek naar:
 - . naar hun radiotechnische kennis;
 - . naar hun vaardigheid in de bediening van radio-elektrische zendingen, waaronder het seinen en opnemen van morsetekens voor zover zulks nodig is voor het gebruik van de zending;
 - . hun kennis van de bij of krachtens de WTV gestelde regels, alsmede de voorschriften en beperkingen die voor de radiozendamateurs gelden;
 - . hun kennis van de bepalingen van de amateurdienst en amateursatellietdienst volgens de Radio Regulations;
- het vaststellen van het resultaat van het onderzoek;
- het ontwerpen van regels met betrekking tot het afnemen van amateurradiozendexamens;
- het adviseren van Onze Minister inzake examenprogramma's voor de te onderscheiden categorieën examens en exameneisen.

OPMERKINGEN

Jaarlijks, voor 1 mei, brengt de commissie aan de hoofddirecteur Telecommuni-

catie en Post verslag uit van haar werkzaamheden.

BRONNEN

Besluit Examencommissie voor amateurradiozendexamens; Stcrt. 1988, 254

2 Examencommissie voor Maritieme Radiocommunicatie

BESTAANSONTWIKKELING

Ingesteld bij/door: besluit van 19 december 1988 van de minister van Verkeer en Waterstaat (Besluit examencommissie voor maritieme radiocommunicatie), in werking getreden per 1 januari 1989; Stcrt. 1988, 254

Einddatum: n.v.t.

Voorganger: onbekend

Opvolger: n.v.t.

AARD INSTELLING

extern

SAMENSTELLING

- *Leden:*

De commissie is samengesteld uit door de minister van v&w benoemde leden, die worden voorgedragen door de hoofddirecteur Telecommunicatie en Post van het ministerie van v&w. In de commissie zijn vertegenwoordigd instellingen die mede zorg dragen voor de organisatie van de examens.

- *Secretaris:*

v&w/HDTP/DOZ

- *Secretariaat:*

v&w/HDTP/DOZ

TAAK

- Het ten minste een maal per jaar organiseren van examens, waarin natuurlijke personen worden onderworpen aan een onderzoek naar:
 - . hun vaardigheid in de bediening van radio-elektrische zendingrichtingen, waaronder het seinen en opnemen van morsetekens en radiotechnische kennis, voor zover zulks nodig is voor het gebruik van de maritieme zendingrichting;
 - . hun kennis van de bij of krachtens de WTV gestelde regels, alsmede de voorschriften en beperkingen ten aanzien van de maritieme zendingrichtingen;
 - . hun kennis betreffende de afwikkeling van het nood-, spoed- en veiligheidsverkeer, het openbaar verkeer, het onderlingenverkeer en het nautisch verkeer;
 - . mobiele satellietdienst als bedoeld in de definities 30 en 31 en paragraaf XI van de Radio Regulations;
- het vaststellen van het resultaat van het onderzoek;
- het ontwerpen van regels met betrekking tot het afnemen van de examens;
- het adviseren van de minister van v&w inzake examenprogramma's voor de te onderscheiden categorieën examens en exameneisen.

SUBCOMMISSIES

- commissie ter uitvoering van de besluiten
- eventuele werkgroepen ter uitvoering van de taken

OPMERKINGEN

Jaarlijks, voor 1 mei, brengt de commissie aan de hoofddirecteur Telecommunicatie en Post verslag uit van haar werkzaamheden.

De commissie kan haar taak geheel of gedeeltelijk uitbesteden aan derden.

BRONNEN

Besluit examencommissie voor maritieme radiocommunicatie; Stcrt. 1988, 254

Noten

- 1 De publikatie door het Bedrijfsarchieven Register (BARN) van het NEHA over de nuts- en communicatiebedrijven in de reeks Historische Bedrijfsarchieven wordt in augustus 1992 verwacht.
- 2 De gegevens uit deze paragraaf zijn ontleend aan Ottenheijm, de status van de PTT, en het artikel van Hogensteger in de PTT-uitgave 100 jaar telefoon.
- 3 Beleidsplan HDTP 1993-1997, Doelstellingen en taken.
- 4 Zie hiervoor Beleidsplan HDTP 1993-1997, Schuivende kaders.
- 5 Voornaamste bron voor dit hoofdstuk is het interne rapport Internationale activiteiten HDTP.
- 6 De geo-stationaire baan is de unieke baan waar de omloopsnelheid van de satelliet precies gelijk is aan de draaisnelheid van de aarde. Een satelliet die zich in deze baan bevindt staat voor een waarnemer op de aarde op een vaste plaats aan de hemel, een ideale toestand voor een communicatie-satelliet.
- 7 Op de Plenipotentiary Conference van Nice '89 is besloten het verdrag te splitsen in een Constitutie, met een min of meer permanent karakter, en in een Conventie, die gemakkelijk geamendeerd kan worden.
- 8 Het materiaal van deze paragraaf komt hoofdzakelijk uit Van der Meer, Internationale activiteiten.
- 9 Per september 1992 zal de structuur van de CEPT ingrijpend gewijzigd worden i.v.m. de oprichting van een aparte organisatie voor de operators (PTT's), de ETNO.
- 10 Deze paragraaf is voornamelijk gebaseerd op Besen, Standards Institute, voor wat betreft de algemene informatie over ETSI, en op Van der Meer, Internationale activiteiten, voor wat betreft de NELO en de handelingen die m.b.t. ETSI worden uitgevoerd.
- 11 COM (87) 290 final, Brussel, 30 juni 1987.
- 12 Smits, Legal aspects, p. 60.
- 13 Smits, Legal aspects, p. 60.
- 14 Smits, Legal aspects, p. 56.
- 15 Zie het Advies inzake frequentiebeleid van de Mediaraad, waarin voorgesteld wordt om een zelfstandig bestuursorgaan in te stellen dat het frequentiebeheer ter hand zal nemen.
- 16 Sinds april 1992 ligt het secretariaat bij NNI/NEC.
- 17 Voor de NTCC nieuwe stijl, zie apart signalement.
- 18 Andere organisaties die in relatie stonden met het werkterrein van de NTR, waren: de Berichtenbeveiligingscommissie (BBC), de Crypto-apparatuurcommissie (CAC) en het Code Coördinatiebureau (CCB). Deze functioneerden van 1957 tot 1961. Hun taken en die van de RIC en CIC werden overgedragen aan de - nog bestaande - Nationale Verbindingsbeveiligingsraad (NVBR), ingesteld bij beschikking nr. AVB-100696-4756 GS van 13 juli 1960 van de ministers van Defensie en van Buitenlandse Zaken.
- 19 In 1992 nog niet opgericht; het college is bedoeld om als overlegforum tussen de PTT-leiding en maatschappelijke belangengroeperingen te dienen.

Index

A

ACTE	42
Administratie	41 - 42, 48
Algemene Verdedigingsraad	95
Allied Radio Frequency Agency	35, 40
ARFA	35, 40
Aruba	19, 21, 55
AVR	95
AZ	90 - 93, 95

B

BDT	13 - 14
Beleidszaken	2, 6, 110
BiZa	36, 91, 100, 105
BuiZa	31, 36
Bureau International	24
Bureau Typekeuringen	69

C

CAC	41
CAT	41
CCEP	24 - 25
CCI	14 - 15
CCIR	13, 15 - 16, 21, 23
CCITT	13, 15 - 16
CCPC	34 - 35, 37 - 38, 83
CCTS	41
CE	24 - 25
CENELEC	30, 52, 83
CEPT	9, 31, 40 - 42, 46 - 48, 82
CIC	95
Civil Communications Planning Committee	34, 37 - 38, 83
CLTA	41
CMIT	58
CMIT/ICCP	58
CoCo	26, 28 - 29, 31
Commissie	16, 19, 21, 26 - 32, 42, 83, 86 - 87, 92 - 93, 95, 97 - 98, 105 - 106, 108, 113 - 115
Commission Postes	41 - 42, 46, 48

Committee on Capital Movements and Invisible Transactions	58
Conseil Consultatif des Etudes Postales	24
COREPER	28, 31
Crisisbeheersing	2, 78, 83, 103

D

DATAD NV	50
DBZ	2
Defensie	16, 35, 78, 90, 100
Defensiestaf	90, 96, 98
DG	24, 29 - 30, 90 - 91, 105, 107, 110
DGSM	53
Directie Operationele Zaken	2, 7, 76
DOZ	2

E

EC	29 - 31
ECP	82
ECTRA	41, 47, 83
EEG	27, 70, 73
EG	5, 7, 9 - 10, 27 - 28, 30 - 31, 33, 60, 107
EIIT	57 - 58
ERC	41
ERO	41
ESPA	50
ETSI	5, 41, 49 - 51, 83
European Common Proposals	82
European Telecommunications Standards Institute	5
EUTELSAT	10, 52 - 53, 55
Exploitanten	86
EZ	30 - 31, 33, 85 - 86

F

Fabrikanten	16, 67, 73, 86
Frequentiebeheer	81

G

GAP	30
-----	----

GATT	30
Geschillencommissie	65
H	
HDTP	2, 6 - 7, 11 - 12, 16, 18, 23, 25, 28, 34 - 35, 41 - 42, 46, 50 - 54, 58, 74, 79, 83
HDTV	10
Hoofddirecteur	70, 74, 96, 105, 113 - 115
Hoofddirectie Telecommunicatie en Post	2, 6
I	
IB	24
ICCP	57 - 58
IEC	52, 83
IFRB	13 - 14, 82
IMCO	53
Importeur	69, 73, 75
INMARSAT	10, 53, 55
INTELSAT	53, 55
International Frequency Registration Board	81 - 82
International Organisation for Standardization	5
International Telecommunication Union	5
IRFB	82
ISO	5, 10
ITU	5, 9 - 10, 12 - 16, 19, 21, 40, 76, 81 - 83
IVSN	94 - 95
J	
JU	90, 105
K	
KEMA	74 - 75
L	
LV&V	90

M

Mediawet	I
Ministerie van	6, 28, 33, 85 - 86, 113 - 114
Ministerie van Buitenlandse Zaken	28
Ministerie van Economische Zaken	33
Ministerraad	6, 29

N

NACISC	35, 38 - 39
Nationaal Frequentie Verdelings Plan	82
Nationaal Noodnet	79, 102
Nationaal Telecommunicatiebureau	96, 99 - 100
National Administration	18
Nationale Telecommunicatie Raad	37, 78, 90, 96, 98, 106
Nationale Voorbereidingscommissie	83
NAVO	33 - 35, 79, 104
NBTM	3
NEC	52
NEC/CISPR	52, 83
Nederlands Telecommunicatie Standaardisatieu.F	50
NELO	50 - 51, 83
NETELCOM	50, 86
NFC	106
NFVP	82
NNI/NEC	51
NOZEMA	66, 80, 105
NRFC	106
NTCB	100 - 101
NTCC	38, 92 - 94, 97 - 99
NTR	78, 90 - 93, 95, 97 - 102
NTSO	50 - 51
NVBTG	50
NVC	16, 19, 83

O

OEEC	55
OESO	30, 55 - 56, 58
Operationele Zaken	70, 74, 79
Overlegorgaan	65, 110
Overlegverband Hoofden Verbindingsdienst Departementen en Provin	104
Overlegverband TSP	94

P

Periodiek Telecommunicatie Overleg	30
Permanente Vertegenwoordiger	21, 27 - 28, 31
Philips	10, 50
Post Raad	31
Postadministraties	25
Posterijen, Telegrafie en Telefonie	5
Postwet	3, 6, 8, 42, 59, 61, 64 - 66, 78 - 80, 96, 100, 103
PTT	1 - 3, 5 - 6, 8 - 9, 11 - 12, 16, 18, 23, 25 - 26, 30, 38, 41 - 42, 46 - 47, 50, 53 - 55, 59 - 61, 63, 66, 72, 78 - 80, 83 - 88, 90, 92 - 96, 98, 100, 103, 105, 107, 109 - III
PV	28

R

Raad	27 - 30, 65, 88 - 90, 95, 105, 109 - 110
Raadswerkgroep Economische Vraagstukken Telecommunicatie	28, 30
RAD	I
Radiostoringscommissie	107
RARC	14, 18
RATTC	14
Regelgeving	1 - 2, 7, 9 - 11, 14, 41, 58, 67, 107 - 108
Rijksluchtvaartdienst	53
RLD	53
RPOA	12, 16
RSC	108

S

SCEPC	34, 36 - 37
Senior Civil Emergency Planning Committee	34, 36
SOGIS	31
SOGITS	30 - 32
SOGP	31 - 32
SOGT	30 - 31
Staatsbedrijf der Posterijen, Telegraaf en Te- lefoon	I
Staf voor de Civiele Verdediging	91, 96, 102
Standaardisatie	9 - 10, 30, 50 - 51

STERLAB	67, 69, 73
Stichting Radio Nederland Wereldomroep	66
T	
Testinstelling	69 - 70, 73
Testinstellingen	70
TISP	57 - 58
TRAC	42
Tweede Kamer	88
U	
UPU	9, 23 - 27, 40, 42, 83
V	
V&W/HDTP	70, 79, 88, 96, 98
V&W/HDTP/BZ	92
V&W/HDTP/CB	92 - 96, 102, 104
V&W/HDTP/DOZ	92 - 93, 105, 113 - 114
V&W/PTT	90 - 91, 105, 107, 110
VCUC	26, 83
Vecai	86
Verenigde Naties	9, 12, 23
Verkeer en Waterstaat	1, 55, 60, 78, 88, 114
VN	5, 9, 23, 81
VNVI	86
VRAPT	88
W	
WARC	14, 16, 18, 81 - 83
WATTC	14, 16, 18
Werkcommissie	107 - 108
Werkgroep Electro Magnetische Puls Protec- tie	93
Werkgroep Lange Termijn Plan Telecommu- nicatie	91
WG LTP	91
WTV	1, 3, 8 - 9, 59 - 61, 63 - 67, 69 - 70, 72 - 79, 81, 96, 100, 103, 113 - 114
WVC	1, 4, 16, 66, 80, 92

Afkortingen

ACTE	Approvals Committee for Telecommunications Equipment
AP	Assemblée Plénière
ARFA	Allied Radio Frequency Agency
AVR	Algemene Verdedigingsraad
AZ	Ministerie van Algemene Zaken
BBC	Berichtenbeveiligingscommissie
BDT	Telecommunications Development Bureau (van ITU)
BIZA	Ministerie van Binnenlandse Zaken
BUIZA	Ministerie van Buitenlandse Zaken
CAC	Comité d'Action Commerciale (van CEPT)
CAT	Comité des Activités Techniques (van CEPT)
CB	Crisisbeheersing
CCB	Code Coördinatiebureau
CCEP	Conseil Consultatif des Etudes Postales (van UPU)
CCI	International Consultative Committee (van ITU)
CCIR	International Radio Consultative Committee (van ITU)
CCITT	International Telegraph and Telephone Consultative Committee (van ITU)
CCPC	Civil Communications Planning Committee (van NAVO)
CCRO	Commissie voor de Controle van Radio-uitzendingen in Oorlogstijd (van NTR)
CCTS	Comité de Coördination des Télécommunications par Satellites (van CEPT)
CE	Conseil Exécutif (van UPU)
CEIA	Coördinatiecommissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen (ook wel COCO genoemd)
CENELEC	Comité Européenne de Normalisation Electrotechnique
CEPT	Conférence Européenne des Administrations des Postes et des Télécommunications
CIC	Crypto-analyse en Interceptie Commissie
CLTA	Comité de Liaison des télécommunications Transatlantique (van CEPT)
CMIT	Committee on Capital Movements and Invisible Transactions (van OESO)
COCO	zie CEIA
COREPER	Comité des Représentants Permanents
DBZ	Directie Beleidszaken (van HDTP)
DG	Directoraat-Generaal; directeur-generaal
DGSM	Directoraat-Generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken
DGOOV	Directoraat-Generaal voor Openbare Orde en Veiligheid
DOZ	Directie Operationele Zaken (van HDTP)
EC	Europese Commissie
ECP	European Common Proposals
ECTRA	European Committee for Telecommunications Regulatory Affairs (van CEPT)
EG	Europese Gemeenschap

EEG	Europese Economische Gemeenschap
EIIT	Group of Experts on Economic Implications of Information Technology
EMPP	Werkgroep Electromagnetische Puls Protectie
ERC	European Radiocommunications Committee (van CEPT)
ERO	European Radiocommunications Office
ETSI	European Telecommunications Standards Institute
EUTELSAT	European Telecommunication Satellite Organisation
EZ	Ministerie van Economische Zaken
FIN	Ministerie van Financiën
GAP	Groupe d'Analyses et Prévisions (van EC)
GATT	General Agreement on Tariffs and Trade
HDTP	Hoofddirectie Telecommunicatie en Post (van v&w)
HDTV	High Definition Television
IB	Bureau International (van UPU)
ICCP	Committee for Informations, Computer an Communications Policy (van OESO)
IEC	International Electrotechnical Commission
IMCO	Intergovernmental Maritime Consultative Organisation
IMARSAT	Internatinal Maritime Satellite Organisation
INTELSAT	International Telecommunications Satellite Organisation
ISDN	Integrated Services Digital Network
ISM	Industrial, Scientific and Medical (apparatuur)
ISO	International Organisation for Standardization
IRFB	International Frequency Registration Board (van ITU)
ISM	Industrial, Scientific and Medical (apparatuur)
ITU	International Telecommunication Union
IVSN	Initial Voice Switched Network
IWM	Industriële, wetenschappelijke en medische (apparatuur)
JU	Ministerie van Justitie
KEMA	Keuring Electrotechnische Materialen
LV&V	Ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening
NACISC	NATO Communications and Informations Systems Committee (van NAVO)
NAVO	Noord Atlantische Verdrags Organisatie
NBTM	Nederlandse Bell Telefoon Maatschappij
NEC	Nederlands Electrotechnisch Comité
NELO	Nederlands ETSI-Leden Overleg
NET'S	Normes Européennes de Télécommunication
NETELCOM	Nederlandse Fabrikanten van Telecommunicatieapparatuur
NFC	Nationale Frequentie Commissie
NFVP	Nationaal Frequentie Verdelings Plan
NN	Nationaal Noodnet
NNI/NEC	Nederlands Normalisatie Instituut/Nederlands Electrotechnisch Comité
NOZEMA	Nederlandse Omroep Zender Maatschappij
NRFC	Nationale Radio Frequentie Commissie (van NTR)
NTCB	Nationaal Telecommunicatie Bureau
NTCC	Nationale Telecommunicatie Coördinatie Commissie

NTR	Nationale Telecommunicatie Raad
NTSO	Nederlands Telecommunicatie Standaardisatie Overleg
NVBR	Nationale Verbindingsbeveiligingsraad
NVBTG	Nederlandse Vereniging van Bedrijfstelecommunicatie Grootgebruikers
NVC	Nationale Voorbereidings Commissie
OEEC	Organisation for European Economic Co-operation
OESO	Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
OK&W	Ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen
O&W	Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen
PBO	Publiekrechtelijke Organisatie
PG SIC	Projectgroep Sanering Interdepartementale Commissies
PTA	Platform TC Apparatuur
PTT	Staatsbedrijf der Posterijen, Telegraaf en Telefoon
PV	Permanente Vertegenwoordiger
RAD	Rijks Archief Dienst
RARC	Regional Administrative Radio Conference
RATTC	Regional Administrative Telegraph and Telephone Conference
RES	Radio Equipment & Systems
RIC	Radio Intelligence Commissie
RLD	Rijksluchtvaartdienst
RPOA	Recognized Private Operating Agency
RSC	Radiostoringscommissie
SCEPC	Senior Civil Emergency Planning Committee (van NAVO)
SOGIS	Senior Official Group on Information Security (van EC)
SOGITS	Senior Official Group on Information Technology Standardisation (van EC)
SOGP	Senior Official Group on Posts (van EC)
SOGT	Senior Official Group on Telecommunications (van EC)
SOZA	Ministerie van Sociale Zaken
STB	Staatsblad
STCRT	Staatscourant
STERLAB	Nederlandse Stichting voor Erkenning van Laboratoria
TG	Task Group
TISP	Telecommunications and Information Services Policy (working party on -)
TRAC	Technical Recommendations Approval Committee (van CEPT)
TSP	Telecommunication Systems Priority
UN	United Nations (Verenigde Naties)
UPU	Union Postale Universelle (Wereld Postraad)
VCUC	Vorbereidingscommissie UPU Congres
VEFICA	Fabrikanten en Importeurs van Componenten voor Antenne-inrichtingen
VN	Verenigde Naties
VNVI	Vereniging Nederlandse Videotex Informatieleveranciers
VRAPT	Voorlopige Raad van Advies inzake Post en Telecommunicatie
VROM	Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
V&W	Ministerie van Verkeer en Waterstaat
WARC	World Administrative Radio Conference
WATTC	World Administrative Telegraph and Telephone Conference

WG LTP Werkgroep Lange Termijn Planning (van NTR)
WP Working Party
WTV Wet Telecommunicatie Voorzieningen
wvc Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

1 Regelgeving

Aanwijzingswet PTT 1954, Stb. 1954, 593 (ingetrokken per 1 januari 1989 bij Machtigingswet PTT, art. 27).

Machtiging tot deelneming in de besloten vennootschap INTIS BV, Stb. 1987, 394 (ingetrokken per 1 januari 1989 bij Machtigingswet PTT, art. 23).

Machtiging tot deelneming van het Staatsbedrijf der PTT in Eurocard Nederland NV, Stb. 1980, 650 (ingetrokken per 1 januari 1989 bij Machtigingswet PTT, art. 25).

Machtigingswet Stichting 'Nepostel', Stb. 1981, 378 (ingetrokken per 1 januari 1989 bij Machtigingswet PTT, art. 22).

Machtigingswet PTT Nederland NV, Stb. 1988, 521, in werking op 1 januari 1989.

Personeelswet PTT Nederland NV, Stb. 1988, 519, in werking op 1 januari 1989.

Postwet 1954, Stb. 1954, 592 (ingetrokken per 1 januari 1989 bij Postwet, art. 33)

Postwet 1988, Stb. 1988, 522, in werking op 1 januari 1989.

Radio-omroepzenderwet 1935 (ROZ), Stb. 1935, 403.

Regelen met betrekking tot deelname door de Rijkspostspaarbank in het maatschappelijk kapitaal van de Friesch-Groningsche Hypotheekbank NV, Stb. 1985, 326 (ingetrokken per 1 januari 1989 bij Machtigingswet PTT, art. 24).

Telegraaf- en Telefoonwet 1904, Stb. 1904, 7 (ingetrokken per 1 januari 1989 krachtens de WTV).

Wet PTT-raad, Stb. 1954, 595 (ingetrokken per 1 januari 1989 bij Machtigingswet PTT, art. 28).

Wet betreffende Stichting Postmuseum, Stb. 1929, 249 (ingetrokken per 1 januari 1989 bij Machtigingswet PTT, art. 26).

Wet op de Telecommunicatie Voorzieningen (wTV), Stb. 1988, 520, in werking op 1 januari 1989.

2 Literatuur

Besen, S.M. 'The European Telecommunications Standards Institute; a preliminary analysis'. *Telecommunications Policy*, 14, no. 4. 1990.

Commissie-Steenbergen. *Signalen voor straks. Een nieuwe richting voor de PTT*. 2 dln. z.p., 1985.

Commissie-Swarttouw. *Taak en functie van de PTT gezien in het licht van de informatie- en telecommunicatietechnologie*. [’s-Gravenhage], 1982.

Mediaraad. *Advies inzake frequentiebeleid*. 's-Gravenhage, 1992.

Ministerie van Binnenlandse Zaken. *Overzicht adviesorganen van de centrale overheid 1981, 1986.* 's-Gravenhage, 1981, 1986.

Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Hoofddirectie Telecommunicatie en Post/directie Beleidszaken. *Inventarisatie commissies, werkgroepen, etc. (intern rapport, 1989)*

Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Hoofddirectie Telecommunicatie en Post/directie Operationele Zaken. *Nota Internationale activiteiten gezien vanuit OZ (intern rapport, 1989).*

Ministerie van Verkeer en Waterstaat (J.M. van der Meer). *Internationale activiteiten HDTP (intern rapport).* 's-Gravenhage, 1990.

Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Hoofddirectie Telecommunicatie en Post. *Beleidsplan HDTP 1993-1997 (intern rapport, 1992).*

Ottenheym, G.G.J.J. *De status van de PTT als staatsbedrijf in historisch perspectief.* Geschiedkundige uitgaven van het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie, 4. 's-Gravenhage (PTT), 1974.

Reorganisatie Rijksdienst. *Eerste en tweede interim- en eindrapport Sanering Interdepartementale Commissies.* Publikatie vanuit het project - ; 3 dln. 's-Gravenhage (Ministerie van Binnenlandse Zaken), 1984-1986.

Smits, J.M. *Legal aspects of implementing international telecommunication links. Institutions, regulations and instruments.* Utrecht studies in air and space law, 9. Dordrecht/Boston/Londen (Martinus Nijhoff Publishers), 1991

Ungerer, H., i.s.m. N. Costello. *Telecommunicatie in Europa. Vrije keuze voor de gebruiker op de Europese markt in 1992 ...* Europese Perspectieven. Luxemburg, 1989.